

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu panel maloletnika - član 30. (1) KZK pokušaj ubistva- član 19. (KZJ) žalba za promenu kazne član 396. (7)PZKPK]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici, argumentujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje i da je povredio Krivični zakon oslobađanjem optužbe optuženog.

Okružni tužilac Mitrovice se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici, argumentujući da je kazna Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se dosudi oštija kazna.

Optuženi maloletnik je kažnjen za pokušaj ubistva, proglašen krivim, i kažnjen novčanom kaznom i merama bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud dao dovoljne činjenične i pravne razloge. Vrhovni sud je odlučio da je prvostepeni sud izvršio procenu dokaza shodno pravnim odredbama, kao što se zahteva članom 396. paragraf 7. PZKPK, predstavljajući jasno koje činjenice i zbog kojih razloga smatra dokazanim i nedokazanim.

Vrhovni sud je odlučio da je izrečena kazna optuženom nije u skladu sa stepenom ugroženosti društva izvršenim prekršajem niti sa stepenom krivične odgovornosti kao izvršioca. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda osnovana i da je žalba branioca neosnovana.

Apm.br.1/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće za maloletnike, sastavljeno od sudija: Riza Ljoci predsednik, Fejzulah Hasani i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom, Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju maloletnika (sada punoletnika) Bljerima Đeme, iz Mitrovice, zbog krivičnog dela pokušaja ubistva predviđeno članom 30.paragraf 1. KZK, u vezi člana 19. KZJ, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Mitrovica i žalbom branioca maloletnika advokata Refika Sofovića iz Mitrovice, koje su podnete protiv presude Okružnog suda Mitrovice, Pm.br. 13/2004 od 03.12.2004, na sednici veća održanoj 15.11.2005 god., u smislu člana 410. PZKPK, donosi ovu:

P R E S U D U

Usvajanjem žalbe Javnog tužioca okruga Mitrovice, menja se presuda Okružnog suda u Mitrovici P.br. 13/2004 od 03.12.2004, u vezi sa odlukom o kazni tako da Vrhovni sud, maloletnog (sada punoletnog) Bljerim Đema, za delo za koje je proglašen krivim osuđuje na novčanu kaznu 600 € (šesto evra) koju treba da plati u roku od 3 meseca, od dana punovažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda Mitrovice, Pm.br. 13/2004 od 3.12.2004, maloletnik (sada punoletan) Bljerim Đema je proglašen krivim za krivično delo, za pokušaj ubistva predviđeno članom 30. par.1 KZK, u vezi člana 19. KZJ i izrečena mu je novčana kazna u iznosu od 500 €, koju je dužan da plati u roku od 15 dana od dana punovažnosti presude; obavezan je da plati troškove postupka prema konačnom računu suda, dok na ime sudskog paušala treba da plati 50 €; maloletnom je izrečena dodatna kazna konfiskacije noža kojim je izvršeno krivično delo.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbe su podneli,

Javni tužilac okruga Mitrovice, zbog odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda promeni i da se maloletniku izrekne teža kazna i,

Branilac maloletnika advokat Sofović Refik, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja, kršenja Krivičnog zakona i odluke za kaznu, predlaže da se osporena presuda poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje ili da se promeni i da se maloletnik oslobodi krivične odgovornosti.

Vrhovni sud Kosova je održao sastanak veća, gde su bili prisutni maloletnik(sada punoletan) i njegov branilac advokat Ferki Đaferi, (ovlašćen u osporenoj proceduri od strane maloletnog) koji, pošto je objasnio neke iskaze iz žalbe, potpuno ostao pri predlozima iz žalbe kao i maloletnik (sada punoletan).

Javni tužilac Kosova nije prisustvovao sastanku iako je uredno obavешten, ali je predstavkom PPA. br. 1/05 od 15.02.2005 predložio da

se žalba Okružnog Javnog tužioca (OJT) usvoji i da se maloletnom izrekne oštrija kazna, a da se žalba branioca maloletnika odbije kao neosnovana.

Po razmatranju spisa predmeta, proučavanja osporene presude u smislu člana 415 PZKPK i vrednovanja navoda iz žalbe, Vrhovni sud je našao da je:

Žalba OJT osnovana dok je žalba branioca maloletnika neosnovana.

Branioc maloletnika u žalbi naglašava da je depozitiv presude nejasan i u suprotnosti sa iznetim razlozima, prema žalbi u dispozitivu nije zabeležen subjektivan izveštaj izvršioca krivičnog dela, da je on ovo delo izvršio sa direktnom ili eventualnom namerom, zbog toga takva presuda prema žalbi je neprikladna da bi se procenila.

Prema proceni Vrhovnog suda prethodno pomenute žalbene pretenzije su neosnovane.

Osporena presuda, znači i njen dispozitiv, je jasna i konkretna, nije u protivurečnosti sa samom sobom niti sa obrazloženjem. U njegovom obrazloženju dati su dovoljni činjenični i pravni razlozi, koje i ovaj sud prihvata. Prvostepeni sud je izvršio procenu dokaza u potpunoj saglasnosti sa pravnim odredbama, predviđenih članom 369. par.7 PZKPK, predstavljajući jasno koje su činjenice i zbog kojih razloga ih smatra kao dokazanim i koje kao nedokazanim. On je izvršio sažetu procenu i analizu svih dokaza postupka u toku glavnog razmatranja i, u vezi toga, je predstavila svoje zaključke, koje i sud smatra ispravnim.

Branilac u daljim žalbenim pretenzijama smatra da je faktičko stanje ostalo nepotpuno, zbog toga što je prvostepeni sud pogrešno utvrdio da je maloletnik oštećenog izbo kuhinjskim nožem, i po njemu povreda mu je prouzorkovana jednim francuskim nožem vrste "tatu" a ne kuhinjskim nožem, takodje po njemu maloletnik je u kritičnom stanju izvadio od straha nož i na njega je sam pao oštećeni.

I pretenzije branioca u vezi sa faktičkim stanjem su neosnovane, pretenzija iz žalbe da je oštećeni sam pao na nož kojeg je maloletnik držao u ruci je neosnovana i nelogična, s obzirom na svedočenje oštećenog da mu je maloletnik od pozadi zabio nož u telo potvrdjuju i

očevideci kritičnog događaja, zbog toga ova činjenica je potvrđena sa neosporavajućim dokazima. Neosporavajuća je činjenica da je maloletnik na kritični dan izbo oštećenog i da mu je prouzrokovao telesne povrede i to u vitalnim delovima tela zbog čega je oštećni podlegao operaciji u Marokanskoj bolnici, u datoj situaciji je nerelevantna činjenica da je oštećeni ubodjen sa kuhinjskim nožem kao što je prvostepeni sud našao ili sa francuskim nožem kako se on branio i kako se pretendira u žalbi, ipak zaključak suda o slučaju da je oštećeni ubodjen od strane maloletnika kuhinjskim nožem je ispravan i osnovan na sigurnim dokazima. Iz spisa predmeta proizilazi da je maloletnik ovaj nož bacio blizu mesta događaja, gde je kasnije nađen od strane policije i bio je priložen spisima predmeta kao materijalni dokaz..

Iz gore opisanih činjenica proizilazi da je faktičko stanje u ovom krivično-pravnom slučaju ispravno i nepotpuno utvrđeno, zbog toga što zaključak suda da je maloletnik izvršio krivično delo pokušaj ubistva nije dovedeno u sumnju nijednim dokazom, još manje kada žalbom ne pruža nijedan novi dokaz ili činjenice koji nisu bile objekt sažetog i pravičnog razmatranja i analize prvostepenog suda, zbog toga i u ovom pravcu žalba branioca maloletnika je nesnovana.

Na osnovu svih okolnosti i detaljno opisanih činjenica u presudi prvostepenog suda, proizilazi nesumnjiv zaključak prvostepenog suda da se u delovanjima maloletnika prisutne sve suštinske osobine krivičnog dela pokušaja ubistva predviđene članom 30. par.1 KZK u vezi člana 19. KZJ, ovim se istovremeno potvrđuje ispravno sprovođenje krivičnog zakona..

Okružni javni tužilac Mitrovice osporavajući presudu prvostepenog suda zbog odluke za kaznu, navodi da je sud pri odmeravanju kazne osim procene otežavajućih i olakšavajućih okolnosti trebao imati u vidu i odlučnost maloletnika za izvršenje krivičnog dela, njegov stav u toku izvršenja krivičnog dela, motiv da izvrši krivično delo i činjenicu da je oštećenom naneo ozbiljne povrede i da mu se izrekne jedna oštrija kazna.

Vrhovni Sud ceni da OJT s pravom smatra blagom kaznu koju je izrekao prvostepeni sud, bazirajući se na okolnosti u kojima je izvršeno krivično delo u prisustvu nekoliko dece, zatim stepen dovođenja u opasnost zaštićenog dobra, (povrede koje je pretrpeo oštećeni su bile ozbiljne), kao i stepen krivične odgovornosti maloletnika kao izvršioca.

U ovim okolnostima novčana kazna nije adekvatna sa stepenom ugrožavanja društva krivičnog dela niti sa stepenom krivične odgovornosti maloletnika kao izvršioca, zbog toga je Vrhovni sud promenio osporenu presudu i maloletniku (sada punoletnom zato što je napunio 21 godinu), u skladu sa članom 9. par.1, u vezi sa članom 6. par.2 ZKM je presudio kao u dispozitivu, sa ubeđenjem da je ova kazna neophodna za edukaciju maloletnika i sa njim će se u potpunosti postići cilj kazne predviđen odredbama člana 7. ZKM, dok je žalbu branioca maloletnika sa ovom pravnom osnovom odbio.

Iz ranije navedenog i na osnovu člana 426. PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Apm.br.1/2005, od 15.11.2005.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Riza Ljoci

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 317. član 23. PKZK- napadanje službenog lica pri obavljanju službene dužnosti - član 328. PKZK- neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja- član 34. PKZK žalba za promenu kazne svrha kazne]

Okružni tužilac Mitrovice se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici, argumentujući da je kazna Okružnog suda bila previše blaga, predlažući dosuđivanje oštrije kazne. Optuženi su bili kažnjeni za napad službenog lica pri vršenju službene dužnosti, neovlašćeno posedovanje oružja, proglašeni su krivim, i svaki je kažnjen na 4 meseca zatvora. Vrhovni sud je odlučio da Okružni sud ispravno procenio sve okolnosti i smatra da izrečena kazna odgovara težini krivičnog prekršaja i stepenu krivične odgovornosti optuženog, i da bi se svrha kazne postigla, kao što se zahteva članom 34 PKZK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca neosnovana.

Ap.br.14/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženih B.H. i F.H., za krivično delo napada na službeno lice u toku obavljanja službene dužnosti u saučesništvu iz člana 31. par.1 u vezi sa članom 23. PZKPK (Privremeni zakon o krivičnom postupku na Kosovu), i optuženi B.H. zbog krivičnog dela neovlašćenog posedovanja oružja iz člana 328. par.2 PKZK, odlučujući prema žalbi Okružnog javnog tužioca Mitrovice koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Mitrovici P.br.165/2004 od 21.09.2004, na sednici veća koja je održana 23.08.2005, donosi ovu:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca Mitrovice, dok se presuda Okružnog suda u Mitrovici P.br.165/2004 od 21.09.2004, u delu pod II dispozitiva, potvrđuje.

Dok se, ista presuda u delu pod I dispozitiva ostaje nepromenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Mitrovici P.br.165/2004 od 21.09.2004, optužene B.H. i F.H., sa dispozitivom u tački pod II su proglašeni krivim za krivično delo napada na službeno lice u toku obavljanja službene dužnosti u saučesništvu iz člana 317. par.1 u vezi sa članom 23. PKZK, i svaki od njih je osuđen na po četiri meseca zatvora, u kojim kaznama je uračunato i provdono vreme u pritvoru od 14.06.2004 do 21.09.2004. Optuženi su bili obavezni da na ime sudskog paušala svako od njih plati po 100 €, u roku od 15 dana od dana punosnažnosti presude. Ali ovom presudom pod tačkom I dispozitiva je odbijena optužnica zbog neovlašćenog posedovanja oružja iz člana 328. par.2 PKZK, a na osnovu člana 389. par.1 PZKPK (Privremeni zakon o krivičnom postupku na Kosovu).

Protiv ove presude u zakoskom roku žalbu su podneli Okružni javni tužilac Mitrovice, kao što proizilazi iz žalbe zbog odluke o kazni za presuđujući deo, predlažući da se osporena žalba promeni i da se optuženi kazne oštrijim kaznama.

Vrhovni Sud je odredio sednicu veća u skladu sa članu 410. PZKPK, o kojoj su bili uredno obavešteni optuženi B.H. i F.H. kao i njihovi branioci advokati Zenelj Ademi i Redžep Kaćaniku, koji nisu bili prisutni.

Javni tužilac Kosova koji je rednovno obavešten nije bio prisutan na sednici, ali je svojom pismenom predstavkom PPA.br.14/2005 od 17.01.2005, predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca Mitrovice usvoji kao osnovana i da se promeni osporena presuda prema odluci o kazni i optuženih za krivično delo za koje su proglašeni krivim da im se izrekne oštija kazna.

Vrhovni Sud na sednici veća je razmotrio spise ovog predmeta, proučio osporenu presudu i u saglasnosti sa odredbom člana 415. PZKPK i posle procene žalbenih pretenzija, našao da je:

Žalba neosnovana.

Osporena žalba ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka i kršenje Krivičnog zakona za koje se ovaj Sud obavezno

brine u saglasnosti sa odredbom člana 415. PZKPK.

Procenjujući žalbene presude u vezi sa odlukom o kazni, ovaj sud prihvata sve ustanovljene i ispravno procenjene okolnosti prvostepenog suda koje utiču na visinu i vrstu kazne. Dok se okolnosti koje se ističu žalbom kao stepen dobara zaštićenim zakonom, ili namera i motiv vršenja krivičnog dela, čine bitne elemente izvršenog krivičnog dela, nepredstavljajući neku otežavajuću okolnost po Zakonu koja bi uticala na kaznu. Tako da je ovaj sud ubeđen da su izrečene kazne, optuženima proporcionalne stepenu krivične odgovornosti optuženih i intenzitetu ugroženosti društva izvršenim krivičnim i da će se njome postići cilj kazne predviđen članom 34. PKZK. Zato, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Pošto za odbijeni deo osporene presude pod tačkom I dispozitiva nije bilo žalbi, taj deo ostaje nepromenjen.

Iz gore navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ove presude shodno odredbi člana 423. PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.14/2005, od 23.08.2005

Zapisničar,
Minire Džamba

Predsednik veća,
Đuran Dema

**[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu član 159. član 23. PKZK-
kidnapovanje - član 8. (2) (6) Uredba UNMIK-a br.2001/7 - neovlašćena
svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja- žalba za promenu
kazne]**

Okružni tužilac Mitrovice se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici, argumentujući da je kazna Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se dosudi oštrija kazna.

Optuženi su kažnjeni za kidnapovanje, proglašeni su krivim, i svaki je kažnjen na 8 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da nije postojalo nikakvih posebnih olakšavajućih okolnosti u korist optuženih što bi ublažilo kaznu, pošto je kazna za ovaj krivični postupak, koji je izvršena od strane optuženih, od 1 (jedne) godine do 10 (deset) godina. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda osnovana.

Ap.br.18/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i doc.dr.Hamdi Podvorica, član, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničar, za krivično delo optuženih B.H., G.H., B.H., R.H. i D.H., svi iz sela Strovce, opština Vučitrn, za krivična dela otimanje osobe iz člana 159. par.2 u vezi sa par.1 u vezi sa članom 23. PZKP i krivičnog dela vladanja, kontrolisanja, posedovanja ili nelegalno korišćenja oružja iz člana 8. par.2. u vezi sa par.6. Uredbe UNMIK-a br.2001/7 za ovlašćenje o posedovanju oružja na Kosovu u vezi sa članom 22. KZJ, srpovodljiv prema Uredbi UNMIK-a za zakon koji se sprovodi, odlučujući prema žalbi Okružnog javnog tužioca Mitrovice podnetoj protiv presude Okružnog suda u Mitrovici P.br.280/2003 od 10.06.2004, na sednici veća održanoj dana 01.09.2005, donosi ovu:

P R E S U D U

Prihvatva se kao osnovana žalba Okružnog javnog tužioca Mitrovice, dok se presuda Okružnog suda u Mitrovici P.br.280/2003 od 10.06.2004, pod tačkom II. dispozitiva menja prema odluci o kazni,

tako da ovaj Sud optužene B.H., G.H., R.H. i D.H., za krivično dela za koje su proglašeni krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, u kojim kaznama se uračunava vreme provedeno u pritvoru: B.H. od dana 18.05.2004 do 10.06.2004, dok optuženima, G.H.,R.H. i D.H. od 16.10.2003 do 10.06.2004.

Dok, pomenuta presuda pod delom I dispozitiva ostaje nepromenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Mitrovici P.br.280/2003 od 18.06.2004, optuženi B.H., G.H., R.H. i D.H., su proglašeni krivim zbog krivičnog dela otimanja osobe u saučesništvu iz člana 159. par.2. u vezi sa par.1. u vezi sa članom 23. PZKP, i osuđeni su po 8 (osam) meseci zatvora, u kojim kaznama im je uračunato vreme provedeno u pritvoru i to: B.H. od 18.05.2004 do 10.06.2004, dok za optužene G.H., R.H. i D.H., od 16.10.2003 do 10.06.2004. Optuženi su obavezni da svako u ime sudskog paušala plati po 50 €, kao i troškove postupka na solidaran način po računu suda, sve u roku od 15 dana od dana punosnažnosti presude. Prema optuženima je odbijena optužnica za krivično delo vladanja, kontrolisanja, posedovanja ili nelegalnog korišćenja oružja u saučesništvu iz člana 8. par.2. u vezi sa par.6. Uredbe UNMIK-a br.2001/7 za ovlašćenje o posedovanju oružja na Kosovu u vezi sa članom 22. KZJ, i za optuženog B.H. je odbijena optužnica za krivično delo otimanja osobe u saučesništvu iz člana 159. par.2. u vezi sa par.1. u vezi sa članom 23. PZKPK, a na osnovu člana 349. par.1. tačka 3 ZKP.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbu je podneo Okružni javni tužilac Mitrovice zbog odluke o kazni, sa predlogom da se osporena presuda promeni u presudnom delu sa odlukom o kazni, tako da se optuženima izreknu kazne zatvora sa dužim trajanjem.

Javni tužilac Kosova koj je obavesthen o sednici veća nije bio prisutan, ali je svojom pismenom predstavkom PPA.br.18/2005 od 28.01.2005, predložio da se osporena presuda promeni samo u vezi sa odlukom o kazni i da se optuženima izreknu veće kazne.

Vrhovni Sud je na sednici veća razmatrrio spise predmeta, proučio

sporenu presudu i u skladu sa odredbom člana 376. ZKP i posle procene žalbenih pretenzija, našao da je:

Žalba neosnovana.

Osporena žalba ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede Krivičnog zakona za koje se ovaj Sud obavezno brine u saglasnosti sa odredbom člana 376 ZKP.

Procenjujući osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, ovaj sud sve prihvata kao ispravne sve konstatacije i procene svih okolnosti od strane prvostepenog suda za merenje kazne, ali prvostepeni sud nije našao da na strani optuženih B.H., G.H., R.H. i D.H. postoji i još neka olakšavajuća okolnost, tako da ni ovaj sud nije našao da postoji neka olakšavajuća okolnost koja bi omogućila ublažavanje kazne, obzirom na ovo krivično delo za koje su optuženi proglašeni krivim predviđena kazna je od 1 (jedne) do 10 (deset) godina. U daljnjem sa pravom žalbe se naglašava da ne postoje olakšavajuće okolnosti na strani optuženih. Otuda, ovaj sud prihvatajući žalbu Okružnog javnog tužioca Mitrovice osporenu presudu u delu presude u tački pod II. dispozitiva je promenio prema odluci o kazni, tako da je optužene B.H., G.H., R.H. i D.H., za krivično delo za koje su proglašeni krivim, kaznio zatvorom u trajanju od po 1 (jednu) godinu, u kojim kaznama se uračunava i vreme provedeno u pritvoru, imajući u vidu posebno stepen krivične odgovornosti osuđenih i stepen ugroženosti društva krivičnim delom.

Osporena presuda pod tačkom I dispozitiva u oslobađajućem delu ostaje nepromenjena, jer za ovaj deo nije bilo žalbi.

Iz gore navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ove presude shodno odredbi člana 387. ZKP.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.18/2005, od 01.09.2005

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući prema članovima 8.2; 8.6 - Uredba UNMIK-a 2001/7 - neovlašćenu svojину, kontrolu, posedovanje i korišćenje oružja žalba za promenu odluke- olakšavajuće okolnosti]

Okružni tužilac Prištine se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da mu se izrekne strožija kazna.

Optuženii je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje ili korišćenje oružja i municije, i proglašen je krivim, i optužen je na 10(deset) meseci zatvora, koje se neće sprovesti ako optuženi ne izvrši još neko krivično delo u periodu od tri godine, od dana donošenja presude.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud preцениo olakšavajuće okolnosti. Prema tome, Vrhovni sud odlučuje da je žalba tužioca Okružnog suda osnovana.

Ap.br.22/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajli, predsednik veća, Avdi Dinaj i Miftar Jasići, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom delu protiv optuženog A.T., iz Obilića, za krivično delo posedovanja, kontrolisanja, držanja u vlasništvu ili neovlašćenu upotrebu oružja i municije predviđeno članom 8.2 koje se kažnjava prema članu 8.6 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7, o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Priština, koja je podneta protiv presude Okružnog suda Priština, P.br.220/2003 od 25.11.2004 god., na sednici veća održanoj 27.09.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Usvajanjem žalbe Javnog tužioca okruga Priština, presuda Okružnog suda Priština, P.br.220/2003 od 25.11.2004 god., menja se u vezi sa odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud optuženog A.T., za krivično delo za koje je proglašen krivim izriče novčanu kaznu u iznosu od 800 (osamsto) eura, koju je obavezan da plati u roku od 15 (petnaest)

dana od dana punosnažnosti ove presude, pod pretnjom da u slučaju neplaćanja ove kazne unutar roka, ova kazna će se izvršiti računajući 15 (petnaest) eura za 1 (jedan) dan zatvora.

Obrazloženje

Okružni sud u Prištini, presudom P.br.220/2003 od 25.11.2004 god., optuženog A.T. proglašava krivim za krivično delo posedovanje, kontrolisanje, držanje u vlasništvu ili neovlašćeno korišćenje oružja i municije, koje je predviđeno članom 8.2 a kažnjava se prema članu 8.6 Pravilnika UNMIK-a br.2001/17, o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu, za koje ga je osudio na uslovnu kaznu određujući mu kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) meseci, koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 3 (tri) godine od punosnažnosti ove presude ne izvrši drugo krivično delo.

Optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka prema računu suda, kao i sudski paušal u iznosu od 100 (sto) eura.

Izrečena mu je i sigurnosna mera, oduzimanje automatske puške jugoslovenske proizvodnje kal.7.62 mm, serijski broj B 137 69 M 70 B1, 262 metka i dodatak za granate za automatsku pušku.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je podneo Javni tužilac okruga Priština, zbog odluke o kazni uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu promeni tako što će optuženom A.T., za krivično delo za koje je proglašen krivim, izreći težu kaznu.

Javni tužilac Kosova, iako je uredno obavešten o sednici veća, nije prisustvovao ali je predstavkom PPA.br.22/2005 od 07.02.2005 god., predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca usvoji kao osnovana a da se osporena presuda promeni na način da se optuženom izrekne oštrija kazna.

Vrhovni sud Kosova je proučio sve spise u ovom krivično pravnom slučaju, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 376 ZKP i nakon procene žalbenih pretenzija navedenih u žalbi odlučio:

- žalba je osnovana.

Pošto osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koje Vrhovni sud shodno odredbi člana 376 ZKP tretira prema službenoj dužnosti a ni povrede krivičnog zakona, iako se presuda prvostepenog suda ne osporava u tom pravcu, a i činjenično stanje je tačno i u potpunosti utvrđeno, pa stoga ovaj sud ocenjuje samo pretenzije navedene u žalbi.

U žalbi Okružni javni tužilac ističe da je prvostepeni sud preцениo olakšavajuće okolnosti koje je uzeo za osnovu u slučaju određivanja vrste i visine izrečene kazne. Pretenduje da izrečena kazna ne odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog i ugroženosti društva krivičnim delom i da se jednom takvom izrečenom kaznom, od strane prvostepenog suda, ne može postići cilj kazne.

Ocenjujući ove žalbene pretenzije, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud preцениo olakšavajuće okolnosti koje je uzeo za osnovu u slučaju određivanja visine kazne, kako ispravno pretenduje tužilac. Imajući u vidu činjenicu da je kod optuženog pronađeno oružje i municija, kao što su automatska puška jugoslovenske proizvodnje kal.7.62 mm, serijski br. B 137 69 M 70 B1, 262 metka i dodatak za granate za automatsku pušku, što nije dozvoljeno građanima kao i činjenica da je nekoliko puta od strane organa vlasti proglašena amnestija za predaju oružja što od strane optuženog nije poštovano, pa stoga uslovna kazna ne odgovara stepenu ugroženosti društva krivičnim delom, prema tome ovaj sud optuženom izriče novčanu kaznu kao u dispozitivu ove presude, koju je obavezan da plati u roku od 15 (petnaest) dana od dana punosnažnosti ove presude a pod pretnjom da ne plati u gore navedenom roku ova će se kazna izvršiti računajući 15 eura za jedan dan zatvora. Istodobno, ovaj sud ocenjuje da izrečena kazna kao u dispozitivu ove presude odgovara stepenu ugroženosti društva krivičnim delom i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao da će se jednom takvom kaznom postići cilj kazne predviđen odgovarajućim zakonskim odredbama.

Na osnovu gore navedenog a prema odredbi člana 387 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA

Ap.br.22/2005, od 27.09.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Zit Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu- član 297, paragraph 5. ugrožavanje javnog saobraćaja - žalba za promenu presude - kršenje PKZK, pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja - PZKPK - član 415. paragraf 1, tačka 1 - član 403. paragraf 1, tačka 9. PZKPK, ispitivanje predstavljanje dokaza priznavanje krivice]

Branioci su se žalili protiv odluke Okružnog suda u Prizrenu, dokazujući da je Okružni sud u svojoj presudi prekršio odredbe krivičnog postupka i Krivičnog zakona, kao i da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Optuženi je bio optužen za ugrožavanje javnog saobraćaja, proglašen je krivim, i osuđen je sa 4 godine zatvora.

Vrhovni Sud je odlučio da odluka Okružnog Suda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 415 paragraf 1 tačka 1, i člana 403 paragraf 1, tačka 9, PKZK, za koje prvostepeni sud uvek odlučuje po službenoj dužnosti, budući da je optuženi uzet na ispitivanje pre predstavljanja dokaza, mada kada je pozvani da odgovore na optužbu, obojica su izjavili da nisu krivi za nijedan deo prekršaja i nisu prihvatili prekršaj. Ovakovo delovanje suda, predstavlja bitne povrede odredaba krivičnog postupka, čineći odluku neosnovanu sa pravnog gledišta. Prema tome, Vrhovni Sud je odlučio da je žalba branioca osnovana.

Ap.br.25/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Riza Loci, predsednik, Miftar Jasići i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženih Dž.B. iz Gramovika opština Orahovac i P.L. iz sela Smać opština Đakovica, za krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja iz člana 297 par.5 u vezi sa par.3 i 1 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca Prizren i žalbom branioca optuženih, koja je podneta protiv presude Okružnog suda Prizren, P.br.143/2004 od 18.10.2004 god., na sednici održanoj shodno odredbi člana 410 PZKPK, 20.09.2005 god., donosi ovo:

REŠENJE

Prihvata se kao osnovana žalba branilaca optuženih Dž.B i P.L., tako što se presuda Okružnog suda Prizren, P.br.143/2004 od 18.10.2004 god., poništava i predmet se vraća istom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Prizrenu, presudom P.br.143/2004 od 18.10.2004 god., optužene Dž.B. i P.L. svakog posebno proglašava krivim za krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja iz člana 297 par.5 u vezi sa par.3 i 1 PKZK i osuđuje optuženog Dž.B. na kaznu zatvora u trajanju od 4(četiri) godine računajući i pritvor od 21.06.2004 god., i optuženog P.L. na kaznu zatvora u trajanju od 3(tri) godine, u koju je takođe uračunato vreme provedeno u pritvoru od 21.06.2004 god. Oštećene F.K., N.K., S.K., Lj.Š. i F.Š. za realizaciju svojih imovinsko pravnih zahteva upućuje na privatni spor. Optužene obavezuje da plate troškove krivičnog postupka prema računima suda i da naime sudskog paušala svaki plati po 200 eura.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbe su podneli:

- Javni tužilac okruga Prizren, zbog odluke o kazni uz predlog da Vrhovni sud istu promeni u da optuženima Izrekne oštrije kazne,
- Advokat odbrane Meriman Vehapi, za optuženog Dž.B., zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, prekršaja krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji uz predlog da Vrhovni sud istu izmeni i da optuženog oslobodi od optužbe ili da je poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.
- Advokat odbrane Ćerim Metaj, za optuženog o kome je reč, za istu žalbenu osnovu uz predlog da Vrhovni sud istu izmeni i da optuženog oslobodi od optužbe ili da je poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje uz određivanje drugih eksperata za ovaj krivični slučaj ili da je izmeni u vezi sa odlukom o kazni, i
- Advokat odbrane Tom Gaši, za optuženog P.L., zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno

utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud istu izmeni i optuženog oslobodi od optužbe ili da je poništi i predmet vrati prvostepenim sudu na ponovno suđenje ili da je izmeni u vezi sa odlukom o kazni i optuženom izrekne blažu kaznu.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u skladu sa odredbom člana 410 PZKPK, na kojoj su branioci Meriman Vehapi i Tom Gaši kao i optuženi ostali pri pretenzijama i predlozima podnetim u žalbi, dok advokat branilac Ćerim Metaj, iako je uredno obavešten, nije prisustvovao sednici.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.25/2005 od 08.02.2005 god., predlaže da se žalba Javnog tužioca okruga Prizren kao i žalbe branilaca optuženih odbiju kao neosnovane a da se osporena presuda potvrdi. Nije prisustvovao sednici iako je o njoj uredno obavešten.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija konstatovao:

Žalbe branilaca optuženih su osnovane dok je žalba Okružnog javnog tužioca bezpredmetna.

Osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, iz člana 415 par.1 tačka 1 uvezi sa članom 403 par.1 tačka 9 PZKPK, na šta sa pravom pretenduju branioci optuženih i koju prvostepeni sud uvek razmatra po službenoj dužnosti, jer su optuženi saslušani na sudskoj sednici pre prezentacije dokaza iako su se izjasnili da ne prihvataju krivicu niti za celu optužnicu ili za pojedinu njenu tačku. Ovaj postupak suda predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka što osporenu presudu čini neodrživom u pravnom aspektu, pa je stoga Vrhovni sud morao da istu poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, prema tome Vrhovni sud se nije mogao upuštati u vrednovanje ostalih žalbenih pretenzija a posebno ne da se o njima izjasni.

Na ponovnom suđenju, prvostepeni sud treba ponovo da administrira sve prethodne dokaze i da eventualno izvede neki novi dokaz, da sasluša optuženog u skladu sa odgovarajućim odredbama

PZKPK i da nakon njihovog vrednovanja, svakog posebno i u međusobnoj povezanosti, donese ispravnu odluku u ovom krivično pravnom slučaju.

Na osnovu gore navedenog i u skladu sa odredbom člana 424 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.25/2005, od 20.09.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Riza Loci

[Vrhovni Sud - odlučujući članovi 8.3; 8.5 - Uredba UNMIK-a 2001/7 - o ovlašćenom posjedovanju oružja na Kosovu - žalba za promenu kazne olakšavajuće okolnosti - pogrešno određivanje činjeničkog stanja - član 328. PKZK najpovoljniji zakon]

Branilac optuženog se žalio na odluku Okružnog Suda u Prizrenu, dokazujući da je Okružni Sud u svojoj presudi pogrešno i nepotpuno utvrdio činjeničko stanje.

Okružni tužilac u Prizrenu, je opozvao odluku Okružnog suda u Prizrenu, predlažući da bi sud trebao dopuniti presudu i dosuditi strožiju kaznu zatvora, dokazujući da je žalba bila blaga, predlažući Sudu da donese mnogo strožiju presudu.

Optuženi je bio optužen za neovlašćeno vlasništvo, kontrolu, posjedovanje, ili korišćenje oružja i municije i proglašen je krivim za optuženo, zbog toga je bio osuđen na 1 (jednu) godinu zatvora, koje se neće sprovesti ako optuženi ne izvrši još neko krivično delo u periodu od 2- godine, od dana donošenja presude i naknadno je kažnjen sa 330 € za izvršenje prekršaja.

Vrhovi Sud je odlučio da je Okružni Sud potpuno I pravilno utvrdio činjenično stanje, međutim pogrešno je primenio Zakon na štetu tuženog, budući da je izneo dve uslovne kazne; dok shodno PKZK članu 328. paragraf 2, tuženi ne može biti optužen sa dve kazne. Vrhovni Sud je odlučio da je Okružni sud precenio olakšavajuće okolnosti. Prema tome, Vrhovni Sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca osnovana.

Ap.br.32/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Agim Krasnići, predsednik, Fejzulah Hasani i Doc.dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog A.B., iz sela Gradska Hoča opština Prizren, za krivično delo predviđeno članom 8.3, kažnjivo po članu 8.5 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 „O ovlašćenju za posjedovanje oružja na Kosovu", u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Prizren i žalbom optuženog A.B., koje su podnete protiv presude Okružnog suda u Prizrenu, P.br.74/2004 od 08.11.2004 god., na sednici veća održanoj 02.08.2005 god., donosi ovu:

PRESUDA

Usvajanjem žalbe Javnog tužioca okruga Prizren obavezujuće se menja presuda Okružnog suda u Prizrenu, P.br.74/04, od 08.11.2004 god., u vezi sa pravim kvalifikovanjem i odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud nalazi da su u postupcima optuženog A.B. sadržani svi elementi krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posjedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja predviđeno u članu 328 par.2 PKZK i za ovo krivično delo Sud optuženog osuđuje na 3 meseca zatvora, u šta je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 15.03.2004 do 07.04.2004 godine.

Žalba optuženog odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda Prizren, P.br. 74/2004 od 08.11.2004 god., optuženi A.B. je proglašen krivim za krivično delo, predviđeno članom 8.3 a kažnjivo po članu 8.5 pravilnika UNMIK-a br.2001/7, i određena mu je kazna zatvora u trajanju od jedne godine, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 15.03.2004 do 07.04.2004 god., koja neće biti izvršena ako optuženi u roku od 2 godine ne izvrši drugo krivično delo i novčanu kaznu u iznosu od 330 eura. Obavezan je da plati troškove postupka prema konačnom obračunu i na ime sudskog paušala 50 eura; izrečena mu je sigurnosna mera oduzimanja poluautomatske puške, serijski broj 10217287 i 9 (devet) metaka kalibra 7,62 mm.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbe su podnele:

- Javni tužilac okruga Prizren, zbog odluke o kazni; predlaže da se osporena presuda promeni i da se optuženom izrekne oštrija kazna i
- Optuženi, koji u žalbenoj pretenziji ističe da činjenično stanje u ovom krivično-pravnom slučaju nije ispravno i u potpunosti utvrđeno a u obrazloženju ovih pretenzija ponavlja svoju odbranu u vezi sa genezom spora koji je imao sa oštećenim, takođe ističe da sud nije utvrdio sredstvo koje je upotrebjeno u ovom konfliktu.

Gore navedene žalbene pretenzije su neosnovane, jer sam optuženi je u svojoj odbrani izjavio da je kritičnog dana, kad je primetio

da oštećeni u blizini njegovog dvorišta obeležava među, uzeo pušku koja mu je ostala iz rata i da je zapretio oštećenom da se udalji jer će ih inače sve ubiti. Iz ovoga proizilazi da je bez sumnje zaključak prvostepenog suda da je optuženi kritičnog dana upotrebio pušku da zapreti oštećenom. Međutim, Vrhovni sud je, vrednujući presudu prema službenoj dužnosti, konstatovao da je prvostepeni sud ispravno i u potpunosti utvrdio činjenično stanje ali da je pogrešno primenio zakon na štetu optuženog, jer mu je izrekao kumulativno dve kazne; uslovnu kaznu zatvora i novčanu kaznu, dok se prema odredbama PKZK član 328 par.2 optuženom ne mogu izreći dve kazne, iz ovog razloga ovaj Sud menja pravnu kvalifikaciju krivičnog dela iz krivičnog dela predviđenog članom 8.3 a kažnjivo prema članu 8.5 pravilnika UNMIK-a 2001/7 u krivično delo predviđeno članom 328 par.1 PKZK i optuženom ukida novčanu kaznu koju mu je izrekao prvostepeni sud.

Javni tužilac u svojoj žalbi ističe da uslovna kazna, koju je prvostepeni sud izrekao optuženom, ne odgovara težini krivičnog dela i da je sud u slučaju odmeravanja kazne trebao uzeti u obzir kao otežavajuću činjenicu da je, od strane kompetentnih organa, tri puta proglašena amnestija za predaju oružja, ali optuženi nije predao oružje, takođe prema žalbi kao otežavajuća okolnost trebala je biti uzeta činjenica da su krivična dela ove prirode, na teritoriji ovog suda, u porastu.

Vrhovni sud nalazi da su gore navedene žalbe OJT osnovane.

Prvostepeni sud je u slučaju određivanja kazne, kao olakšavajuću okolnost za optuženog uzeo za osnovu činjenicu da se on korektno ponašao na sudu, da do sada nije osuđivan, da se pokajao za učinjeno krivično delo dok otežavajuće okolnosti nije našao. Ovakvo vrednovanje olakšavajućih okolnosti na strani optuženog prihvata i ovaj Sud, ali ceni da postoje i otežavajuće okolnosti, što se sa pravom ističe u žalbi, kao način izvršenja krivičnog dela, zatim činjenica da ovakva dela ne beleže pad nego nasuprot su u zabrinjavajućem porastu i prisustvo oružja kod građana Kosova predstavlja stalni rizik za njihovu sigurnost i u ovim okolnostima samo pretnja kaznom i novčana kazna nisu u skladu sa stepenom ugroženosti društva krivičnim delom od strane optuženog. Iz ovih razloga Vrhovni sud menja osporenu presudu i optuženom izriče kaznu kao u dispozitivu, sa uverenjem da je jedna ovakva kazna neophodna i u skladu sa stepenom ugroženosti društva

krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženog i da će se njome u potpunosti postići cilj kazne predviđen odgovarajućim zakonskim odredbama. Iz gore navedenih razloga žalba optuženog i u vezi sa odlukom o kazni odbija se kao neosnovana.

Iz do sada navedenog i na osnovu člana 387 al.1 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.32/2005, od 03.08.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Agim Krasnići

[Vrhovni Sud - odlučujući o Krivičnom zakonu član 30. (1) KZK - ubistvo- član 154. (4) (3) PZPKP - žalba za promenu kazne - opis krivičnog prekršaja]

Okružni tužilac iz Peći je podneo žalbu protiv odluke Okružnog suda u Peći, argumentujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjeničko stanje i da je prekršio krivični zakon i da treba da donese oštriju kaznu.

Branilac je podneo žalbu protiv odluke Okružnog suda u Peći, dokazujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i da je prekršio krivični zakon oslobađajući od krivice tuženog.

Tuženi je optužen za ubistvo, proglašen je krivim, i bio je kažnjen na 6 godine zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje takođe je Vrhovni sud odlučio da je opis krivičnog dela odgovarajući, budući da sadrži sve činjenice i elemente krivičnog dela, uključujući cilj kao subjektivni elemenat krivičnog dela, otuda odluka je jasna i u skladu sa dokazima u predmetu i sa podnetim zaključkom. Vrhovni Sud je odlučio da je izrečena presuda optuženom u skladu sa stepenom ugroženosti društva izvršenim prekršajem. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda i branioca tuženog neosnovana.

Ap.br.42/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Miftar Jasići, predsednik, Zait Džemajli, Riza Ljoci, Avdi Dinaj i Osman Tmava, članovi, uz profesionalnog saradnika Dritu Redžaj, zapisničara, u krivičnom slučaju optuženog H.H., iz sela Rakoš opština Istok, za krivično delo ubistva iz člana 30 par.1 KZK, odlučujući prema žalbama OJT iz Peći i branioca optuženog, koje su podnete protiv presude Okružnog suda u Peći, P.br.4/2004 od 5 maja 2004 god., na sednici održanoj, shodno odredbi člana 371 ZKP, 28.09.2005 god., donosi ovu :

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba OJT iz Peći i žalba optuženog H.H., dok se presuda Okružnog suda u Peći, P.br.4/2004 od 5 maja 2004

god., potvrđuje.

Obrazloženje

Okružni sud u Peći, presudom P.br.4/2004 od 5 maja 2004 godine, optuženog H.H. je proglasio krivim za krivično delo nanošenja teških telesnih povreda iz člana 154 par.4 u vezi sa par.3 PZPKP i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 10 oktobra 2003 godine. Optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka i sudski paušal u iznosu od 200 eura, dok je oštećenu stranu za realizaciju njenih imovinsko pravnih zahteva uputio na civilni spor.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, podneli su žalbe:

-Javni tužilac okruga Peć, zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda promeni i da se optuženi proglasi krivim za krivično delo ubistva predviđeno članom 146 PZPKP; presuda da se poništi i slučaj da se vrati na ponovno suđenje ili da se isti promeni u vezi sa odlukom o kazni a da se optuženom izrekne oštrija kazna;

-branilac optuženog adv.Zećir Berduna, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede zakona, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda promeni i da se optuženi oslobodi od optužbi ili da se ista poništi i slučaj vrati na ponovno suđenje. Istovremeno je predložio da bude upoznat sa sednicom veća.

Vrhovni sud, zasnivajući se na predlogu branioca podnetim u žalbi, shodno odredbi člana 371 ZKP, zakazuje sednicu veća, na kojoj iako su bili uredno obavesteni nisu prisustvovali ni branilac optuženog ni Javni tužilac Kosova, ali je ovaj poslednji pismenom predstavkom, PPA.br.42/2005 od 14.02.2005 god., predložio da se žalba OJT usvoji kao osnovana a da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Pošto se optuženi nalazi u pritvoru sud nije, shodno odredbi člana 371 par.2 ZKP, smatrao potrebnim da prisustvuje sednici.

Vrhovni sud je razmotrio spise ovog predmeta, proučio osporenu presudu, shodno odredbi člana 376 ZKP i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija konstatovao:

Žalbe su neosnovane.

Branilac optuženog u žalbi pretenduje da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, jer je ista ne shvatljiva, kontradiktorna i bez dovoljno argumenata za odlučujuće činjenice, dok i oni navedeni argumenti nemaju oslonac u administriranim dokazima. Vrednujući ove žalbene pretenzije Vrhovni sud konstatuje da one nisu osnovane. Osporena presuda ne sadrži bitne povrede bilo one o kojima se ovaj Sud obavezujuće stara, bilo one na koje pretenduje žalba. Presuda, o kojoj je reč, doneta je u skladu sa odredbom člana 346 ZKP i sadrži sve elemente predviđene članom 351 ZKP. U vezi sa odlučujućim činjenicama prvostepeni sud je u presudi naveo dovoljne argumente, ubedljive i logične kako činjenične tako i pravne, argumente koji su zasnovani na administriranim dokazima i u skladu sa spisima koji se nalaze u predmetu i sa njihovim sadržajem. Što se tiče opisa krivičnog dela u dispozitivu, za koje je optuženi proglašen krivim, ovaj Sud, ocenjuje da je opis ispravan, da su u njemu date sve činjenice i elementi koji sačinjavaju ovo krivično delo uključujući ovde i nameru kao subjektivni element krivičnog dela, prema tome dispozitiv je razumljiv i u skladu sa datim argumentima u obrazloženju i sa dokazima i spisima predmeta.

Vrednujući osporenu presudu u vezi sa utvrđenim činjeničnim stanjem, Vrhovni sud ocenjuje da je prvostepeni sud ispravno i u potpunosti utvrdio činjenično stanje u ovom krivičnom slučaju. Iz spisa predmeta ne proizilazi da je sporna činjenica da su optuženi H.H. i sada pokojni rođaci (sada pokojni je optuženom stric) i da njihovi odnosi već mnogo godina nisu bili dobri. Kritičnog dana, 10 oktobra 2003 godine, optuženi H.H. je angažovao svog prijatelja (ženinog brata) B.B. da mu preore njivu i kada je svedok B.B. sa svojim traktorom završio posao tu dolazi pokojni H. i počinje svađu sa optuženim dok se svedok sa svojim traktorom udaljava sa mesta događaja i odlazi kući. Takođe, nije sporna činjenica da je na vrhuncu svađe optuženi sada pokojnog H. udario jedan put motkom u glavu nanoseći mu lake povrede i dva puta u predelu grudi nanoseći mu teške telesne povrede od kojih sada pokojni sutradan umire na Univerzitetnoj klinici u Prištini. Ove činjenice su potvrđene materijalnim dokazima koji se nalaze u spisima predmeta

kao što su fotodokumentacija, nacrt mesta događaja, zapisnik sa autopsije i mišljenje eksperata sudske medicine, dokazi koje je prvostepeni sud administrirao na sudskoj raspravi. Konstatacije i zaključci prvostepenog suda, što se tiče činjeničnog stanja, kao ispravne i osnovane usvaja i ovaj Sud, jer su oni rezultat ispravnog i objektivnog vrednovanja dokaza. Na osnovu ovih žalbenih pretenzija iz žalbi, kao i onih iz žalbe branioca optuženog, da je prvostepeni sud na pogrešan način interpretirao administrirane dokaze što je za posledicu imalo i pogrešnu primenu zakona u vezi sa pravnim kvalifikovanjem dela nisu osnovane, kao što nisu osnovane ni pretenzije iz žalbe OJT da je prvostepeni sud pogrešno vrednovao dokaze. Zasnivajući se na mišljenju eksperta patologa Dr.Mareka Gasiora, koje je dato u slučaju autopsije leša sada pokojnika, da je sada pokojnik doživeo stres nakon povreda i da su prirodne bolesti imale uticaja na ovu smrt i na mišljenju eksperta sudske medicine Dr.Arsima Grdžaljiua koje je dato na sudskom razmatranju, da je sada pokojnik imao zdravstvene probleme koji nisu mogli da prebrode traumatsko oštećenje, koje je izazvano u slučaju udarca tvrdim i ostrim predmetom i da je smrt posledica ovih traumatskih oštećenja a da u suprotnom smrt se ne bi desila istoga dana, i ovaj Sud ocenjuje da je smrt sada pokojnog H. posledica postupaka optuženog koje je primenio u slučaju svađe.

U ovakvom ispravnom i u potpunosti utvrđenom činjeničnom stanju prvostepeni sud ispravno je primenio i krivični zakon, kada je našao da su u postupcima optuženog sadržani svi elementi krivičnog dela teškog ranjavanja sa smrtnim posledicama, predviđeno članom 154 par.4 u vezi sa par.3 PZKPK. Neosnovane su žalbene pretenzije iz žalbe branioca optuženog, da je optuženi bio napadnut i da je delovao u nužnoj odbrani, jer jedna ovakva pretenzija nema oslonac u dokazima. Takođe, neosnovana je i žalbena pretenzija iz aneksa OJT da se u konkretnom slučaju radi o ubistvu iz člana 146 PKZK, jer je bez sumnje utvrđeno da je u tuči pokojnik zadobio teške povrede od kojih je sutradan preminuo. I prema oceni Vrhovnog suda ispravan je zaključak prvostepenog suda da namera optuženog nije bila da liši života sada pokojnog, jer da je ona postojala on bi sada pokojnog udarao do smrti, jer u realizaciji ove namere optuženog nije niko ometao.

Vrednujući osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud ispravno i sveobuhvatno procenio sve okolnosti koje utiču na vrstu i visinu kazne. Argumente koje je prvostepeni sud dao u vezi sa ocenom ovih okolnosti kao ispravne

prihvata i ovaj Sud. U nedostatku neke posebno olakšavajuće ili otežavajuće okolnosti koje trenutno nisu podnete u žalbi, žalbene pretenzije za jednu veću ili blažu kaznu u konkretnom slučaju nisu osnovane. I prema proceni Vrhovnog suda, izrečena kazna optuženom je u skladu sa stepenom ugroženosti društva krivičnim delom tako da se može očekivati da će se ovom kaznom postići opšti cilj kazne predviđen zakonom.

Iz gore navedenog a na osnovu člana 384 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.42/2005, od 28.09.2005 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća,
Miftar Jasići

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 340. (1) (3) PKZK- prisvajanje u toku službene dužnosti član 249 (1) PKZK- izbegavanje poreza priznanje krivice žalba da se promeni kaznačinjenično stanje 402. (2) PKZK 358. PZKPK- član 71. PZKPK član 34. PKZK- svrha kazne]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Peći, argumentujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje, predlažući blažu kaznu.

Optuženi je kažnjen za prisvajanje u toku službenih dužnosti i izbegavanje poreza, proglašen je krivim, i kažnjen na ukupno 4 godine i 6 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio kada seoptuženi izjasnio da je kriv po svim krivičnim optužbama, on nema pravo da podnese žalbu zbog pogrešne i nepotpune procene činjeničnog stanja, kao što se zahteva članom 402. paragraf 2. PKZK i članom 358 PZKPK.

Vrhovni sud je odlučio da je prvostepeni sud izricanjem trajanja i vrste kazne, ispravno procenio sve okolnosti, kao što se zahteva članom 71. PZKPK, otuda izrečena kazna protiv optuženog odgovara stepenu ugroženosti društva izvršenim krivičnim prekršajem i stepenu krivične odgovornosti optuženog i svrha kazne bi se postigla, kao što se traži članom 34. PZKPK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba optuženog neosnovana.

Ap.No.43/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Miftar Jasići, predsednik, Zait Đemajli i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog I.S., iz Peći, za krivična dela: pronevera tokom obavljanja dužnosti, predviđene članom 340. par.2. u vezi sa par.1. PZKPK, pronevera tokom obavljanja dužnosti, predviđeno članom 340 par.3 u vezi sa par.1 PZKPK, i krivičnog dela izbegavanja poreza, predviđeno članom 249. par.1. PZKPK, u vezi žalbe branioca optuženog I.S., advokata Namera Husaja, podnete protiv presude Okružnog suda u Peći, P.br.319/2004 od 20.09.2004, na sednici održanoj u skladu sa članom 410. Privremeni Zakon o krivičnom postupku na Kosovu (PZKPK), dana 14.09.2005, je doneo ovu:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog I.S., dok se presuda Okružnog suda u Peći, P.br.319/2004 dana 20.09.2004, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Peći, presudom P.br.319/2004 od 20.09.2004, optuženog I.S., je proglasio krivim za krivično delo: proneveru tokom obavljanja dužnosti, predviđeno članom 340. par.2. u vezi sa par.1. PZKPK, pronevera tokom obavljanja dužnosti, predviđeno članom 340. par.3. u vezi sa par.1. PZKPK, i krivičnog dela izbegavanje poreza, predviđeno članom 249. par.1. PZKP, za koja delovanja, pošto je za svaku od njih odredio posebne kazne i to: za krivično delo u tački I dispozitiva - na 2 (dve) godine, za krivično delo pod tačkom II dispozitiva - na 3 (tri) godine i za krivično delom pod tačkom III dispozitiva na 1 (jednu) godinu, kaznio ga je sa jednakom kaznom zatvora od 4 (četiri) godine i 6 (šest) meseci, u kojoj kazni će se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 29.06.2004, do 17.09.2004 ga je obavezao da plati troškove postupka u iznosu od 750 Evra i 200 (dvesta) € na ime sudskog paušala. Optuženi je obavezan da plati oštećenju Interpres R.Kompaniji "Kosova Sot" sa sedištem u Prištini, iznos od 7.540.00 Evra, dok iznad ovog iznosa ova kompania se upućuje na građanski spor.

Protiv ove presude, žalbu je podneo, branilac optuženog I.S., u vezi sa pogrešno utvrđenim ili nepotpunim činjeničnim stanjem i odluke o kazni, sa predlogom da ovaj sud promeni osporenu presudu, tako da optuženom za krivično delo za koje je proglašen krivim, izrekne blažu kaznu ili da se predmet vrati na ponovnu raspravu.

Vrhovni sud je održao sednicu u skladu sa odredbama člana 410. PZKPK, na kojoj i ako su uredno obavesteni o datumu održavanja sednice, nisu učestvovali, optuženi, njegov branilac i Javni tužilac Kosova, ali je on, uz pismenu predstavku PPA.br.43/2005 od 08.02.2005, predložio da žalba branioca bude objiena kao neosnovana.

Vrhovni sud je na sednici veća razmatrilo spise predmeta,

proučio osporenu presudu i u skladu sa odredbom člana 415. PZKPK i posle procene žalbenih pretenzija, našao da

Žalba je osnovana.

Iako se presuda prvostepenog suda ne osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pored toga ovaj sud ju je razmotrio i u ovom pogledu u skladu sa odredbom člana 415. PZKPK našao da ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koje bi uslovile njeno poništenje. Zbog toga, ovaj sud se ograničio na druge žalbene pretenzije. Razmatajući presudu u vezi sa žalbenim pretenzijama za pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja, ovaj sud nalazi; prema odredbi člana 402. par.2. PZKPK, na presudu se ne može uložiti žalba zbog pogrešnog ili nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja kada je optuženi priznao optužbu pos vim tačkama optužbe i sudsko telo se složilo sa takvom potvrdom (član 358. ovog Zakona). Iz spisa slučaja, tačnije iz zapisnika glavnog razmatranja od 17.09.2004, proizlazi da je optuženi priznao optužbu po svim tačkama optužbe i sudsko telo se složilo sa takvom potvrdom.

Polazeći od ovog stanja situacije, ovaj sud ocenjuje da u skladu sa gore pomenutom odredbom, kada optuženi priznaje krivicu za krivična dela, nema pravo da ulaže žalbu zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Što se tiče žalbene osnove u vezi odluke o kazni, branilac optuženog u njegovoj žalbi pretendira da prvostepeni sud, u slučaju procene odmeravanja kazne, nije u dovoljnoj meri ocenio olakšavajuće okolnosti - da je optuženi prihvatio krivična dela, pretendujući da obzirom na ove okolnosti trebala je da mu se izrekne jedna blaža kazna.

Prema oceni ovog suda, pretendiranja branioca optuženog nisu osnovana, pošto je prvostepeni sud, povodom određivanja vrste i mere kazne, ispravno ocenio sve okolnosti, kao što se predviđa odredbom člana 71. PKZK, zbog toga izrečena kazna optuženom od strane prvostepenog suda i prema oceni ovog suda je proporcionalna stepenu ugroženosti krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženog, i da će se ovom kaznom postići cilj kazne predviđen odredbama člana 34. PKZP i da ova kazna treba da služi opštoj preventivi, a posebno onoj individualnoj, jačanju društvenog morala, odgovornosti i građanske discipline.

Iz gore navedenog a u saglasnosti sa odredbom člana 423.PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA

Ap.br.43/2005, od 14.09.2005

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Miftar Jasići

[Vrhovni Sud - odlučujući o članu 8.2; 8.6 - Uredbe UNMIK-a 2001/7 neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje i korišćenje oružja i municije - žalba za promenu kazne - olakšavajuće okolnosti]

Okružni tužilac Mitrovice se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se sprovede oštrija kazna.

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše oštra, predlažući da izrekne blaža kazna.

Optuženi su kažnjeni za neovlašćeno svojinu, kontrolu, posedovanje ili korišćenje oružja i municije, i proglašeni krivim, i obojica su osuđeni na kaznu. Vrhovni sud je odlučio da Okružni sud nije uzeo u obzir otežavajuće okolnosti. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužilaca Okružnog suda osnovana.

Ap.br.69/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Agim Krasnići, predsednik, Fejzulah Hasani i Doc.dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Dritom Redžaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženih: Š.H., B.H. i N.J.H. iz Mitrovice, za krivično delo posedovanja, kontrolisanja, držanja u vlasništvu i neovlašćenog korišćenja oružja predviđeno članom 8.2 a kažnjivo prema članu 8.6 Pravilnika UNMIK-a 2001/7, odlučujući u vezi sa žalbom Javnog tužioca okruga Mitrovica i žalbom branioca optuženih, advokat Redžep Kačaniku iz Mitrovice, koje su podnete protiv presude Okružnog suda u Mitrovici, P.br.87/2001 od 15.12.2004 god., na sednici veća održanoj 03.08.2005 god., donosi ovu:

PRESUDA

Delimičnim prihvatanjem žalbe Javnog tužioca okruga Mitrovica, menja se presuda Okružnog suda u Mitrovici P.br.83/2001, od 15 decembra 2004 god., samo u vezi sa optuženim B.H. koga Vrhovni sud, za delo za koje je proglašen krivim osuđuje na 4 (četiri) meseca zatvora, dok što se tiče ostalih optuženih presuda se potvrđuje.

Žalba branioca optuženih odbija se kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Mitrovici, P.br.83/2001 od 15.12.2004 god., optuženi Š.H., B.H. i N.J.H. iz Mitrovice proglašeni su krivim za krivično delo predviđeno članom 8.2 a kažnjivo prema članu 8.6 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 i osuđeni su na novčane kazne; optuženi Š.H. i N.J.H. na novčanu kaznu od 500 eura dok je optuženi B.H. osuđen na novčanu kaznu u visini od 1200 eura; izrečenu kaznu su obavezni da plate u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, uz pretnju prinudne naplate, ako se novčana kazna ne može ni prisilno realizovati ista će se zameniti sa kaznom zatvora, tako što će se jedan dan zatvora računati 15 eura, obavezni su da solidarno plate troškove postupka prema završnom računu, dok na ime sudskog paušala moraju uplatiti svaki po 50 eura; optuženima je izrečena sigurnosna mera oduzimanje oružja koje je bilo objekat optužbe.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbe su podneli:

-Javni tužilac okruga Mitrovica, zbog odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda izmeni i da se optuženima izreknu oštrije kazne;

-Branilac optuženih, zbog odluke o kazni uz predlog da Vrhovni sud osporeno rešenje izmeni i da optuženima izrekne blaže kazne.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.69/2005 od 18.02.2005 god., predlaže da se žalba OJT prihvati a da se žalba branioca optuženih odbije kao neosnovana.

Nakon razmatranja spisa predmeta, proučavanja osporene presude u smislu člana 376 ZKP i vrednovanja navoda iz žalbe, sud nalazi:

Žalba OJT u Mitrovici u vezi sa optuženim B.H. je osnovana, dok je žalba branioca optuženih neosnovana.

Pošto se činjenično stanje u ovom krivičnom slučaju ne osporava jer je ono, i po oceni Vrhovnog suda, utvrđeno ispravno i u potpunosti a

pošto presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka a ni

Povrede zakona na štetu optuženih, povrede koje ovaj Sud u skladu sa članom 376 par.1 i 2 ZKP obavezujuće primećuje, ovaj Sud se ograničio samo na procenu presude u vezi sa odlukom o kazni.

Javni tužilac okruga Mitrovica, osporavajući presudu prvostepenog suda zbog odluke o kazni, ističe da taj sud u slučaju odmeravanja kazne nije procenio i otežavajuće okolnosti koje su postojale na strani optuženog kao što su: visok stepen ugroženosti društva izvršenim krivičnim delom, vrsta oružja koju poseduje optuženi kao i činjenicu da je ilegalno posedovanje oružja u ovom regionu veoma izraženo, dok je ugroženost sigurnosti građana od ovog oružja permanentna.

Branilac optuženih u žalbi pretenduje da je kazna izuzetno oštra, jer nijedan od optuženih nije u radnom odnosu i da će se plaćanjem kazne dovesti u pitanje njihova materijalna egzistencija. Prvostepeni sud je na potpun i sveobuhvatan način vrednovao sve okolnosti koje utiču na određivanje visine kazne kako predviđa odredba člana 41 primenljivog zakona kada su u pitanju prvi i treći optuženi. Ove okolnosti prihvatio je i ovaj Sud, ali u odnosu na optuženog B.H. uopšte nije vrednovao i jednu otežavajuću okolnost, količinu oružja i municije koju je on posedovao: jednu automatsku pušku, dve bombe i 57 metaka. Iz ovih razloga Vrhovni sud je delimično prihvatio žalbu OJT, promenio osporenu presudu u odnosu na drugog optuženog B.H. i osudio ga kao u dispozitivu, dok je odbio žalbu i potvrdio presudu u odnosu na prvog i trećeg optuženog, uz uverenje da su izrečene kazne u saglasnosti sa intenzitetom ugroženosti društva izvršenim krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženih kao izvršioca. Pretenzije branioca optuženih da im treba izreći lakše kazne zbog teškog ekonomskog stanja su neosnovane, jer iz spisa predmeta proizilazi da su optuženi srednjeg imovinskog stanja.

Prema tome, Vrhovni sud imajući u vidu sve gore navedene okolnosti smatra da su kazne izrečene optuženima Š.H. i N.J.H., od strane prvostepenog suda, i kazna izrečena optuženom B.H. od strane ovog Suda, u funkciji opšte preventive a posebno one individualne i da će se njima u potpunosti postići cilj kazne koji je predviđen odgovarajućim zakonskim odredbama.

Iz gore navedenog a na osnovu člana 387 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.69/2005, od 03.08.2005 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća,
Agim Krasnići

Vrhovni sud odlučujući o Krivičnom zakonu 297 (5) PKZK- ugrožavanje bezbednosti javnog saobraćaja- žalba za promenu kazne- opis krivičnog prekršaja]

Okružni tužilac Prizrena se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se dosudi oštrija kazna.

Optuženi je bio optužen za ugrožavanje bezbednosti javnog saobraćaja, proglašen je krivim, i optužen na 1 godinu zatvora, što se neće sprovesti ako optuženi ne izvrši drugi krivični prekršaj za period od 3 godine.

Vrhovni sud je odlučio da Okružni sud nije uzeo u obzir otežavajuće okolnosti. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužilaca Okružnog suda osnovana.

Ap.br.82/2005

U IMENARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Agim Krasnići, predsednik, mr.sc.Fejzulah Hasani i Doc.dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog S.K. iz sela Brezna opština Dragaš, za krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja predviđeno članom 297 par.5 u vezi sa par.1 PKZK, u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca Prizren, koja je podneta protiv presude Okružnog suda Prizren, P.br.134/2004 od 13.12.2004 god., na sednici veća održanoj 27.10.2005 god., shodno članu 410 PZKPK, donosi ovu:

PRESUDA

Usvajanjem žalbe Okružnog javnog tužioca iz Prizrena, menja se presuda Okružnog suda Prizren, P.br.74/2004 od 08.11.2004 god., u vezi sa odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud optuženog S.K., za krivično delo za koje je proglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda Prizren, P.br.134/2004 od 13.12.2004 god., optuženi S.K. je proglašen krivim za krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja predviđeno članom 297 par.5 u vezi sa par.1 PKZK i određena mu je kazna zatvora u trajanju od godinu dana, čije izvršenje

se neće obaviti ako optuženi u roku od 3 godine nakon punosnažnosti presude ne izvrši novo krivično delo; obavezan je da plati troškove postupka prema završnom računu i na ime sudskog paušala sumu od 100 eura.

Oštećenog B.T. za realizaciju njegovih imovinsko pravnih zahteva upućuje na civilni spor.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Prizrenu, zbog odluke o kazni; predložio je da se osporena presuda promeni i da se optuženom izrekne oštrija kazna.

Na žalbu OJT u Prizrenu podneo je odgovor branilac optuženog S.K. adv.Ruždi Beriša, koji predlaže da se žalba OJT odbije.

Vrhovni sud je, shodno članu 410 PZKPK, održao sednicu veća kojoj su prisustvovali optuženi i njegov branilac, koji pošto je objasnio neke navode iz žalbe u potpunosti ostaje pri predloženim predlozima, dok optuženi podržava predloge branioca.

Javni tužilac Kosova, koji nije prisustvovao sednici veća iako je o njoj uredno obavestjen, predstavkom PPA.br.82/2005 od 15.02.2005 god., predlaže da se žalba Okružnog javnog tužioca prihvati i da se optuženom izrekne oštrija kazna.

Vrhovni sud, nakon što je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u smislu člana 415 PZKPK, vrednovao žalbene pretenzije i odgovor na žalbu, konstatuje:

Žalba je osnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba PZKPK, niti povrede krivičnog zakona, koje ovaj Sud, shodno članu 415 PZKPK obavezujuće prati.

Javni tužilac je u svojoj žalbi istakao da uslovna kazna, koju je prvostepeni sud izrekao optuženom, ne odgovara težini krivičnog dela i da je sud u slučaju određivanja kazne trebao da kao olakšavajuću okolnost uzme činjenicu da optuženi nije poštovao zakonske odredbe o javnom saobraćaju, zatim posledica krivičnog dela, takođe prema žalbi kao otežavajuću okolnost je trebalo uzeti činjenicu da su krivična dela te prirode na teritoriji ovog suda u stalnom porastu.

Vrhovni sud nalazi da su gore navedene žalbene pretenzije OJT osnovane.

Prvostepeni sud u slučaju odmeravanja kazne, kao olakšavajuću okolnost za optuženog uzima činjenicu da se on korektno ponašao pred sudom, da do sada nije osuđivan, da je izrazio spremnost da pomogne porodici pokojnog, da je njegov postupak u slučaju uzimanja u kamion sada pokojnog bio human gest, dok je kao otežavajuću okolnost uzeo posledicu koju je optuženi izazvao ovim krivičnim delom. Ovakvo vrednovanje olakšavajućih okolnosti na strani optuženog prihvata i ovaj Sud, ali smatra da u konkretnom slučaju nije se mogla uzeti kao olakšavajuća okolnost smrt pokojnika, kako je pogrešno učinio prvostepeni sud, a ne može se uzeti ni kao otežavajuća okolnost, kako pretenduje OJT u žalbi, ne poštovanje zakonskih odredbi o javnom saobraćaju, jer ove okolnosti predstavljaju sastavni element krivičnog dela i kao takve nemaju karakteristiku otežavajućih okolnosti. Vrhovni sud ocenjuje da kazna izrečena u konkretnom slučaju, i bez gore navedenih otežavajućih okolnosti, nije u skladu sa intenzitetom ugroženosti društva krivičnim delom a niti sa stepenom krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca, uzimajući u obzir i činjenicu da su ovakva dela na teritoriji Kosova u zabrinjavajućem porastu i da ova dela predstavljaju stalni rizik za sigurnost građana i učesnike u saobraćaju, pa stoga samo pretnja kaznom nije dovoljna za postizanje cilja kazne. Iz ovih razloga Vrhovni sud je promenio osporenu presudu i optuženom izrekao kaznu kao u dispozitivu, uz ubeđenje da je jedna takva kazna u skladu sa stepenom ugorženosti društva krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženog i da će se njome u potpunosti postići cilj kazne predviđen odredbom člana 34 PKZK.

Na osnovu gore podnesenih argumenata, pretenzije iz odgovora na žalbu za potvrđivanje presude prvostepenog suda su neosnovane.

Iz izloženog a na osnovu člana 420 A1.1 tačka 4 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.82/2005, od 03.08.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Agim Krasnići

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 48. (2) KZK ugrožavanje društva - član 8.3. 8.5. Uredba UNMIK-a 2001/7 - ovlašćenje za posedovanje oružja - član 364, 357. ZSP žalba za promenu kazne- opis krivičnog prekršaja]

Tužilac Okružnog suda Peći se žalio na odluku Okružnog suda u Peći, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se dosudi oštrijom kaznom.

Optuženi je bio optužen za ugrožavanje društva i neovlašćeno posedovanje oružja, proglašen je krivim, i optužen je novčanom kaznom.

Vrhovni sud je odlučio da odluka Okružnog suda nije sadržala nikakve razloge u pogledu odluke o kazni, šta je vodilo ka tome i koje okolnosti su uzete u obzir kada je presuda doneta, kao što se zhteva članom 364. KZK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda osnovana.

Ap.nr.111/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Agim Krasnići, predsednik, Riza Ljoci i Đuran Dema, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Drite Redžaj, zapisničara, u krivičnom slučaju protiv optuženog P.K. iz Peći, zbog krivičnih dela: ugrožavanje sigurnosti, predviđeno članom 48 par.2 Krivičnog zakona Kosova (KZK) i krivičnog dela iz člana 8.3 u vezi sa 8.5 Pravilnika br.2001/7 o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu, odlučujući u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca u Peći, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Peći P.br.148/2003 od 16 maja 2003 god., na sednici veća održanoj 6 septembra 2005 god., donosi ovo:

REŠENJE

U slučaju žalbe Okružnog javnog tužioca u Peći a po službenoj dužnosti poništava se presuda Okružnog suda u Peći, P.br.148/2003 od 16 maja 2003 god., a predmet se vraća istom sudu na ponovnu raspravu.

Obrazloženje

Okružni sud u Peći, presudom P.br.148/2003 od 16 maja 2003 god., optuženog P.K. shodno odredbi člana 350 tačka 2 Zakona o krivičnom postupku (ZPP) oslobađa od optužbe za krivično delo ugrožavanja sigurnosti član 48 par.2 KZK dispozitiv pod I oslobađajući deo dok ga proglašava krivim za krivično delo iz člana 8.3 u vezi sa 8.5 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu i za ovo delo ga osuđuje na novčanu kaznu u iznosu od 300 (trista) eura. U slučaju ne plaćanja iste ona se pretvara u kaznu zatvora računajući svaki dan zatvora po 15 eura. Oslobođen je plaćanja troškova krivičnog postupka zbog siromašnog ekonomskog stanja dispozitiv pod II deo o kazni.

Protiv ove presude žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Peći, zbog odluke o kazni, uz predlog: „da Vrhovni sud u Prištini izmeni presudu Okružnog suda u Peći, P.br.148/2003 od 16.05.2003 god., u vezi sa oslobađanjem od optužbe za krivično delo ugrožavanja bezbednosti iz člana 48 par.2 KZK i odluke o kazni, za neovlašćeno držanje oružja i municije iz člana 8 par.8.5 u vezi sa par.8.3 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 od strane optuženog P.K. i da mu izrekne oštriju kaznu koja bi bila adekvatna i koja bi postigla cilj kažnjavanja".

O sednici veća ovoga Suda bio je obavešten Javni tužilac Kosova, ali nije prisustvovao sednici, nego je predstavkom PPA.br.111/2005 od 4 marta 2005 god., predložio: „da se žalba Okružnog javnog tužioca usvoji i da se presuda promeni tako da se optuženom za krivično delo iz člana 8.3 u vezi sa par.5 Pravilnika UNMIK-a izrekne oštija kazna i da se prema službenoj dužnosti optuženom izrekne sigurnosna mera oduzimanja revolvera „Zastava" kal.7,65 mm sa serijskim brojem 50276 a da se izmeni i što se tiče računanja vremena provedenog u pritvoru ili da se presuda promeni u vezi sa žalbom a prema službenoj dužnosti".

Vrhovni sud, pošto je razmotrio sve spise ovog krivično pravnog slučaja, proučio osporenu presudu shodno članu 376 ZKP i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija, nalazi:

-osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka zbog kojih se mora poništiti, pa je stoga podnesena žalba ionako bezpredmetna.

Vrhovni sud razmatrajući osporenu presudu prema službenoj

dužnosti, u skladu sa odredbom člana 376 ZKP, konstatuje da ista sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, predviđeno u članu 364 par.1 tačka 11 ZKP, zbog čega ju je i trebalo poništiti jer:

-na početku osporena presuda nije urađena prema zakonskim odredbama, član 357 ZKP, jer prema par.6 pomenutog člana sud je obavezan da u obrazloženju presude predstavi razloge za svaku tačku presude dok prema par.8 istog člana predviđa: „Kada je optuženi osuđen na kaznu, u obrazloženju treba zabeležiti koje okolnosti je sud uzeo u obzir u slučaju određivanja kazne”.

U konkretnom slučaju osporena presuda uopšte ne sadrži razloge u vezi sa odlukom o kazni, čime se rukovodila i koje je okolnosti uzela u obzir u slučaju određivanja kazne.

Gore navedene okolnosti, prema vrednovanju ovog Suda, predstavljaju bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 364 par.1 tačka 11 ZKP jer je pravno neodrživa, ima nedostatke i kao takva se ni ne može oceniti, u jednom svom delu (deo o kazni) je ne prihvatljiva. U konkretnom slučaju, kako da se oceni žalba odnosno presuda kad u tom aspektu nisu dati argumenti.

Stoga su ove okolnosti uslovile poništenje osporene presude član 385 ZKP uz preporuku da na ponovnom suđenju prvostepeni sud postupi prema gore navedenim primedbama.

Na osnovu gore navedenog a u skladu sa odredbom člana 385 ZKP odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.111/2005, od 06.09.2005 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća,
Agim Krasnići

Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu- član 328. PKZK- neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja član 359. (2) PZKPK priznavanje krivice žalba za promenu kazne- opis krivičnog prekršaja]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je presuda Okružnog suda bila previše oštra, predlažući da se dosudi blaža kazna.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćeno posedovanje oružja, proglašen je krivim, i optužen na 4 meseca zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da odluka Okružnog suda nije uzela u obzir instituciju priznavanja krivice i otuda sadrži bitno kršenje Zakon o krivičnom postupku, kao što je traženo članom 359. paragraf 2. PZKPK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca osnovana.

Ap.br.116/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Riza Ljoci, predsednik, mr.sc.Fejzulah Hasani i Avdi Dinaj, članovi, zapisničar Minire Džambazi, profesionalni saradnik, u krivičnom slučaju optuženog Z.H. iz sela Skifteraj opština Vitina, za krivično delo posedovanja, kontrolisanja, držanja u vlasništvu ili neovlašćeno korišćenje oružja, predviđeno u članu 328 par.2 PKZK, u vezi sa žalbom branioca optuženih, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.176/2004 od 26.01.2005 god., na sednici veća održanoj 30.08.2005 god., donosi ovo:

R E Š E N J E

U slučaju žalbe branioca optuženog Z.H. i po službenoj dužnosti presuda Okružnog suda u Gnjilanu P.br.176/2004 od 26.01.2005 god., se poništava i predmet se vraća istom sudu na ponovnu raspravu.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.176/2004 od 21.06.2005 god., optuženi Z.H. iz sela Skifteraj opštine Gnjilane, proglašen je krivim za krivično delo predviđeno u članu 328 par.2 PKZK i osuđen je na 4 (četiri) meseca zatvora, u izrečenu kaznu je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 26.10.2004 god., do 16.11.2004 god. Obavezan je da plati troškove krivičnog postupka prema završnom računu, dok je obavezan da na ime sudskog paušala plati 100 eura. Optuženom je izrečena i sigurnosna mera oduzimanja automatske puške, kineske proizvodnje, sa serijskim brojem 258066 i šaržer sa 8 metaka.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je podneo branilac optuženog zbog odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda promeni a da se optuženom izrekne novčana ili uslovna kazna.

Vrhovni sud Kosova, u skladu sa odredbom člana 410 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), o sednici veća je upoznao Javnog tužioca Kosova, optuženog i njegovog branioca ali je sednici prisustvovao samo branilac optuženog koji je predložio da se žalba usvoji.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.116/2005 od 09.03.2005 god., predlaže da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Pošto je razmotrio spise predmeta i žalbene pretenzije, Vrhovni sud Kosova konstatuje da je povodom žalbe branioca optuženog neophodno poništiti osporenu presudu prema službenoj dužnosti, iz ovih razloga:

Iz spisa predmeta proizilazi da je optuženi na sednici potvrđivanja optužnice, održanoj 20.12.2004 god., priznao krivicu. Ovo je ponovio i na sudskoj raspravi koja je održana 26 januara 2005 godine. U ovim okolnostima, shodno članu 359 par.5 PZKPK, nakon izjave optuženog odmah se sudska rasprava nastavlja završnom rečju strana, znači nema razmatranja dokaza, znači oni nisu objekat procene prvostepenog a ni drugostepenog suda.

Prvostepeni sud, u konkretnom slučaju, nije postupio na način kako ga obavezuju gore navedene zakonske odredbe, nego je na sudskoj raspravi administrirao sve dokaze i vrednovao ih u osporenoj

presudi, iz ovoga proizilazi da je taj sud instituciju priznavanja krivice u potpunosti ignorisao.

Vrhovni sud je osporenu presudu vrednovao prema službenoj dužnosti u vezi sa bitnim povredama odredaba krivičnog postupka i konstatovao, na osnovu gore navedenih činjenica, da sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđeno u članu 403 par.1 tačka 12 PZKPK, jer o odlučujućim činjenicama postoje značajne suprotnosti između onoga što je predstavljeno u obrazloženju presude i samih spisa i zapisnika. Takođe, ona sadrži i bitne povrede odredaba krivičnog postupka predviđene članom 403 par.2 tačka 1 PZKPK.

Iz gore navedenih razloga, osporenu presudu je trebalo poništiti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje, u smislu člana 424 PZKPK.

Na ponovnom suđenju prvostepeni sud treba postupati prema gore navedenim primedbama, a da zatim donese ispravnu odluku u vezi sa ovim krivično-pravnim slučajem.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.116/2005, od 30.08.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Riza Ljoci

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 328. PKZK- neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja- član 359. (2) PZKPK - član 64. PKZK žalba za promenu kazne - olakšavajuće okolnosti]

Tužilac Okružnog suda u Gnjilanu se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se dosudi oštrija kazna.

Optuženi su bili optuženi za neovlašćeno posedovanje oružja, optuženi su krivim, i kažnjeni na suspendovanu kaznu zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno i potpuno procenio sve okolnosti koje su uticale na stepen kazne, kao što je traženo članom 64. PKZK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda neosnovana

Ap.br.120/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Riza Loci i Agim Krasnići, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Mejreme Memaj, zapisničara, u krivičnom slučaju protiv optuženih L.V. iz sela Labljane i V.A. iz sela Vrbiva kod Žegovca, zbog krivičnog dela držanja u vlasništvu, kontrolisanja, posedovanja ili neovlašćenog korišćenja oružja iz člana 328 par.2 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), odlučujući u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca u Gnjilanu, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.77/2004 od 15.12.2004 god., na sednici veća održanoj 13.09.2005 god., shodno odredbi člana 410 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK), donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Gnjilanu, dok se presuda Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.77/2004 od 15.12.2004 god., potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Gnjilanu, presudom P.br.77/2004 od 15.12.2004

god., optužene Lj.V. i V.A. proglašava krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK i za ova dela ih osuđuje i to: optuženog Lj.V. na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, izvršenje koje se odlaže za 2 (dve) godine i ista se neće izvršiti ako u pomenutom roku ne izvrši novo krivično delo, dok optuženog V.A. osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca, izvršenje koje se odlaže za 2 (dve) godine i ista se neće izvršiti ako u pomenutom roku ne izvrši novo krivično delo. Optužene je obavezao da plate troškove krivičnog postupka prema računu suda i da naime sudskog paušala svaki plati po 30 eura. Optuženima je izrekao i dodatnu kaznu: konfiskovanje automatske puške AK 47 sa seriskim brojem 545497 i 40 metaka kao i revolver marke „Kolt" seriski broj 17317 sa 7 metaka.

Protiv ove presude žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Gnjilanu, zbog odluke o kazni predlažući da Vrhovni sud osporenu presudu promeni tako što će optuženom Lj.V. izreći oštriju kaznu.

Odgovor na žalbu podneo je optuženi Lj.V. predlažući da se podnesena žalba odbije kao neosnovana.

O sednici veća, u skladu sa odredbom člana 410 PZKPK, obavešteni su Javni tužilac Kosova, optuženi i njihovi branioci ali je sednici prisustvovao samo optuženi Lj.V., koji je u potpunosti ostao pri navodima iz odgovora na žalbu i predlozima datim u njemu. Javni tužilac Kosova, dopisom PPA.br.120/2005 od 10.03.2005 god., predlaže da se podneta žalba usvoji.

Vrhovni sud, pošto je razmotrio sve spise ovog krivično pravnog slučaja, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 415 PZKPK i pošto je vrednovao navedene pretenzije u žalbi i one u odgovoru na žalbu, nalazi:

- žalba nije osnovana.

Pošto se presuda prvostepenog suda ne osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona na štetu optuženog, onda Vrhovni sud istu vrednuje u skladu sa odredbom člana 415 PZKPK, prema službenoj dužnosti i konstatuje da ona ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona na štetu optuženog što bi uslovalo njeno poništenje.

Prvostepena presuda ne samo što je osporavana zbog žalbene osnove pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, nego se ni ne dozvoljava žalba za ovu žalbenu osnovu član 402 par.3 PZKPK, jer su optuženi priznali krivicu za sve tačke optužnice a sa ovim se složilo sudsko veće. Prema tome, činjenično stanje nije bilo objekat procene.

Razmatrajući slučaj u vezi sa odlukom o kazni Vrhovni sud konstatuje da žalbene pretenzije ne stoje. U žalbi se ističe da je prvostepeni sud u slučaju odmeravanja kazne olakšavajuće okolnosti precenio a otežavajuće okolnosti nije ispravno vrednovao, i to ugroženost društva delom i „porast izvršenja ove vrste krivičnog dela". Takođe, nije uzeta kao otežavajuća okolnost činjenica da je optuženi automatsku pušku držao na javnom mestu, na benziskoj pumpi gde je bio zapošljen.

Prema oceni Vrhovnog suda ugroženost društva krivičnim delom ne može se tretirati kao otežavajuća okolnost, iako intenzitet ugroženosti društva krivičnim delom ima uticaja na vrstu i visinu kazne. Sa druge strane, druge otežavajuće okolnosti navedene u žalbi ne stoje niti imaju ikakav uticaj da izrečene kazne optuženima budu oštrije.

Prema tome, pošto je prvostepeni sud ispravno i sveobuhvatno konstatovao i ocenio sve okolnosti koje utiču na određivanje kazne kako predviđa odredba člana 64 PKZK, i ovaj Sud ocenjuje da su kazne izrečene optuženima od strane prvostepenog suda u skladu sa stepenom ugroženosti društva krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženih kao izvršilaca imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja, okolnosti u kojima je izvršeno delo i da će se ovim kaznama postići cilj kazne predviđen u članu 34 PKZK.

Na osnovu gore navedenog i u skladu sa odredbom člana 423 PZKPK odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.120/2005, od 13.09.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 257. (3) PKZK-pronevera činjenično stanje. Povreda Zakona o krivičnom postupku član 403. (1) ((9)) PZKPK]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Peći, argumentujući da je Okružni sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje, povredio postojeći zakon.

Optuženi je kažnjen za proneveru, proglašen je krivim, i kažnjen na 1 godinu i 6 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je odluka Okružnog suda sadržala bitne povrede člana 403, paragraph 1, tačka 9. PZKPK pošto je u glavnom saslušanju optuženi bio ispitan pre predstavljanja dokaza. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca osnovana.

Ap.br.123/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija : Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i doc.dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničarem, za krivični slučaj optuženog A.Š., iz Peći, zbog krivičnog dela zloupotrebe po članu 257. par. 3 PKZK KPPK (Privremeni krivični zakon Kosova), odlučujući prema žalbi branioca optuženog advokata Ferida Đikolija, iz Peći, podnesene protiv presude Okružnog suda u Peći P.br.171/2004 od 28.07.2004, na sednici održanoj shodno odredbi člana 410. PZKPK (Privremeni zakon o krivičnom postupku na Kosovu), od 01.09.2005, donosi ovo:

R E Š E N J E

Usvaja se kao osnovana žalba branioca optuženog A.Š., dok se presuda Okružnog suda u Peći P.br.171/2004 od 28.07.2004, poništava i predmet se vraća istom sudu na ponovno razmatranje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Peći P.br.171/2004 od 28.07.2004, optuženi A.Š. je proglašen krivim za krivično delo zloupotrebe po članu 257. par.3. PKZK i osuđen je sa kaznom zatvora u trajanju od 1(jedne) godine i 6(šest) meseci, gde je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 02.03.2004 do 28.07.2004. Optuženi je dužan da na ime troškova postupka za ekspertizu plati iznos od 117,68 €, i na ime sudskog paušala plati iznos od 100 €, kao i na ime nanete štete da plati Osiguravajućem Društvu Kosova iznos od 17.030 €, sve ovo u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbu je podneo branioc optuženog zbog: bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona, odluke o kazni, odluke o imovinsko- pravnom zahtevu i o troškovima krivičnog postupka, predlažući da se osporena presuda poništi i da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje, ili da se promeni tako da se protiv optuženog izrekne jedna blaža kazna zatvorom.

Vrhovni sud je zakazo sednicu veća u skladu sa odredbom člana 410. PZKPK, na kojoj, iako su optuženi i njegov branioc uredno obavešteni, nisu bili prisutni.

Javni tužilac Kosova koji je uredno obavešten o sednici veća nije bio prisutan, ali je svojom predstavkom PPA.br.123/2005 od 11.03.2005, predložio da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana, a osporena presuda da se potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 415. PZKPK i posle procene žalbenih pretenzija, našao:

Žalba je osnovana.

Osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 415. par.1. tačka 1. u vezi člana 403. par.1. tačka 9. PZKPK, zato što je optuženi A.Š. iako nije priznao krivicu on je pozvan da se izjasni, odnosno uzet je na ispitivanje pre predstavljanja dokaza, što se sa osnovom naglašava takođe u žalbi branioca optuženog. Delo koje predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Zbog toga, na ponovnoj raspravi sud je po zavođenju svih dokaza optuženog, i njihovom sveobuhvatnom procenom posebno i povezanosti jedne sa drugom mora doneti ispravnu odluku prema zakonu.

Iz gore navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja a na osnovu člana 424. PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.123/2005, od 01.09.2005

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

**[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 339 - (3) PKZK-
zloupotreba službenog položajapovreda Zakona o krivičnom postupku
činjenično stanje]**

Okružni tužilac Gnjilanu i branilac su se žalili na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je Okružni sud povredio Zakon o krivičnom postupku i pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio kažnjen za zloupotrebu službenog položaja poglavlje II dispozitiva ,proглаšen je krivim, i kažnjen na uslovnu kaznu od 6 meseci zatvora .

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud u poglavlju II dispozitiva pogrešno odredio činjenično stanje, što je uključilo takođe povredu Krivičnog zakona kada je optuženi progлаšen krivim za krivični pokušaj zloupotrebe službene dužnosti. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba Okružnog suda osnovana.

Ap.br.138/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA veće sastavljeno od sudija : Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i Fejzulah Hasani, članovi , sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog J.B., iz Gnjilane, za dva krivična dela zloupotreba službene dužnosti iz člana 339. par.3. u vezi sa par.1. PKZK (Privremeni krivični zakon Kosova), odlučujući prema žalbama Okružnog javnog tužioca Gnjilane i branioca optuženog advokata Šemsedina Piraja, iz Gnjilane, podnetih protiv presude Okružnog suda Gnjilane P.br.2/2004 od 20.12.2004, na sednici održanoj u skladu sa odredbom člana 376. ZKP od 25.08.2005, donosi ovu:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca Gnjilane, dok se presuda Okružnog suda Gnjilane P.br.2/2004 od 20.12.2004, u tački pod I dispozitiva, potvrđuje.

Usvaja se kao osnovana žalba branioca optuženog J.B., dok se presuda pomenuta u tački pod II dispozitiva, poništava i predmet u ovom delu se šalje istom sudu na ponovnu raspravu.

Žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane u vezi sa delom pod II dispozitiva pomenute presude, ali sada ostaje bezpredmetna.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Gnjilanu P.br.2/2004 od 20.12.2004, optuženi J.B. je oslobođen od optužbe za krivično delo zloupotrebe službene dužnosti iz člana 339. par.3. u vezi par.1. PKZK, u tački pod I dispozitiva, na osnovu člana 350. par.1. tačka 3. ZKP, dok je progлаšen krivim za krivično delo zloupotrebe službene dužnosti iz člana 339. par.3. u vezi sa par.1. PKZK, u delu pod II dispozitiva, i izrečena mu je uslovna kazna, gde mu je potvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, koja se neće izvršiti u roku od 5 (pet) godina, ako optuženi unutar ovog roka ne izvrši novo krivično delo. Optuženi je dužan da plati troškove postupka prema sudskom računu i na ime sudskog paušala iznos od 200 €, sve u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude.

Protiv ove presude u zakonskom roku su podneli žalbu:

- Okružni javni tužilac Gnjilane, zbog : bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakona, u vezi sa tačkom pod I dispozitiva-oslobađajućeg dela, dok zbog odluke u vezi sa tačkom pod II dispozitiva presuđujućeg dela, predlažući da se osporena presuda u oslobađajućem delu poništi i da se predmet u ovom delu vrati prvostepenom sudu na ponovnu raspravu, dok za presuđujući deo da se pomenuta presuda promeni u vezi sa odlukom o kazni, i

-Branioac optuženog, zbog: bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona, i pogrešnog utvrđivanja

činjeničnog stanja, za presuđujući deo, predlažući da se presuda u ovom delu poništi i da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

Branioc optuženog je podneo i odgovor na žalbu Okružnog javnog tužioca Gnjilane, gde je predložio da se pomenuta žalba odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u skladu sa odredbama člana 371. ZKP, prema predlogu branioca optuženog i optuženog da se pozovu na sednicu veća, koji su bili prisutni, gde je branioc dao izvesna objašnjenja o navodima u žalbi i odgovoru u žalbi Javnog tužioca okruga Gnjilane i ostao je u potpunosti pri pretenzijama izvršenim na njima, sa kojim pretenzijama se složio i optuženi..

Javni tužilac Kosova koji je bio redovno obavešten o sednici veća nije bio prisutan ali je se svojom predstavkom PPA.br.138/2005 od 22.03.2005, izjasnio da će svoj predlog predstaviti na sednici veća.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 376. ZKP i prema proceni žalbenih pretenzija i odgovora žalbe branioca optuženog, našao da je:

Žalba Javnog tužioca okruga Gnjilane u vezi sa tačkom pod I dispozitiva neosnovana, dok u vezi sa tačkom pod II dispozitiva za sada bezpredmetna, dok je žalba branioca optuženog osnovana.

Osporena presuda u tački pod I dispozitiva u oslobađajućem delu, ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zato što su u njemu dati jasni razlozi o odlučujućim činjenicama za krivično delo za koje je optuženi oslobođen od optužbe, iznoseći jasne i ubedljive razloge o tome koje dokaze uzima kao potvrđene i koje ne može da prihvati kao istinite u skladu sa odredbom člana 357. par.7 ZKP, davajući i tačne procene na osnovu svih dokaza zavedenih u skladu sa odredbom člana 347. ZKP. Otuda, presuda u ovom delu ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 364. par.1. tačka II ZKP, i u ovom delu žalba je neosnovana.

Činjeničko stanje u tački pod I dispozitiva-u oslobađajućem delu, je potvrđeno na ispravan način i potpuno na osnovu ispravne procene zaštite optuženog i svih zavedenih dokaza, kojim povodom je

ispravno zaključeno da kupljena radnje od strane dece optuženog, od strane svedoka G.B i njegove sestre L-B 1998. godine, što se potvrđuje prema ugovorima o kupo- prodaji br.01-350/123 i br.01-350/122 od 28.03.1998, da ovi lokali nisu bili u vlasništvu preduzeća "Kosovotrans" u Gnjilanu, niti je optuženi u to vreme bio zaposlen u preduzeću "Kosovotrans" u Gnjilanu, koga su izbacili iz ovog preduzeća 1990. godine a vratio se na posao u ovom istom preduzeću 1999. godine, posle rata. Otuda, ispravno je našao prvostepeni sud da optuženi J.B u vezi sa krivičnim delom u tački pod I dispozitiva nema dokaza da u njegovim delovanjima ima elemenata krivičnog dela zloupotrebe službene dužnosti iz člana 339. par.3 u vezi sa par.1. PKZK, povodom čega je ispravno sproveo i Krivični zakon.

Dok, osporena presuda u tački pod II dispozitiva, znači u presudnom delu, sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 364. par.1 tačka II. ZKP, pošto postoji protivurečnost između dispozitiva i obrazloženja, odnosno u obrazloženju nisu predstavljeni razlozi o odlučujućim činjenicama, i one koje su predstavljene su nejasne, posebno kada je reč o materijalnim dokazima finansijskom ekspertizom i svedočenjem svedoka N.H, komercijaliste- snabdevača u preduzeću "Kosovotrans" u Gnjilanu, o kome će se govoriti detaljnije niže. Zbog ovih razloga žalba je u ovom pogledu osnovana.

Činjenično stanje u tački pod II dispozitiva u presudnom delu presude nije potvrđeno na ispravan i potpun način, zbog toga što u dispozitivu osporene presude u ovom delu se govori o fakturama br.10 od 18.08.2001, br.009317 od 08.10.2001 i br.23/2001 od 19.11.2001, kao i da je optuženi svojim delovanjima oštetio kompaniju "Kosovotrans" u Gnjilanu u ukupnom iznosu od 86.420 DM ili u protiv vrednosti od 43.210 €. Dok, u izjavi svedoka N.H, komercijalist-s nabdevač gorivom u kompaniji "Kosovotrans" u Gnjilanu detaljno je objašnjena procedura snabdevanja gorivom u pomenutom preduzeću i gde stoji razlog zbog razlike u ceni u iznosu 0.94 DM u onu od 1.30 DM, imajući u obzir i izvršene kompenzacije posredničkih kompanija za snabdevanje naftom. Dok, u finansijskoj ekspertizi finansijskog eksperta Riza Blakaja, dipl. ek. od 20.10.2003 se ne pominje više faktura br.009317 od 08.10.2001, koja se obuhvata u dispozitivu presude, kao i u zaključku ove ekspertize za ovo pitanje nigde se ne pominje da li je oštećena kompanija "Kosovotrans" u Gnjilanu i na koji način je oštećena, posebno kada se ima u obzir konstatacija u zadnjoj tački zaključka ekspertize gde se navodi: "prijem dokumentacije kao

takve kao gore navedene i njene legalizacije od strane odgovornih kompanije "Kosovotrans" optuženih, mogu ostaviti utisak neprofesionalnog i neodgovornog upravljanja društvenim sredstvima". Iz koje konstatacije i drugih konstatacija u ekspertizi i posebno u zaključku donetom u vezi ekspertize jasno se ne predstavlja da je optuženi oštetio kompaniju "Kosovotrans" u Gnjilanu, ili nije i optuženi kao direktor kompanije ima odgovornost zbog neposedovanja dokumentacije u računovodstvu na odgovarajući način, znači kao što je zakonom predviđeno. Otuda, u ovom pogledu žalba je osnovana.

Sa jednim ovakvim činjeničnim stanjem potvrđenim na neispravan i nepotpun način, u presudnom delu, i Krivični zakon je prekršen kada je optuženi proglašen krivim za krivično delo zloupotrebe službene dužnosti iz člana 339. par.3. u vezi sa par.1. PKZK, čiji zaključak za sada nije prihvaćen. Otuda, u ovom pogledu žalba je osnovana.

U ponovnoj raspravi prvostepeni sud po saslušanju optuženog, zavođenju svih dokaza i dopuni ekspertize od strane finnasijskog eksperta Riza Blakaja u vezi sa gore pomenutim okolnostima, imajući na umu i ostale žalbene pretenzije branioca optuženog, treba da donese ispravnu odluku prema zakonu.

Odgovor branioca optuženog na žalbu Okružnog javnog tužioca Gnjilane nije imao uticaja na donošenje odluke.

Iz gore pomenutog odlučeno je kao u dispozitivu ove presude a u skladu sa odredbama člana 384. i 385. ZKP.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.138/2005, od 25.08.2005

Zapisničar,
Minire Džamba

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 327. neovlašćeno snabdevanje, prevoz, proizvodnja, razmena ili prodaja oružja - član 328. (2) PKZK - neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja- žalba za promenu kazne vrednovanje krivičnog prekršaja]

Okružni tužilac Mitrovice se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici, argumentujući da je kazna Okružnog suda bila previše blaga, predlažući dosuđivanje oštrije kazne.

Optuženi je bio kažnjen za snabdevanje, prevoz, proizvodnju, razmenu i prodaju oružja, proglašen je krivim, i kažnjen na uslovnu kaznu od 8 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je krivični postupak pogrešno vrednovan u okolnostima konkretnog slučaja, pošto je činjenični opis krivičnog prekršaja rezultirao krivičnim prekršajem predviđenim članom 328. paragraf 2. PKZK i ne krivičnim prekršajem iz člana 327. PKZK.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud trebao da uzme u obzir kao otežavajuće okolnosti činjenicu da takav krivični prekršaj predstavlja visok stepen ugroženosti društva i da prisustvo ovog oružja ugrožava bezbednost kosovskih građana, tako da pretnja kaznom nije dovoljna da bi se postigla svrha kazne. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba Okružnog tužioca osnovana.

Ap.br.143/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: ĐuranDema, predsednik, Fejzulah Hasani i Agim Krasnići, članovi, zapisničar Minire Džambazi, profesionalni saradnik, u krivičnom slučaju optuženog R.Zh., iz sela Zupče, opština Mitrovica, za krivično delo snabdevanja, prevoza, proizvodnju ili neovlašćenu prodaju oružja predviđeno članom 327. PKZK, odlučujući u vezi žalbe Okružnog javnog tužioca Mitrovice, podnete protiv presude Okružnog suda Mitrovice, P.br.35/2001 od 24.11.2004, na sednici veća održane 3.8.2005, je doneo ovu:

P R E S U D U

Usvajanjem žalbe Okružnog javnog tužioca Mitrovice, a prema

službenoj dužnosti menja se presuda Javnog tužioca okruga u Mitrovici P.br.35/2001, od 24.11.2004, u vezi sa pravnom ocenom i odlukom o kazni, tako da Vrhovni sud, nalazi da su u delovanjima optuženog sadržani elementi krivičnog dela držanja u vlasništvu, posedovanje, pod kontrolom ili na neovlašćeno korišćenje oružja predviđeno članom 328. par.2 PKZK i za ovo delo optuženi se osuđuje na 3 (tri) meseca zatvora.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda Mitrovice, P.br.35/2001 od 24.11.2004, optuženi R.Ž. je proglašen krivim za krivično delo, snabdevanje, prevoz, proizvodnju, razmenu ili neovlašćenu prodaju oružja predviđeno članom 327. PKZK, određena mu je kazna od 8 (osam) meseci zatvora čije se izvršenje neće obaviti ako optuženi u roku od 2 (dve) godine, nakon punovažnosti presude ne izvrši novo krivično delo; dužan je da plati troškove postupka po krajnjem računu, dok na ime sudskog paušala 50 €; prema optuženom izrečena i sigurnosna kazna oduzimanje automatskog oružja AK-47 sa serijskim brojem 67921 sa dva šaržera i 69 metaka kal.7,62 mm.

Protiv ove presude u zakonskom roku podneli su žalbe, Okružni javni tužilac Mitrovice, zbog odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda promeni i da se optuženom izrekne oštija kazna.

Javni tužilac Kosva, prestavkom PPA.br.143/05 od 21.3.05 je predložio da se žalba OJT, usvoji i da se optuženom izrekne oštija kazna.

Posle razmatranja spisa predmeta, proučavanja osporene presude u smislu člana 376. ZKP i procene navoda iz žalbe, sud je našao da je:

Žalba osnovana.

Činjenično stanje u ovom krivičnom slučaju se ne osporava ovo, i prema proceni Vrhovnog suda, je ispravno i na pravi način potvrđeno, presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, čije povrede ovaj sud, bazirajući se na član 376. par.1. i 2. ZKP obavezno primećuje, ali prema proceni ovog suda u okolnostima konkretnog slučaja pogrešno je kvalifikovano krivično delo, pošto iz činjeničnog

opisa krivičnog dela proizilazi da je reč o krivičnom delu predviđenom članom 328. par.2. PKZK a ne sa krivičnim delom iz člana 327. PKZK, kao što je pogrešno našao prvostepeni sud, pošto je optuženi držao automatsku pušku u vlasništvu, zbog ovoga je promenio ponovnu pravnu procenu krivičnog dela kao u dispozitivu.

Okružni javni tužilac Mitrovice osporavajući presudu prvostepenog suda zbog odluke o kazni, naglašava da je sud u slučaju povodom odmeravanja kazne nije procenio i otežavajuće okolnosti koje su bile prisutne na strani optuženog kao što su: da su ovakva dela u neprekidnom porastu, okolnosti u kojima je izvršeno krivično delo kao i činjenica da ovakva krivična dela predstavljaju visoku opasnost za društvo.

Prvostepeni sud povodom odmeravanja kazne kao olakšavajuću okolnost prema optuženom je uzeo za osnovu činjenicu da on ranije nije bio osuđivan, ima tešku ekonomsku situaciju, dok otežavajuće okolnosti nije našao. Ovakvu procenu olakšavajućih okolnosti prihvata i ovaj sud, ali ceni da je prvostepeni sud trebao da ima u vidu kao otežavajuću okolnost činjenicu da takva dela predstavljaju visoku opasnost za društvo i prisutnost ovog oružja ugrožava sigurnost građana na Kosovu, otuda samo pretnja kaznom u ovakvim okolnostima nije dovoljna za postizanje cilja kazne nasuprot onome što predviđa Zakon na šta sa pravom opominje žalba. Zbog ovog razloga Vrhovni sud je prihvatio žalbu kao OJT, promenio je osporenu presudu i optuženog je osudio kao u dispozitivu, sa ubeđenjem da je izrečena kazna u harmonizaciji sa stepenom ugroženosti društva izvršenog krivičnog dela i stepenom krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca.

Otuda, Vrhovni sud, imajući u vidu sve gore naglašene okolnosti, smatra da je izrečena kazna optuženom od strane ovog suda u funkciji opšte preventive a posebno one individualne i sa njom će se u potpunosti postići cilj kazne predviđen odgovarajućim zakonskim odredbama.

Iz gore navedenog a na osnovu člana 387. ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.143/2005, od 23.08.2005

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - 297 (5) PKZK-ugrožavanje bezbednosti javnog saobraćaja - žalba za promenu kazne član 42. PKZK-svrha kazne]

Okružni tužilac u Prizrenu se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se dosudi oštrija kazna.

Optuženi je bio kažnjen za ugrožavanje bezbednosti javnog saobraćaja, proglašen krivim, i kažnjen na 1 godinu zatvora što se neće sprovesti ako optuženi ne izvrši neki drugi krivični prekršaj u periodu od 2 godine.

Vrhovni sud je odlučio da bi odluka Okružnog suda o kazni postigla svrhu kazne, kao što je traženo članom 4. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda neosnovana.

Ap.br.147/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i Fejzulah Hasani, članovi sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog M.K. iz sela Caraluk opština Mališevo, zbog krivičnog dela ugrožavanja javnog saobraćaja iz člana 297 par.5 u vezi sa par.3 PKZK (Privremeni krivični zakon Kosova), odlučujući prema žalbi Okružnog javnog tužioca iz Prizrena, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Prizrenu P.br.189/2004 od 01.02.2005 god., na sednici veća održanoj 25.08.2005 god., shodno odredbi člana 410 PZKPK (Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova), donosi ovu:

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, dok se presuda Okružnog suda u Prizrenu, P.br.189/2004 od 01.02.2005 god., potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Okružnog suda u Prizrenu, P.br.189/2004 od 01.02.2005 god., optuženi M.K. je proglašen krivim za krivično delo ugrožavanja javnog saobraćaja iz člana 297 par.5 u vezi sa par.3 PKZK i izrečena mu je uslovna kazna, u kom slučaju je potvrđena kazna zatvorom u trajanju od 1 (jedne) godine koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dve) godine nakon punosnažnosti presude ne izvrši novo krivično delo. Optuženom je izrečena i dopunska kazna zabrana upravljanja motornim vozilom u roku od 5 (pet) godina nakon punosnažnosti presude. Optuženi je obavezan da plati sve troškove postupka prema računu suda i da na ime sudskog paušala plati sumu od 200 eura, sve to u roku od 15 dana nakon punosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog poravnjanja.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Prizrenu zbog odluke o kazni, predlažući da se osporena presude promeni i da se optuženom izrekne oštrija kazna zatvor koja će odgovarati stepenu ugroženosti izvršenog krivičnog dela.

Vrhovni sud je odredio sednicu veća, shodno odredbi člana 410 PZKPK kojoj je prisustvovao optuženi koji je predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu odbije kao neosnovana, dok nije prisustvovao branilac optuženog advokat Haki Krueziu koji je uredno obavešten.

Javni tužilac Kosova, nije prisustvovao sednici iako je o njoj uredno obavešten, nego je predstavkom PPA.br.147/2005 od 22.03.2005 god., predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu usvoji kao osnovana a da se osporena presuda promeni i da se optuženom izrekne kazna efektivnog zatvora.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu i, shodno odredbi člana 415 PZKPK, nakon vrednovanja žalbenih pretenzija, zaključio:

Žalba je neosnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka i krivičnog zakona, o kojima se ovaj sud obavezujuće stara shodno odredbi člana 415 PZKPK.

Vrednujući osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, ovaj Sud u

potpunosti prihvata konstatovane olakšavajuće okolnosti kao i posebno olakšavajuće okolnosti. dok navode u žalbi da se optuženi nije pridržavao odredaba zakona o javnom saobraćaju, da nije bio dovoljno pažljiv i pridavao dovoljan značaj drugim učesnicima u saobraćaju, u konkretnom slučaju pešaku, kao i konkretna posledica, znači u konkretnom slučaju je poginuo pokojni P.H., sve ovo sačinjava bitne elemente krivičnog dela za koje je optuženi proglašen krivim. Prema tome, imajući u vidu posebno i stepen krivične odgovornosti optuženog ovaj Sud je uveren da će se izrečenom uslovnom kaznom postići cilj kazne predviđen odredbom člana 42 PKZK.

Na osnovu gore navedenog a u skladu sa članom 423 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.147/2005, od 25.08.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu- član 328. (2) PKZK- neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja član 42. PKZK žalba za promenu kazne olakšavajuće okolnosti]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prizren, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše oštra, predlažući da se dosudi blaža kazna. Optuženi je bio kažnjen za neovlašćeno posedovanje oružja, proglašen krivim, i kažnjen novčanom kaznom kao i merama bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da Okružni sud nije potpuno procenio sve okolnosti i sa blažom kaznom svrha kazne bi bila postignuta, kao što se traži članom 42. PKZK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca osnovana.

Ap.br.150/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Riza Ljoci, predsednik, Agim Krasnići i Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog E.K. iz sela Ngucat opština Mališevo, zbog krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK (Privremeni krivični zakon Kosova), odlučujući prema žalbama Okružnog javnog tužioca u Prizrenu i branioca optuženog advokata Besima Kočinaj iz Prizrena, koje su podnete protiv presude Okružnog suda u Prizrenu P.br.37/2004 od 20.10.2004 god., na sednici održanoj 30.08.2005 god., shodno odredbi člana 410 PZKPK (Privremeni zakon o krivičnom postupku Kosova), donosi ovu:

P R E S U D A

Prihvata se kao osnovana žalba branioca optuženog E.K., dok se presuda Okružnog suda u Prizrenu, P.br.37/2004 od 20.10.2004 god., menja u vezi sa odlukom o kazni, tako što ovaj Sud optuženog za krivično delo za koje je proglašen krivim osuđuje na uslovnu kaznu, određujući mu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine koja se neće izvršiti u roku od 3 (tri) godine ako unutar ovog roka optuženi ne izvrši novo krivično delo.

Dok se žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prizrenu, P.br.37/2004 od 20.10.2004 god., optuženi E.K. je proglašen krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK i osuđen je na novčanu kaznu u iznosu od 800 eura, koju mora platiti u roku od 15 dana nakon punosnažnosti presude, ako se novčana kazna ne može ni prinudno izvršiti onda će se izvršiti na način što će se za sumu od 15 eura odrediti jedan dan zatvora. Optuženom je izrečena sigurnosna mera-oduzimanje automatske puške tipa „AK-47“ serijski broj 4225560 kal.7,62 mm kineske proizvodnje i 14 metaka kal.7,62 mm, kao sredstvo kojim je izvršeno krivično delo. Optuženi je obavezan da na ime sudskog paušala plati sumu od 200 eura u roku od 15 dana nakon punosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude u zakonskom roku podneli su žalbe:

-Okružni javni tužilac u Prizrenu, zbog odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda promeni i da se optuženima izrekne kazna efektivnog zatvora koja će odgovarati stepenu ugroženosti izvršenim krivičnim delom, i

-branilac optuženog, zbog odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda promeni i da se novčana kazna uslovi ili da se osudi nekom blažom kaznom, on je takođe u odgovoru na žalbu Okružnog javnog tužioca u Prizrenu predložio da se pomenuta žalba odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je zakazao sednicu veća shodno odredbi člana 410 PZKPK o kojoj je uredno obavestio i optuženog i njegovog branioca, ali oni nisu prisustvovali sednici.

Javni tužilac Kosova, iako je uredno obavešten o sednici veća nije bio prisutan, ali je predstavkom PPA.br.150/2005 od 22.03.2005 god., predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu prihvati kao osnovana i da se optuženi osudi na kaznu efektivnog zatvora a da se

žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu i shodno odredbi člana 415 PKZK, ocenio žalbene pretenzije i odgovor branioca na žalbu Okružnog javnog tužioca, i zaključio:

Žalba branioca optuženog je osnovana, dok je žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu neosnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka i krivičnog zakona iz člana 415 PZKPK, o kojima se ovaj Sud obavezujuće stara.

Vrednujući osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, ovaj Sud prihvata sve okolnosti konstatovane u osporenoj presudi, ali iste nisu vrednovane u dovoljnoj meri kao što je ekonomska i porodična situacija optuženog da je oženjen i otac 8 dece, siromašnog ekonomskog stanja, da je slabog vida što posebno utiče na njegovo ekonomsko stanje i posebno olakšavajuću okolnost da je optuženi priznao krivično delo. Prema tome mu je izrekao uslovnu kaznu, određujući mu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine koja se neće izvršiti u roku od 3 (tri) godine ako unutar ovog roka ne izvrši novo krivično delo, imajući u vidu stepen krivične odgovornosti optuženog uz ubeđenje da će se ovom uslovnom kaznom postići cilj kazne predviđen odredbom člana 42 PKZK.

Na osnovu gore navedenog a shodno odredbi člana 426 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.150/2005, od 30.08.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Riza Ljoci

[Vrhovni sud - odlučujući o članovima 8.2; 8.6 - Uredba UNMIK-a 2001/7 Neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje i korišćenje oružja i municije- žalba za promenu kazne- krivična odgovornost član 34. PKZK član 64. PZKPK- olakšavajuće okolnosti]

Okružni tužilac u Prizrenu se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se dosudi oštrija kazna.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje, ili korišćenje oružja i municije, proglašen je krivim, i kažnjen novčanom kaznom kao i merama bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno procenio sve okolnosti i smatra da dosuđena kazna odgovara težini krivičnog prekršaja i stepenu kaznene odgovornosti optuženog, i da bi se svrha kazne postigla, kao što se zahteva članom 34 PKZK.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba Okružnog suda neosnovana.

Ap.br.152/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Riza Loci, predsednik, Fejzulah Hasani i doc.dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog S.H. iz sela Banja opština Mališevo, za krivično delo predviđeno u članu 8.2 a kažnjivo po članu 8.6 Pravilnika UNMIK a br.2001/7 „O ovlašćenju o posedovanju oružja na Kosovu“, u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, koja je podneta protiv presude Okružnog suda Prizren, P.br.180/2004 od 23.12.2004 god., na sednici veća održanoj 31.08.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, dok se presuda Okružnog suda u Prizrenu, P.br.180/2004 od 23.12.2004 god., Potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prizrenu, P.br.180/2004 od 23.12.2004 god., optuženi S.H. iz sela Banja opština Mališevo, proglašen je krivim za krivično delo, predviđeno u članu 8.2 a kažnjivo prema članu 8.6 Pravilnika UNMIK a br.2001/7, i osuđen je na novčanu kaznu u iznosu od 1500 eura, u izrečenu kaznu je uračunato i vreme koje je proveo u pritvoru od 24.09.2004 god., do 08.10.2004 god; obavezan je da plati troškove postupka po završnom računu, dok je naime sudskog paušala obavezan platiti 100 eura, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude; izrečena mu je i sigurnosna mera oduzimanje puške marke „Škorpion" seriski broj 53475 i prigušivač zvuka iste marke sa seriskim brojem 17295 i 53 metka kalibra 9 mm.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Prizrenu, zbog odluke o kazni; predlaže da se osporena presuda promeni i da se optuženom izrekne oštrija kazna. O sednici veća, u skladu sa odredbom člana 410 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK, obavešteni su Javni tužilac Kosova, optuženi i njegov branilac, ali oni nisu prisustvovali sednici veća. Javni tužilac je, predstavkom PPA.br.152/2004 od 22.03.2005 god., predložio da se žalba OJT usvoji i da se optuženom izrekne oštrija kazna.

Vrhovni sud, pošto je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u smisli člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija, konstatuje:

Žalba je neosnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na štetu optuženog, povrede o kojima se ovaj Sud shodno članu 415 PZKPK obavezujuće stara.

Osporavajući presudu zbog odluke o kazni, Okružni javni tužilac u Prizrenu ističe u žalbi da izrečene novčana kazna optuženom nije u skladu sa težinom izvršenog krivičnog dela i sa stepenom krivične odgovornosti optuženog. Smatra da prvostepeni sud u slučaju odmeravanja kazne nije ispravno vrednovao sve okolnosti koje utiču na određivanje vrste i visine kazne, posebno činjenicu da su ova krivična

dela na teritoriji ovih suda u stalnom porastu, činjenicu da iako su kompetentni organi dva puta proglasili amnestiju za predaju oružja ovo nije učinio optuženi a i nije mu padalo na pamet da to učini, činjenicu da on poseduje oružje za koje se uopšte ne daje dozvola da ga može posedovati građanin kao i činjenicu da je posedovao prigušivač zvuka i municiju. Novčanom kaznom, prema OJT, neće se postići cilj kazne predviđen članom 34 PKZK i jedna takva kazna neće pozitivno uticati na optuženog i na ostale da ne izvrše krivična dela.

Vrhovni sud nalazi da su gore navedene žalbene pretenzije neosnovane, iz ovih razloga:

Prvostepeni sud, u slučaju određivanja vrste i visine kazne, u skladu sa članom 64 PZKPK, optuženom je priznao olakšavajuće okolnosti: činjenicu da je oženjen i da je hranilac supruge i troje maloletne dece, da do sada nije kažnjavao i da se korektno ponašao na sudu. Ovakvu procenu okolnosti kao ispravnu prihvata i Vrhovni sud, koji ocenjuje da je novčana kazna koja je izrečena optuženom u skladu sa težinom krivičnog dela i stepenom krivične odgovornosti optuženog i da je u funkciji opšte preventive, posebno one posebne (specijalne), i da će se ovom kaznom u potpunosti postići cilj kazne predviđen članom 34 PKZK. Za jednu oštriju kaznu, na čemu insistira OJT, nisu ispunjeni zakonski uslovi, jer okolnosti na koje se obraća žalba nemaju takvu težinu da bi opravdale jednu oštriju kaznu optuženom. Iz ovih razloga žalba je odbijena kao neosnovana.

Iz gore navedenog i na osnovu člana 423 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.152/2005, od 31.08.2005 god

Zapisničar:
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Riza Loci

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu- član 328. (3) (2) PKZK- neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje i korišćenje oružja član 34. PKZK žalba protiv kazne olakšavajuće okolnosti]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prizren, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše oštra, predlažući dosuđivanje blaže kazne. Optuženi je bio kažnjen za posedovanje oružja, proglašen je krivim, i kažnjen na uslovnu kaznu sa 6 (šest) meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno procenio sve okolnosti i smatra da izrečena kazna odgovara težini krivičnog prekršaja i nivou krivične odgovornosti optuženog, i da bi se svrha kazne postigla, kao što je traženo članom 34. PKZK.

Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca neosnovana.

Ap.br.155/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Riza Ljoci i Meleće Behdžeti, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Mejreme Memaj, zapisničara, u krivičnom delu protiv optuženog I.H., iz sela Neprebište opština Suva Reka, zbog krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.3 u vezi sa par.2 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), odlučujući u vezi sa žalbom branioca optuženog koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Prizrenu, P.br.205/2004 od 28.12.2004 god., na sednici veća održanoj 13.09.2005 god., donosi ovu:

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog I.H., dok se presuda Okružnog suda u Prizrenu, P.br.205/2004 od 28.12.2004 god., potvrđuje.

Obrazloženje

Okružni sud u Prizrenu, presudom P.br.205/2004 od 28.12.2004 god., optuženog I.H. proglašava krivim za krivično delo držanja u

vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.3 u vezi sa par.2 PKZK i za ovo delo ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, u koju je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 30.11.2004 god., do 28.12.2004 god., (u presudi je pogrešno zabeleženo 28.11.2004 god.). Istovremeno mu je izrečena i dopunska kazna oduzimanja stvari: jedan laki mitraljez-kineske proizvodnje kal.12,7 mm serijski broj 920200; jedna poluautomatska puška kineske proizvodnje kal.7,62 mm; tri ručne bombe jugoslovenske proizvodnje; 100 metaka raznih kalibara, kao sredstva kojima je izvršeno krivično delo. Takođe je obavezan da plati troškove krivičnog postupka prema računu suda i 200 eura na ime sudskog paušala.

Protiv ove presude žalbu je uložio branilac optuženog adv.Besim Morina iz Prizrena, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i odluke o kazni, predlažući da Vrhovni sud osporenu presudu promeni u vezi sa odlukom o kazni, tako što će optuženom izreći „povoljniju kaznu" ili da se presuda poništi i predmet vrati na ponovno suđenje.

O sednici veća ovog Suda uredno su obavesteni Javni tužilac Kosova, optuženi i njegov branilac, ali nisu prisustvovali sednici. Međutim, Javni tužilac Kosova je predstavkom PPA.br.155/2005 od 22.03.2005 god., predložio da se žalba odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud, pošto je razmotrio sve spise ovog krivično-pravnog slučaja, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 415 Privremenog zakona o krivičnom postupku Kosova (PZKPK) i pošto je vrednovao žalbene pretenzije, zaključio:

-žalba nije osnovana.

U podnesenoj žalbi nije istaknuto koje su zakonske odredbe povređene koje bitne povrede odredaba krivičnog postupka stoje, nego se ističe da je osporena presuda doneta na osnovu priznanja krivice optuženog, iako ovo priznanje nije učinjeno u skladu sa članom 315 PZKP, jer „nije bio u stanju da shvati prirodu svoje krivice".

Vrhovni sud ocenjuje da ne stoji gore navedena pretenzija, jer je sednici o potvrđivanju optužnice, održanoj 20.12.2004 god., osim ostalih prisustvovao i branilac optuženog, pošto je optuženi upoznat sa

svojim pravima kao i nakon toga što je prihvatio krivicu po svim tačkama optužnice ni branilac a ni druga strana nisu podneli neku primedbu. Dok u zapisniku sa sudske rasprave stoji konstatacija:

„Optuženi...nakon konsultacije sa svojim braniocem, adv.Besim Morina, dobrovoljno izjavljuje: Priznajem u potpunosti krivicu kao..."

U ovim okolnostima jasno se vidi da gore navedena žalbena pretenzija nema nikakav oslonac u spisima predmeta, znači da je arbitrarna. Osporena presuda ne sadrži ni druge bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na štetu optuženog, o kojima se ovaj Sud obavezujuće stara po službenoj dužnosti a koje bi mogle usloviti njeno poništenje.

I žalbene pretenzije u vezi sa odlukom o kazni nisu osnovane. Prvostepeni sud je u slučaju određivanja vrste i visine kazne konstatovao samo olakšavajuće okolnosti dok otežavajuće nije našao, tako što je nakon vrednovanja svih olakšavajućih okolnosti izrečena kazna. U žalbi su istaknute neke olakšavajuće okolnosti koje prvostepeni sud nije uzeo u obzir.

Vrhovni sud konstatuje da je prvostepeni sud sve olakšavajuće okolnosti koje su navedene u žalbi, ne samo konstatovao, nego je iste ispravno vrednovao.

Prema tome, i ovaj Sud ocenjuje da je kazna izrečena optuženom od strane prvostepenog suda u skladu sa intenzitetom ugroženosti društva izvršenim krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca, uzimajući u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, posebno broj i vrstu oružja kao i okolnosti pod kojima je izvršeno krivično delo i da će se ovom kaznom postići cilj kazne predviđen članom 34 PKZK.

Na osnovu gore navedenog a u skladu sa odredbom člana 323 PZKPK odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.155/2005, od 13.09.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 254.(2) PKZK pljačka - krađa - član 252. (1) povreda Zakona okrivničnom postupku činjenično stanje - žalba za promenu kazne - vrednovanje krivičnog prekršaja]

Okružni tužilac Prištine se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je kazna Okružnog suda bila previše blaga, predlažući dosuđivanje oštrije kazne.

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je Okružni sud povredio Zakon o krivičnom postupku i pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje, predlažući da promeni pravno vrednovanje krivičnog prekršaja i da oslobodi od krivice optuženog.

Optuženi su kažnjeni za pljačku, proglašeni su krivim, i kažnjeni su na 3 godine zatvora.

Optuženi su optuženi za krađu, i oslobođeni krivice.

Vrhovni sud je odlučio uzimajući u obzir stepen ugroženosti društva izvršenim krivičnim prekršajem da bi se trebala dosuditi blaža kazna da bi postigli svrhu kazne, kao što se zahteva članom 34 PZKPK. Vrhovni sud je odlučio da je prvostepeni sud nije razmotrio okolnosti na pravi način otuda nije doneo ispravnu odluku procene dokaza. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca Okružnog suda delimično osnovana.

Ap.br.161/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sačinjeno od sudija : Đuran Dema, predsednik , Riza Ljoci i Meleće Behžeti, članovi, učešćem profesionalnog saradnika, Mejreme Memaj, zapisničarem, za krivično delo protiv optuženih : A.S. i A.O., oba iz Prištine, za krivična dela: krađa otimanjem, iz člana 254. par.2. u vezi člana 23. Privremenog zakona o krivičnom postupku na Kosovu (PZKPK) i dva krivična dela krađe iz člana 252. par.1. u vezi člana 23. PKZK, odlučujući za žalbu Okružnog javnog tužioca Prištine i onih branioca optuženih, podnete protiv presude Okružnog suda Prištine P.br.324/2004 od 18. novembra 2004, na sednici veća održane u skladu sa odredbom člana 410. Privremenog zakona o krivičnom postupku na Kosovu (PZKPK), od 13. septembra 2005, donosi ovu

P R E S U D U

I.Delimičnim usvajanjem žalbi branioca optuženih presuda Okružnog suda Priština P.br.324/2004 od 18. novembra 2004, u presudnom delu , menja se samo u vezi sa odlukom o kazni, tako da Vrhovni sud optuženog A.S. i A.O., za krivično delo za koje su proglašeni krivim osuđuje ih kaznom zatvora u trajanju od 2 (dve) godine, u kojim kaznama će biti uračunato vreme provedeno u pritvoru od 14. maja do 18. novembra 2004.

II.Delimičnim usvajanjem žalbe Okružnog javnog tužioca Prištine, gore pomenuta presuda Okružnog suda, u oslobađajućem delu, dispozitiv pod tačkom 1 se poništava i predmet, u ovom delu, se vraća Okružnom sudu u Uroševcu, na ponovno suđenje.

III.Žalba Okružnog Javnog tužioca Prištine, u vezi sa oslobađajućim delom u gore pomenutoj presudi, dispozitiv pod tačkom 2. se odbija kao neosnovan i za ovaj deo pomenuta presuda se potvrđuje.

IV.Za ostale delove gore pomenute presude žalba Okružnog javnog tužioca Prištine, se odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni Sud u Prištini, presudom P.br.324/2004 od 18. novembra 2004, optužene A.S. i A.O. je proglasio krivima kao saučesnike za krivično delo krađa otimanjem, predviđenim iz člana 254. par.2. u vezi sa članom 23. PZKP i za ovo delo ih je osudio sa kaznom zatvora u trajanju od po 3 (tri) godine, u kojim kaznama im je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 14. maja do 18. novembra 2004. Obavezao je da na solidaran način plate troškove krivičnog postupka po proračunu suda i svako od njih po 200 € na ime sudskog paušala. Takođe ih je obavezao da na solidaran način oštećenom B.S. na ime imovinsko-pravnog zahteva plate iznos od 300 € u roku od 15 dana posle konačne presude.

Istom presudom u saglasnosti sa članom 390. tačka 3. PZKPK

optužene A.S. i A.O. je oslobodio optužnice za dva krivična dela krađe, iz člana 252. par.1 u vezi sa članom 23. PZKP. Odlučio je da troškovi krivičnog postupka budu pokriveni iz budžetskih sredstava suda, dok optužene I.S. i M.D. za izvršenje imovinsko- pravnog zahteva upućuje na građanski spor.

Protiv ove presude žalbu su podneli:

-Okružni javni tužilac Prištine i to u vezi presuđujućeg dela zbog odluke o kazni, dok za oslobađajući deo zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, sa predlogom da Vrhovni sud promeni presudu protiv koje je podneta žalba u presuđujućem delu i da optuženima za krivično delo za koje su proglašeni krivim izrekne teže kazne, a oslobađajući deo poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje;

-branilac optuženog A.S., Avni Ibrahim, advokat u Uroševcu, zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, kršenja Krivičnog zakona i odluke o kazni, predlažući da ovaj sud osporenu presudu, za presuđujući deo, promeni tako da ovog optuženog oslobodi optužnice, ili da je promeni u skladu sa pravnom procenom, tako da delo proceni kao krivično delo krađe iz člana 252. par.1. PZKP, ili da poništi predmet i vrati ga na ponovno suđenje i

-branilac optuženog A.O., Ramiz Krasnići, advokat u Prištini, zbog bitne povrede dispozitiva krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, kršenja Krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da ovaj sud poništi osporenu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje ili da ga promeni, tako da optuženog oslobodi optužnice.

Vrhovi Sud Kosova u saglasnosti sa odredbom člana 410. PZKP za sednicu veća je obavestio Javnog tužioca Kosova, optužene i njihove branioca, ali na sednici su bili prisutni samo optuženi A.O. i njegov branilac, koji je posle nekoliko objašnjenja u vezi žalbe ostao pri predlozima predstavljanim u žalbi, dok je optuženi podržao branioca.

Javni tužilac Kosova dopisom PPA.br.161/2005 od 6. aprila 2005. je predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca usvoji, a da se žalbe branioca optuženih odbiju kao neosnovane.

Vrhovni sud Kosova, posle razmatranja sviju spisa predmeta ovog krivično-pravnog slučaja, analizirao je žalbenu presudu u saglasnosti sa odredbama člana 415. PZKP i posle precene pretenzija pomenutih u žalbi, je našao da:

-žalbe su delimično osnovane.

I.

U žalbi branioca optuženog A.O., se pretenduje da žalbena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 403. par.1. tačka 12. PZKP, zato što je dispozitiv u suprotnosti sa obrazloženjem.

Vrhovni sud ceni da gore pomenute žalbene pretenzije ne stoje niti da žalbena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka za koje se ovaj sud brine po službenoj dužnosti, a koje bi uslovile njegovo poništenje. Zato, nema nikakvih protivurečnosti između odredaba i obrazloženja. Žalbena presuda je jasna i konkretna, nema protivurečnosti i sadrži dovoljno razloga o odlučujućim činjenicama ovog predmeta.

Branioći optuženih u predstavljanim žalbama pretenduju da činjenično stanje u ovom krivično-pravnom predmetu nije utvrđeno na pravi i isparavan način i da su zaključci koje je prvostepeni sud izveo pogrešni. Pretenduje da se žalbena presuda bazira na pretpostavke a ne na činjenice, zato što se optuženi čak nisu poznavali međusobno pre kritičnog događaja, dok iskazi svedoka V.R. i E.S., na koje se oslanja žalbena presuda, zbog protivurečnosti ne može se smatrati kao važeći dokaz za jednu kaznenu presudu.

Gore pomenute žalbene pretenzije nisu osnovane. Odlučujuće činjenice koje je utvrdio prvostepeni sud ni sa čim se ne dovode u sumnju. Tako da, svedok V.R., ne samo što je očevidac, nezainteresovan i nepristrasan, nego je i osoba koja odmah alarmirala krađu, doprinela u hvatanju i identifikovanju izvršioca krađe. Iskaz ovog svedoka je u saglasnosti da iskazima oštećene i oštećenog E.S. Zato, našavši se u prisustvu ovih okolnosti i detaljnijih okolnosti izraženih u žalbenoj presudi, zaključak prvostepenog suda u vezi krivice optuženih prizilazi kao ispravan i zakonski. Iz ovih razloga nisu usvojene žalbene pretenzije da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio

činjenično stanje. Takođe jedan od gore pomenutih neosnovanih razloga je i žalbena pretenzija da je učinjena povreda krivičnog zakona na štetu optuženih.

Na žalbu branioca u vezi sa presudom o kazni nisu se predstavili odgovarajući razlozi, obrazloženi, samo je naglašeno da su izrečene kazne oštre. Dok se u žalbi Javnog tužioca takođe ne naglašava neka druga otežavajuća okolnost koja bi uticala na izricanje neke teže kazne, ali se samo naglašavaju izrečene kazne koje ne dostižu ni individualnu niti generalnu preventivu. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud na pravi način konstatovao sve okolnosti konkretnog slučaja, okolnosti pod kojim je izvršeno krivično delo i stepen stepena ugroženosti društva izvršenim krivičnim delom i okolnosti u vezi sa ličnošću optuženih. Zbog toga, polazeći posebno od stepena stepena ugroženosti društva obavljenog krivičnog dela, Vrhovni sud je posle procene gore pomenutih okolnosti optuženima izrekao kazne kao u tački I dispozitiva ove presude, sa uverenjem da će se ovim kaznama dostići cilj kazne predviđen članom 34. PZKP.

Iz ovih razloga a u saglasnosti sa odredbom člana 426. PZKP je odlučeno kao u tački I dispozitiva ove presude.

II.

U vezi sa krivičnim delom opisanim u tački I dispozitiva osporene presude oslobađajući deo, žalbene pretenzije Okružnog javnog tužioca su osnovane. Hë për hë zaključak prvostepenog suda kada je oslobodio optužene optužnice u skladu sa odredbom člana 390. tačka 3. PZKP, zato što je oštećeni I.S. izjavio da optužene ne poznaje, nije ih video kritičnog dana, ne može se usvojiti kao ispravan i zakonski, zato što je dubiozan, sumnjiv. Nije sporno da oštećenima kritičnog dana, pored nekoliko drugih stvari je ukradena iz džepa i jedna novčanica od 50 kanadskih dolara. Takođe nije sporno da je kod optuženog nađena jedna novčanica od 50 kanadskih dolara, ali i pored tog stava prvostepenog suda u vezi sa ovom okolnošću "se ne može reći da iste su bile vlasništvo oštećenog I.S., zato što se ne zna njen serijski broj i da sa jendim prostim kanadskim dolarom raspolažu i ostali građani", je mnogo hipotetičko, zato što osim mogućnosti da građani mogu posedovati jedanu takvu novčanicu nije iznet nijedan razlog kako je mogla jedana takava novčanica da se nađe kod optuženog. Zbog toga, ovaj zaključak je za sada neodrživ, tako da u ovom delu presuda

prvostepenog suda je trebala da se poništi i da se vrati slučaj, sada Opštinskom sudu u Uroševcu, kao mesni i predmetni kompetentni sud za ponovno suđenje- član 424. i 552. par.2. PZKP.

U ponovnom suđenju prvostepeni sud treba da deluje u skladu sa gore pomenutim primedbama, na odgovarajući način da istražuje okolnost kako je nađeno 50 kanadskih dolara kod optuženog, I zavisno od rezultata procene dokaza da se donese odgovarajuća odluka, imajući na umu I druge pretenzije naglašene u žalbi.

III.

Žalbene pretenzije Okružnog javnog tužioca Prištine u vezi sa oslobađajućim delom osporene presude, krivični deo opisan pod tačkom 2. nisu osnovane. I ovaj sud podržava mišljenje prvostepenog suda da kolebanja u vezi postojanja jedne važne činjenice treba interpretirati u korist optuženog. U konkretnom slučaju, ni sa žalbom se ne dovodi u sumnju mišljenje prvostepenog suda, ne pruža se nikakav dokaz, nijedna činjenica koja bi dovela do zaključka da su optuženi izvršioi krivičnog dela koje im je stavljeno na teret. U konkretnom slučaju, ni sa žalbom se ne dovodi u sumnju mišljenje prvostepenog suda, ne pruža se nijedan dokaz, nijedna činjenica koja bi vodila ka zaključku da su optuženi izvršioi krivičnog dela koje im se stavlja na teret. Činjenica da je oštećenju M.D. uzeto iz novčanika 64 € je jedini izolovani indikator da optuženi mogu biti izvršioi krivičnog dela, dok nema nekog konkretnog dokaza.

Iz ovih razloga osporene pretenzije Okružnog javnog tužioca Prištine se nisu usvojile, dok je osporena presuda u ovom delu utvđena član 423. PZKP.

Iz gore pomenutog i u saglasnosti sa odredbama članova 426, 423, 424 i 552. PZKP je odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.161/2005, od 13.09.2005

Zapisničar
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovi sud - odlučujući o članovima 8.2; 8.6 - Uredba UNMIK-a 2001/7 neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje i korišćenje oružja - telesne povrede- član 154. (1) (3) (5) PKZK žalba za promenu kazne kršenje Krivičnog zakona - član2 (2) PKZK) pogodniji zakon - olakšavajuće okolnosti]

Okružni tužilac Prištine se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je odluka Okružnog suda previše blaga, predlažući da se izrekne oštrija kazna.

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je sud narušio Krivični zakon primenjivanjem odredbe PKZK, koji nije bio na snazi kada je krivični prekršaj izvršen.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje, ili korišćenje oružja i municije i ozbiljne telesne povrede, proglašen je krivim, i kažnjen kaznom kao i na uslovnu kaznu od 8 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno primenio Zakon koji je pogodniji za optuženog kao što se zahteva članom 2. paragraf 2. PKZK.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno procenio sve olakšavajuće okolnosti i smatra da izrečena kazna odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba tužioca okružnog suda i branioca neosnovana.

Ap.br.171/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, mr.sc.Fejzulah Hasani i Agim Krasnići, članovi, zapisničar Minire Džambazi, profesionalni saradnik, u krivičnom slučaju optuženog B.R., iz sela Hrtica opština Podujevo, za krivično delo predviđeno članom 8.2 a kažnjivo prema članu 8.6 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7, „O ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu" i krivičnog dela nanošenja teških telesnih povreda predviđeno u članu 154 par.1,3 i 5 PKZK, u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca u Prištini i žalbom optuženog, koje su podnete protiv presude Okružnog suda Priština, P.br.130/04 od 24.02.2004 god., na sednici održanoj 23.08.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Prištini i žalba optuženog B.R., dok se presuda Okružnog suda u

Prištini, P.br.130/04 od 24.02.2004 god., potvrđuje:

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda Priština, P.br.130/04 od 24.02.2004 god., optuženi B.R. je proglašen krivim za krivično delo predviđeno članom 8.2 a kažnjivo prema članu 8.6 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7, „O ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu" i krivično delo nanošenje teških telesnih povreda predviđeno u članu 154 par.1,3 i 5 PKZK, za krivično delo nošenja oružja bez dozvole određena mu je novčana kazna u iznosu od 600 eura, dok mu je za krivično delo nanošenja teških telesnih povreda određena kazna zatvora u trajanju od 8 meseci uslovno za dve godine, shodno zakonskim odredbama osuđen je na novčanu kaznu u iznosu od 500 eura i kaznu od 8 meseci zatvora izvršenje koje se neće obaviti ako optuženi u roku od 2 (dve) godine ne izvrši novo krivično delo; obavezan je da plati troškove krivičnog postupka prema završnom računu, a na ime sudskog paušala 50 eura. Optuženom je izrečena i sigurnosna mera oduzimanja automatske puške AK-47 serijski broj 164878, kao sredstvo sa kojim je izvršeno krivično delo.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbe su podneli:

Okružni javni tužilac u Prištini, samo zbog odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu promeni i da optuženog osudi na efektivnu kaznu zatvora, i

Optuženi, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, uz predlog da se osporena presuda poništi i predmet vrati na ponovno suđenje prvostepenom sudu ili da se presuda promeni a da se on oslobodi od optužbe.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.171/05 od 18.04.2005 god., predlaže da se žalba OJT prihvati i da se optuženom izrekne oštrija kazna, a da se žalba optuženog odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud, nakon razmatranja spisa predmeta, proučavanja osporene presude u smislu člana 376 ZKP i vrednovanja navoda iz žalbi, nalazi:

Žalba OJT i ona optuženog su neosnovane.

Činjenično stanje u ovom krivičnom slučaju se ne osporava i prema oceni Vrhovnog suda, utvrđeno je ispravno i u potpuosti, presuda ne sadrži ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede o kojima se ovaj Sud, u smislu člana 376 par.1 i 2 ZPK, obavezujuće stara.

Optuženi, osporavajući presudu zbog povrede krivičnog zakona, ističe u svojoj žalbi da je sud primenio zakonske odredbe PKZK koji nije bio na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela.

Gore navedene žalbene pretenzije su neosnovane, jer sud shodno članu 2 par.2 PKZK, u konkretnom slučaju je primenio zakon koji je povoljniji za optuženog, pošto prema članu 154 par.5 PKZK, za krivična dela izvršena iz par.1 izvršilac se kažnjava kaznom zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci do dve (2) godine, dok prema par.4 člana 38 KZK (za šta je on optuženi prema žalbi OJT) za krivična dela izvršena iz nepažnje izvršilac se može kazniti do tri (3) godine zatvora.

Vrednujući prvostepenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud nalazi da žalba OJT, da se optuženom izrekne oštrija mera i žalba branioca optuženog da mu se izrekne blaža kazna, su neosnovane.

Prvostepeni sud je, u slučaju odmeravanja kazne optuženom ocenio sve olakšavajuće okolnosti koje su išle u korist optuženog a zatim je izrekao kaznu u skladu sa ovim okolnostima. Ovakvo vrednovanje olakšavajućih okolnosti prihvata kao ispravno i Vrhovni sud i smatra da je kazna izrečena optuženom u skladu sa stepenom krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca i da u ovim okolnostima ne postoji nijedan razlog da se njemu izrekne oštrija kazna, kako pretenduje Okružni javni tužilac, ili neka lakša kazna, kako pretenduje odbrana, tim pre što se u žalbama ne ističu takve okolnosti koje bi opravdale oštriju odnosno lakšu kaznu. Iz ovih razloga trebalo je žalbe, u vezi sa odlukom o kazni, odbiti kao neosnovane.

Iz gore navedenog i na osnovu člana 384 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.171/2005, od 23.08.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud -odlučujući o Krivičnom zakonu - član 255. (1) PKZK pljačka - krađa - član 252. (1) član 20. PKZK - povreda krivičnog postupka činjenično stanje- žalba za promenu kazne]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suad u Prištini, argumentujući da je Okružni sud povredio Zakon o krivičnom postupku i pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje, predlažući oslobađanje od krivice optuženog ili dosuđivanje blaže kazne.

Optuženi je bio kažnjen za krađu, proglašen krivim, i kažnjen na 1 godinu zatvora.

Optuženi je bio kažnjen za pljačku, i oslobođen je od krivice.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud pogrešno odredio činjenično stanje i da je zaključak Okružnog suda bio pogrešan i u suprotnosti sa zavedenim dokazima. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca osnovana.

Ap.br.179/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničar, u krivičnom slučaju optuženog Š.P., iz Prištine, zbog krivičnih dela pokušaja otimanja iz člana 255. par.1. u vezi sa članom 20. PZKP i krađe iz člana 252. par.1. PZKP, odlučujući po žalbi branioca optuženog advokata Vahida Haljiljija, iz Prištine, podnete protiv presude Okružnog suda u Prištini P.br.201/2004 od 02.03.2005, na sednici veća održanoj u saglasnosti sa odredbama člana 410. PZKPK, od 15.09.2005, je doneo ovu:

P R E S U D U

Prihvata se kao osnovana žalba branioca optuženog Š.P., dok se presuda Okružnog suda u Prištini P.br.201/2004 od 02.03.2005, u delu pod I. dispozitiva-presuđujući deo, se menja, tako da Vrhovni sud optuženog Š.P. za krivično delo krađe iz člana 252. par.1. PZKPK oslobađa optužnice na osnovu člana 390. par.1 tačka 3. PZKPK.

Dok, pomenuta presuda u II.delu dispozitiva oslobađajući deo

ostaje nepormenjen.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prištini P.br.201/2004 od 02.03.2005, optuženi Š.P. je proglašen krivim zbog krivičnog dela krađe iz člana 252. par.1 PZKPK i osuđen je kaznom zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, u kojoj se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 11.03.2004 do 02.03.2005. Optuženi je obavezan da plati sve troškove postupka prema sudskom računu i na ime sudskog paušala u iznosu od 50 €, sve u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude.

Ovom presudom optuženi je oslobođen od optužbe na osnovu člana 390. par.1. tačka 3. PZKPK, zbog krivičnog dela pokušaja otimanja iz člana 255. par.1. u vezi sa članom 20. PZKP.

Protiv ove presude u zakoskom roku je podneta žalba od strane branioca optuženog, za presudni deo zbog bitne povrede krivičnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, kršenja Krivičnog zakona i odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda promeni i optuženi oslobodi optužnice za krivično delo za koje je proglašen krivim, ili da mu se izrekne jedna blaža kazna, ili da se poništi i predmet se vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Žalbom je zahtevao da on i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća.

Vrhovni Sud je održao sednicu veća u saglasnosti sa odredbama člana 410. PZKPK, o kojoj su bili upozanti na vreme optuženi, njegov branilac i Javni tužilac Kosova, koji nisu bili prisutni, a ovaj poslednji je njegovom predstavkom PPA.br.179/2005 od 27.04.2005, predložio da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana, dok da presuda u osporenom delu bude potvrđena.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u saglasnosti sa odredbama člana 415. PZKPK, i posle procene žalbenih pretenzija, je našao da je:

Žalba osnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredbe iz tačke 8.

par.1. člana 403. PZKPK, koja se naglašava u žalbi, zbog toga što je identifikacija optuženog Š.P. od strane oštećene A.L. i svedoka V.G. izvršena na dozvoljen način na osnovu fotografija i prestavljanja triju osoba gde je među njima bio i optuženi Š.P., kojeg su identifikovali, činjenicu koju potvrđuje i svedok H.Š., policajac PSK. Takođe, ovaj sud nije našao da osporena presuda sadrži druge bitne povrede odredaba krivičnog postupka za koje se obavezuje stara u skladu sa članom 415. PZKPK.

Sa osporenim presudom činjenično stanje nije utvrđeno ispravno i u potpunosti. Iz izjava oštećene A.L. i svedoka V.G., koji su izjavili da su videli osobu koja je gledala ka njima iz kafica "Belluno" u Prištini, koji je bio blizu drugog stola, koje su zatim identifikovale optuženog, ali takođe su izjavili da nisu videli da je optuženi ubacio ruku u džep jakne oštećene A.L. Takođe mobilni telefon oštećene A.L. nije nađen kod optuženog. Iz izvedenih dokaza u toku glavne sednice, Vrhovni sud zaključuje da se nije utvrdilo da je optuženi izvršio krivično delo za koje je proglašen krivim. Zaključak prvostepenog suda da je sa iznetim dokazima potvrđena krivica optuženog je posledica pogrešne procene iznetih dokaza.

Međutim, prvostepeni sud je pogrešno procenio sve ove činjenice kada je zaključio da lopovi ubacuju krijući ruku u džep, neprimetno, da se ne bi otkrili. Ovaj zaključak je pogrešan i u suprotnosti sa zavedenim dokazima, tačnije sa utvrđenim činjeničnim stanjem na ispravan i potpun način. Znači, ni sa jednim dokazom nije potvrđeno da je optuženi Š.P. onaj koji je izvršio ovo krivično delo za koje je optužen.

Zbog ovih razloga, ovaj sud nalazi da osporena presuda sadrži kršenje Krivičnog zakona na štetu optuženog, dok je isti proglašen krivim za krivično delo za koje nema dokaza da ga je izvršio.

Zato, na osnovu člana 426. par.1. u vezi sa članom 424. PZKPK, je odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.179/2005, od 15.09.2005

Zapisničar
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu- član 328 (3) (2) PKZK- neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja- žalba za promenu kazne- krivična odgovornost- svrha kazne]

Okružni tužilac u Gnjilanu se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je kazna Okružnog suda bila previše blaga, predlažući izricanje oštrije kazne.

Optuženi je kažnjen za neovlašćeno posedovanje oružja, proglašen je krivim, kažnjen na uslovnu kaznu na 3 meseca zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da su način na koji je krivični prekršaj izvršen, mesto i okolnosti pod kojima je krivični prekršaj izvršen, takve prirode da predstavljaju ugrožavanje visokog stepana i nivoa krivične odgovornosti optuženog, onog sa uslovnom kaznom, svrha kazne se ne bi postigla. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca osnovana.

Ap.br.187/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Avdi Dinaj, predsednik, Mihtar Jasici i mr.sc.Fejzulah Hasani, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog S.A. iz Mogile opština Vitina, za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca iz Gnjilana, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.11/2005 od 29.03.2005 god., na sednici veća održanoj 31.08.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Usvajanjem žalbe Okružnog javnog tužioca u Gnjilanu, presuda Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.11/2005 od 29.03.2005 god., menja se u vezi sa odlukom o kazni, tako što je Vrhovni sud optuženog S.A., za krivično delo za koje je proglašen krivim, osudio na novčanu kaznu u iznosu od 700 eura, koju će optuženi platiti u roku od 15 dana od dana punosnažnosti presude, pod pretnjom da ako ne plati novčanu kaznu u pomenutom roku ova kazna će se izvršiti računajući 15 eura za jedan

dan zatvora.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Gnjilanu, presudom P.br.11/2005 od 29.03.2005 god., optuženog S.A. proglašava krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK i osuđuje ga uslovno tako što mu određuje kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca, uz uslov da se ista neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine ne izvrši drugo krivično delo. Obavezan je da plati sudski paušal u iznosu od 50 eura kao i troškove krivičnog postupka prema računu suda. Zaplenila mu je automatsku pušku kineske proizvodnje serijski broj 2046789 kal.7,2 mm.

Protiv ove presude žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Gnjilanu, zbog odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud istu promeni tako što će optuženom izreći oštriju kaznu u skladu sa Krivičnim zakonom.

Vrhovni sud je odredio sednicu veća u skladu sa odredbom člana 410 PZKPK, ali iako su o sednici bili uredno obavešteni optuženi i njegov branilac nisu prisustvovali. Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.187/2005 od 12.05.2005 god., predlaže da u vezi sa žalbom, koju je podneo po službenoj dužnosti, Vrhovni sud poništi osporenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da usvoji žalbu i da promeni prvostepenu presudu u skladu sa predlogom podnetim u žalbi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija zaključio:

Žalba je osnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona o kojima se Vrhovni sud, u skladu sa kompetencijama ovoga Suda, obavezuje stara, dok se u žalbi presuda ne osporava zbog drugih povreda a niti u vezi sa činjeničnim stanjem, prema tome ovaj se Sud ograničio samo na

procenu žalbenih pretenzija u vezi sa odlukom o kazni.

Ispravno je postupio prvostepeni sud kada je našao da su u postupcima optuženog sadržani svi objektivni i subjektivni elementi krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK i kada ga je proglasio krivim za to krivično delo.

U žalbi Javni tužilac ističe da je izrečena uslovna kazna optuženom od strane prvostepenog suda preblaga i da ne odgovara težini izvršenog krivičnog dela. U žalbi se pretenduje da prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri procenio sve okolnosti koje utiču na vrstu i visinu kazne kao što su ugroženost društva krivičnim delom kao i pojavu povećanja ove vrste krivičnog dela na teritoriji koju pokriva taj sud, nego je i olakšavajuće okolnosti precenio i optuženom izrekao ne adekvatnu kaznu sa kojom se ne može postići cilj kazne predviđen zakonom. Razmatrajući slučaj u vezi sa odlukom o kazni, u saglasnosti sa žalbenim pretenzijama Javnog tužioca, Vrhovni sud konstatuje da su žalbene pretenzije za oštriju kaznu podnete u žalbi Okružnog javnog tužioca osnovane. Iako optuženi nije ranije osuđivan da je oženjen i otac četvoro dece, da je teškog imovinskog stanja i da se korektno ponašao pred sudom, Vrhovni sud ocenjuje da je način izvršenja krivičnog dela, mesto i okolnosti u kojima je delo izvršeno takve prirode da predstavlja visoki stepen ugroženosti društva i visok stepen krivične odgovornosti optuženog pa se stoga tako blagom i uslovnom kaznom neće moći postići cilj kazne, stoga Vrhovni sud istu menja i optuženom izriče kaznu kao u dispozitivu ove presude, uz uverenje da je ovakva kazna adekvatna stepenu odgovornosti optuženog kao izvršioca krivičnog dela i intenzitetu ugroženosti društva krivičnim delom kao i da je preventiva prema drugima da ne bi izvršili krivična dela.

Na osnovu gore navedenog i shodno članu 426 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.187/2005, od 31.08.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Avdi Dinaj

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 255. (3) PKZK pljačka - krađa - član 252. (1) član 23. PKZK član 328. (2) neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja- maloletnik- povreda krivičnog postupka činjenično stanje]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Peći, argumentujući da je Okružni sud povredio Zakon o krivičnom postupku i pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi su bili optuženi za pljačku i za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje ili korišćenje oružja, proglašeni krivim, i kažnjeni na ukupno 7 godina i 6 meseci zatvora.

Jedan od optuženih je optužen za pljačku, I bio je oslobođen krivice.

Vrhovni sud je odlučio da odluka Okružnog suda nije sadržala bitne povrede odredaba krivičnog postupka jer je njegovo sprovođenje bilo razumljivo, jasno i dati su jasni i ubedljivi razlozi o odlučujućim činjenicama za sve krivične prekršaje na osnovu kojih su optuženi proglašeni krivim. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba Okružnog suda neosnovana.

Ap.br.188/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići, Miftar Jasiqi, Avdi Dinaj i doc.dr.Hamdi Podvorica, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničar, u krivičnom predmetu optuženih: A.A., S.H. i maloletnika S.H., svi iz sela Lubov-opština Istog, zbog krivičnih dela otimanja u saučesništvu iz člana 255. par.3. u vezi sa par.1. a u vezi sa članom 23. PZKP, krađe u saučesništvu iz člana 252. par.1. u vezi sa članom 23. PZKP i krivičnom delu vladanja, kontrolisanja, posedovanja ili nelegalno korišćenja oružja iz člana 328. par.2. PZKP, odlučujući po žalbi branioca optuženog A.A., advokata Zećira Berduna, iz Peći, podnetom protiv presude Okružnog suda u Peći P.br.162/2004 od 29.11.2004, na sednici veća održanoj u suglasnosti sa odrebama člana 410. PZKPK, od 15.09.2005, doneo je ovu:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog A.A., Dok se presuda Okružnog suda u Peći P.br.162/2004 od 29.11.2004, u

kaznenom delu u vezi sa optuženim A.A., potvrđuje.

Dok, ista presuda u kaznenom delu za maloletnika S.H. i optuženog S.H., kao i u odbijenom i delu mirovanja, ostaje nepromenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Peći P.br.162/2004 od 29.11.2004, optuženi A.A., S.H. i maloletnik S.H., su proglašeni krivimi i to: A.A. i maloletnik S.H. zbog dva krivična dela saučesništva u otmici iz člana 255. par.3. u vezi sa par.1. u vezi sa članom 23. PZKP; i optuženi A.A. i S.H., zbog krivičnih dela saučesništva u krađi iz člana 252. par.1. u vezi sa članom 23. PZKP i saučesništva u otmici iz člana 255. par.3. u vezi sa par.1. u vezi sa članom 23. PZKP i optuženi A.A. za krivično delo vladanja, kontrolisanja, posedovanja ili nelegalnog korišćenja oružja iz člana 328. par.2. PZKP i optuženi S.H. za krivično delo vladanja, kontrolisanja, posedovanja ili nelegalnog korišćenja oružja iz člana 328. par.2. PZKP, i sud je za gore pomenuta krivična dela odredio kazne: optuženom A.A., za krivično delo pod tačkom I/1. dispozitiva kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine, za krivično delo pod tačkom I/2. dispozitiva kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci, za krivično delo pod tačkom I/3. dispozitiva kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca, za krivično delo pod tačkom I/4. kaznu zatvora od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci i za krivično delo iz člana 328. par.2. PZKP kaznu zatvora od 7 (sedam) meseci, za optuženog S.H., za krivično delo pod tačkom I/3. dispozitiva kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca, za krivično delo pod tačkom I/4. dispozitiva kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i za krivično delo iz člana 328. par.2. PZKP kaznu zatvora od 5 (pet) meseci, osuđujući ih sa istim kaznama zatvora: optuženog A.A. u trajanju od 4 (četiri) godine, u kojoj se računa i vreme provedeno u pritvoru od 24.01.2004 do 29.11.2004, S.H. kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci, u kojoj se računa i vreme provedeno u pritvoru od 24.01.2004 do 29.11.2004, i maloletniku S.H. je izrečena kazna zatvora za maloletnike od 2 (dve) godine, u kojoj je uračunato i vreme provedeno u pritvoru od 25.01.2004 do 29.11.2004.

Protiv optuženih A.A. i S.H. su izrečene dopunske kazne

oduzimanje oružja: 1 automatske puške "AK-47" kalibra 7.62 mm sa serijskim br. 11125181, 1 šaržerom, 1 pištolj marke "Browning" Bel proizvod kal.7.65 mm sa serijskim br. 7405, 1 poluautomatska puška - dvadesetka, kal.7.62 mm sa serijskim br. 32892.

Optuženi A.A. i S.H., i maloletnik S.H., su obavezni da na ime troškova postupka za zastupanje po službenoj dužnosti plate: A.A. iznos od 155,99 €, S.H. iznos od 356,33 €, maloletnik Selim Hajdinaj iznos od 305,09 €, kao i na ime sudskog paušala svako od njih po 100 €, i to sve u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude.

Oštećeni S.M., H.M., oboje iz sela Orobrd-opština Istog, N.H. iz sela Cerc-opština Istog, Sh.F. i S.F., oboje iz sela Mojstir-opština Tutin, za imovinsko-pravne zahteve su upućeni na građanski spor.

Takođe sa ovom presudom, u drugom delu deo odbijanja, je odbijena optužnica za optuženog A.A. zbog četiri krivična dela otimanja u saučesništvu iz člana 137. KZK u vezi sa članom 22. KZJ, zato što je Okružni tužilac Peći odustao od optužnice.

Za maloletnika S.H., u delu mirovanja u tački pod III. dispozitiva, postupak je bio u mirovanju, zbog krivičnih dela saučesništva u otimanju iz člana 137. KZK u vezi sa članom 22. KZJ i krivičnog dela neovlašćenog držanja oružja i municije iz člana 8. par.5. u vezi sa par.3. Uredbe UNMIK-a br.2001/7 za ovlašćenje posedovanja oružja na Kosovu.

Oštećeni S.M., S.M., oboje iz sela Vrelo-opština Istog, R.D., I.G. i Đ. B., sva trojica iz sela Prigoda-opština Istog za imovinsko-pravne zahteve su upućeni na građanski spor.

Protiv ove presude u zakonskom roku je podneta žalba branioca optuženog A.A., zbog: kršenja odredaba krivičnog postupka, kršenja Krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja za kaznu, predlažući da se osporena presuda miruje i predmet da se vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Na osnovu odredbe člana 410. PZKP je predložio da on i njeogv branilac budu obavešteni o sednici veća.

Vrhovni Sud je održao sednicu u skladu sa odredbama člana 410. PZKP, gde je branilac optuženog A.A. dao nekoliko objašnjenja iz

žalbe i ostao u potpunosti pri pretenzijama datim u žalbi, dok se optuženi A.A. složio u potpunosti sa svojim braniocem.

Javni tužilac Kosova upoznat sa sednicom veća nije bio prisutan, nego je njegovom predstavkom PPA.br.188/2005 od 16.05.2005, predložio da žalba branioca optuženog bude odbijena kao neosnovana, a da se osporena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u saglasnosti sa odredbama člana 415. PZKPK posle procene žalbenih pretenzija, našao da je:

Žalba neosnovana.

Presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka za koje se pretenduje žalbom, zato što dispozitiv nije razumljiv, jasan a u kojem su dati jasni i ubedljivi razlozi o činjeicama za sva krivična dela za koje je optuženi proglašen krivim. U daljnem sa osporenim presudom je izvršena analiza dokaza jedan po jedan i ona branioca optuženih A.A. i S.H., kao i ona maloletnika S.H., gde su dati tačni zaključci na osnovu člana 396. PZKPK. Ovaj sud takođe nije našao da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka za koje se obavezno brine. Zato, u ovom pogledu žalba je neosnovana.

Činjeničko stanje sa osporenim presudom je utvrđeno na ispravan i potpun način, i to sa izjavama oštećenih S.M., H.M., N.H., Š. i S.F., kao i branioca maloletnika S.H. datom u prethodnom postupku u prisustvu njegovog branioca, sa procenom dokaza i branioca maloletnika S.H., je zaključeno pravo i nesumnjivo da je optuženi A.A. izvršio krivična dela za koje je proglašen krivim, na vreme i na način kako je opisano u osporenoj presudi. Zato, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Sa ovim činjeničnim stanjem utvrđenim na ispravan i potpun način i Krivični zakon je ispravno primenjen kada je zaključeno da se u izvršenjima optuženog formiraju svi elementi krivičnih dela: izvršene otmice na štetu S.M., H.M., Š. i S.F., iz člana 255. par.3 u vezi sa par.1. a u vezi sa članom 23. PZKP, krivičnog dela krađe iz člana 252. par.1. u vezi sa članom 23. PZKP izvršenim na štetu N.H., i krivičnog dela vladanja, kontrolisanja, posedovanja ili nelegalnog korišćenja oružja iz člana 328. par.2. PZKP.

Procenjujući osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni optuženog A.A., ovaj sud prihvata sve utvrđene i ispravno procenjene okolnosti od strane prvostepenog suda, ne nalazeći neku drugu olakšavajuću okolnost koja bi uticala na izrečene kazne. Dok, imajući u vidu stepen opasnosti po društvo izvršenih krivičnih dela i stepen odgovornosti optuženih, može se očekivati da izrečene kazne dostignu predviđen cilj kazne predviđen članom 34. PZKP. Zato, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Međutim, kazneni deo za optuženog S.H. i maloletnika S.H., i onaj odbijeni i deo mirovanja osporene presude, ostaje nepromenjen, pošto u ovom pravcu nije imalo žalbi.

Iz gore navedenog, je odlučeno kao u dispozitivu ove presude saglasno odredbama člana 423. PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠINA
Ap.br.188/2005, od 15.09.2005

Zaposničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 219. (2) KZK zlorupotreba 257 (1) PKZK- pravno vrednovanje povreda krivičnog postupka činjenično stanje]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je Okružni sud povredio Krivični zakon i pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je kažnjen za zlorupotrebu, proglašen krivim, i kažnjen na 1 godinu zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud potpuno procenio činjenično stanje i ispravno sproveo Krivični zakon ali je sud primenivanjem člana 2. tačka 2. PKZK, kao pogodnijeg zakona za optuženog vrednovao kao krivični prekršaj pronevere, kao što se zahteva u članu 257. tačka 1. PKZK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca delimično osnovana.

Ap.br.195/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Zait Đemailji, predsednik, Mihtar Jasići i Avdi Dinaj, članovi, sa profesionalnim saradnikom Mejreme Memaj, zapisničar, u krivičnom slučaju optuženog S.K., iz Prizrena, za krivično delo zlorupotrebe iz člana 219. al.2 u vezi sa al.1 ZKP, odlučujući u vezi sa žalbom branioca optuženog advokata Duraka Jašari, podnete protiv presude Okružnog suda u Prizrenu P.br.69/2002 od 15.02.2005, na sednici održanoj u smislu člana 371. ZKP, od 31.08.2005, doneo ovu

P R E S U D U

Delimičnim usvajanjem žalbe branioca optuženog i uglavnom presuda Okružnog suda Prizrena P.br.69/2002 od 15.2.2005, menja se u vezi pravne ocene krivičnog dela i odluke o kazni, tako da Vrhovni sud optuženog S.K. proglašava krivim za krivično delo zlorupotrebe iz člana 257. al.1 PZKP i za ovo delo ga osuđuje kaznom zatvora u trajanju od 10 (deset) meseci.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud Prizrena presudom P.br.69/2002 od 15.2.2005 optuženog je proglasio krivim za krivično delo zlorupotrebe iz člana 219. al. 2 u vezi sa al.1 KZK i osudio ga je kaznom zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine. Zadužio ga je da preduzeću za trgovinu derivatima nafte "Kosova-petrol" u Prištini da nadonadi kaznu u iznosu od 11.000 €. Zadužio je optuženog da plati troškove krivičnog postupka prema računu suda i sudski paušal u iznosu od 200 €.

Protiv ove presude u roku je podneo žalbu branioc optuženog zbog pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja, kršenja Krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da je Vrhovni sud poništi i da predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili da je promeni i oslobodi optuženog od optužbe.

Prema predlogu branioca podnetog u žalbi Vrhovni sud je održao sednicu veća u skladu sa odredbom člana 371. ZKP u kojem su advokat branioc i optuženi razjasnili neke od pretenzija u žalbi i ostali pri predlozima koji su u njoj navedeni. Javni tužilac Kosova je predstavkom PPA.br.195/2005 od 12.5.2005 predložio da Vrhovni sud obavezno promeni osporenu presudu u vezi sa pravnom procenom procenjajući postupak optuženog u krivičnom delu zlorupotrebe iz člana 257. al. 1. PZKP.

Vrhovni sud Kosova je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 376. ZKP i posle procene žalbenih pretenzija našao da je:

Žalba delimično osnovana i razmatrajući presudu obavezno je odlučio kao u dispozitivu ove presude.

Braniloc optuženog u podnetoj žalbi pretendira da je prvostepeni sud u ovom krivičnom slučaju pogrešno utvrdio važne činjenice, pošto sadržaj izveštaja preduzeća za trgovinu derivatima nafte "Kosova-petrol" u Prištini za nedostatak u poslu optuženog razlikuju se od finansijskog eksperta i tako da se dovodi u pitanje verodostojnost utvrđivanja važnih činjenica i činjenično stanje koje je utvrdilo prvostepeni sud. Osim ovoga, u žalbi se pretenduje da prvostepeni sud nije u potpunosti utvrdio važne činjenice u ovom krivičnom slučaju

pošto niti sud niti ekspert za finansije nije uzeo u obzir sve inkasirane fakture i razrešenje dužnosti optuženog što je imalo kao posledicu donošenje pogrešnih zaključaka.

Vrhovni sud procenjuje da naglašene pretenzije nisu osnovane. U pismenoj ekspertizi ekspert za finansije Baškim Ibrahimović je na profesionalan način izvršio odgovarajuću kontrolu utovara istovara koju je optuženi obavljao u preduzeću o kojem je reč počevši od 03.01 do 13.10.2001 vreme u toku kojeg preduzeće smatra da je izazvao gubitke povodom čega je zaključio, da je preduzeće o kojem je reč optuženog tereti bez osnove za utvrđeni manjak u iznosu od 364,25 DM za vremenski period od 03.01. do 20.03.2001 u toku kojeg perioda je poslovača bio G.P. a ne optuženi. Dok u poslovnom periodu od 19.03.2001 do 13.10.2001 optuženi S.K. kao poslovača je izazvao gubitak u iznosu od 21.945,50 DM. U toku ekspertize ekspert je evidentirao neke greške predstavljene transakcijama nedostataka i viška u toku registracije od preduzeća "Kosova-petrol" a ovaj stav ekspert je potvrdio i na sudskoj sednici, gde je izjavio da je povodom ekspertize je tražio od preduzeća i optuženog da mu predstave celokupnu odgovarajuću dokumentaciju utovara i istovara preporučujući optuženom da je spreman da u bilo koje vreme primi i neki drugi kasniji validni dokument samo da bi ustanovili što tačnije činjenično stanje. Ipak, osim na vreme predstavljene dokumentacije i koju je na vreme kontrolisao, uporedio i precizno procenio i na osnovu čega je izveo početnu situaciju njemu nije predstavljena druga dokumentacija. Zbog toga, Vrhovni sud konstatuje da je prvostepeni sud ispravno i u potpunosti utvrdio i procenio sve relevantne dokaze u ovom krivičnom slučaju i podržavajući ih ispravno i na potpun način je potvrdio činjenično stanje u ovom krivičnom slučaju i ovim se istovremeno potvrđuje i ispravna primena Krivičnog zakona, ali ovaj sud sprovodeći odredbu člana 2 al.2. PZKP, kao povoljniji Zakon za optuženog postupke optuženog je pravno procenio krivičnim delom zloupotrebe iz člana 257. al.1. PZKP.

Imajući u vidu visinu kazne predviđene za ponovo procenjeno krivično delo kaznom ili zatvorom do godinu dana kao i olakšavajuće okolnosti koje je prvostepeni sud konstatovao i procenio na strani optuženog da je porodični- otac četvoro dece, na sudnici je imao vrlo korektan stav, do sada nije bio osuđivan, Vrhovni sud je promenio presudu prvostepenog suda kao u dispozitivu ove presude sa ubeđenjem da je ova kazna u skladu sa ugroženošću društva krivičnim delom i sa

stepenom krivične odgovornosti optuženog i da će se istim postići opšti cilj predviđen zakonom.

Iz gore navedenog, a na osnovu člana 387. ZKP odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.195/2005, od 31.08.2005

Zapisničica,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Zait Džemajli

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 2 (1) Uredba UNMIK-a br.2001/4 - zabrana trgovine ljudima na Kosovu - povreda krivičnog postupka činjenično stanje]

Okružni tužilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je Okružni sud povredio Zakon o krivičnom postupku i da je pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je optužen za saobraćaj ljudima, i oslobođen je krivice.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno i potpuno procenio činjenično stanje i ispravno sproveo Krivični zakon kada je zaključeno da nije dokazano da je optuženi A.S. izvršio krivični prekršaj za koji je bio optužen. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba okrunog tužioca neosnovana.

Ap.br.211/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i Riza Ljoci, članovi, sa profesionalnim saradnikom Drita Ređaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog A.S. iz Uroševca, za krivično delo trgovina ljudima iz člana 2. par.1. u vezi člana 1. par.1. Uredbe UNMIK-a za primenjivi zakon, odlučujući prema žalbi Okružnog Javnog tužioca Prištine, podnete protiv presude Okružnog suda u Prištini P.br.24/2005 od 21.03.2005, na sednici veća održanoj u skladu sa odredbom člana 410. PZKPK, od 06.09.2005, je doneo ovu:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Okružnog Javnog tužioca u Prištini, dok se presuda Okružnog suda u Prištini P.br.24/2005 od 21.03.2005, potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Prištini P.br.24/2005 od 21.03.2005, optuženi A.S. je oslobođen optužbe za krivično delo trgovine ljudima iz

člana 2. par.1. Uredbe UNMIK-a br.2001/4 o zabrani trgovanjem ljudima na Kosovu, na osnovu člana 390. par.1. tačka 3. PZKPK. Troškovi postupka su na teret budžeta suda.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Prištini, zbog: bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i kršenja Krivičnog zakona, predlažući da se osporena presuda poništi i da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenju.

Branioac optuženog, advokat Umer Osaj, iz Prištine, je podneo odgovor u žalbi Okružnog Javnog tužioca Prištine, gde je predložio da se podneta žalba odbije kao neosnovana, a osporena presuda da se potvrdi. Istovremeno je tražio da on i njegov štićenik budu obavešteni o sednici veća u skladu sa odredbom člana 410. par.1. PZKPK.

Vrhovni sud je zakazao sednicu veća u skladu sa odredbom člana 410. PZKPK, gde nisu bili prisutni optuženi i njegov branioac koji su uredno bili obavešteni.

Javni tužilac Kosova uredno obavešten o sednici nije bio prisutan, ali je svojom predstavkom PPA.br.211/2005 od 23.05.2005, predložio da se prihvati kao osnovana žalba Okružnog Javnog tužioca u Prištini podneta protiv pomenute presude.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbom člana 415. PZKPK i nakon procene žalbenih pretenzija i odgovora branioca optuženog u žalbi Okrunog Javnog tužioca u Prištini, našao da je:

Žalba neosnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zato što je dispozitiv osporene presude u saglasnosti sa razlozima iznetim u njemu, gde su predstavljeni ubedljivi razlozi o odlučujućim činjenicama, o kojima će se govoriti niže, Zbog toga, u ovom pogledu žalba je neosnovana.

Činjenično stanje u ovom krivičnom slučaju je utvrđeno ispravno i u potpunosti, i to kako za vreme suočenja optuženog A.S. sa osuđenim A.N. koji se izjasnio: "da poznaje optuženog A.S. kao lice, ali ovde

optuženi nije osoba zvana A.R. koju on poznaje”. Takođe i optuženi A.S. je izjavio kako u prethodnom postupku tako i u glavnoj sednici da na poznaje uopšte osuđenog A.N. I oštećena J.V. pominje ime A., ali bez prezimena, kao i svedok M.M. je izjavio da optuženi nije osoba koja je predstavljena kao A.R. Otuda, osporenom presudom je ispravno procenjena zaštita optuženog A.S. u vezi sa zavedenim dokazima, kada je potvrđeno da optuženi A.S. nije osoba koja je pomenuta u krivičnom slučaju optuženog A.N., kao A.R., iz sela Doganaj opština Kačanik, a prema krivičnom predmetu Okružnog suda u Prištini P.br.282/2003 od 18.07.2003. Otuda, u ovom pogledu žalba je neosnovana.

Sa potpunim i ispravnim utvrđivanjem činjeničnog stanja i Krivični zakon je ispravno primenjen kada je zaključeno da nije potvrđeno da je optuženi A.S. izvršio krivično delo za koje je optužen.

Iz gore navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ove presude u skladu sa odredbom člana 423. PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.211/2005, od 06.09.2005

Zapisničar,
Drita Ređaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu - član 244. (1) ((3)) PKZK proizvodnja lažnog novca -član 385. ZSP - član 364. ZSP- pravno vrednovanje presuda pravno neopravdana]

Okružni tužilac Prištine se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je kazna Okružnog suda previše blaga, predlažući donošenje oštrije kazne.

Optuženi je bio optužen za proizvodnju lažnog novca, proglašen je krivim i kažnjen na uslovnu kaznu od 6 meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da je odluka Okružnog suda bezsmislena i u suprotnosti sa samom sobom, sa razlozima na kojima je osnovana. Nejasnoće i kontradikcije dispozicije su imale veze sa pravnom kvalifikacijom krivičnog prekršaja. Vrhovni sud je odlučio da su nedostaci i kontradikcije sadržale bitnu povredu odredaba krivičnog postupka kao što se zahteva članom 364. paragraf 1. tačka 11. ZSP, i proglasio je odluku pravno neopravdanom. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da žalba okružnog tužioca nije bila relevantna sa predmetom rasprave.

Ap.br.214/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema predsednik , Riza Ljoci i Agim Krasnići, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Drita Ređaj, zapisničarem, u krivičnom slučaju protiv optuženog H.H., za krivično delo, falcifikovanja novca, predviđeno članom 244. par.1.u vezi sa par.3. PZKP, odlučujući u vezi sa žalbom Okružnog Javnog tužioca u Prištini, uložena protiv presude Okružnog suda Prištine, P.br.208/2002 od 21.02.2005, na sednici veća od 20.09.2005, je doneo ovu

P R E S U D U

Povodom žalbe Okružnog Javnog tužioca u Prištini a prema službenoj dužnosti, poništava se presuda Okružnog suda u Prištini, P.br.208/2002 od 21.02.2005 i predmet se vraća istom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Prištini, presudom P.br.208/2002 od 21.02.2005, optuženog H.H., je proglasio krivim za krivično delo falsifikovanja novca, predviđeno članom 244. par.1. PZKP, i za ovo ga je kaznio kaznom zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, koja se neće izvršiti ako u roku od 1(jedne) godine, ne izvrši novo krivično delo.

Prema optuženom je izrečena sigurnosna kazna- konfiskacija falsifikovanog novca. Takođe je dužan da troškove krivičnog postupka plati prema završnom računu suda i na ime sudskog paušala iznos od 50 (pedeset) €.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je podneo Okružni Javni tužilac u Prištini, zbog odluke o kazni, predlogom da Vrhovni sud promeni osporenu presudu i da optuženom za krivično delo za koje je proglašen krivim, izrekne oštriju kaznu.

Odgovor prema žalbi je podneo branioc optuženog, advokat Aziz Ređa, sa predlogom da Vrhovni sud Kosova, odbije kao neosnovanu žalbu OJT u Prištini, a da osporenu presudu potvrdi.

Javni tužilac Kosova je uredno bio obavešten o održavanju sednice veća, ali nije učestvovao, već je dopisom PPA.br.214/2005, od 13.05.2005, predložio da se žalba Okružnog Javnog tužioca usvoji, dok da se presuda prvostepenog suda promeni, tako da optuženom za krivično delo za koje je proglašen krivim izrekne oštriju kaznu.

Vrhovni sud Kosova, pošto je razmotrio sve spise ovog pravno-krivičnog slučaja, proučio osporenu presudu u skladu sa odredbama člana 376. ZKP i nakon procene pretenzija navedenih u žalbi, konstatovao da je:

Žalba Javnog tužioca hë për hë je bezpredmetna. Ankesa e Prokurorit Publik hë për hë është jo lëndore.

Procenjajući osporenu presudu, prema službenoj dužnosti, u skladu sa odredbom člana 376 ZKP, Vrhovni sud nalazi da je ova presuda obuhvaćena sa bitnim povredama odredaba krivičnog postupka- član 364. par.1. tačka 11. ZKP.

Dispozitiv osporene presude je nejasan i kontradikotran sa samim sobom i sa razlozima na kojima se oslanja. Nejasnoće i kontradiktornosti u dispozitivu osporene presude imaju veze sa pravnom procenom krivičnog dela. Prvostepeni sud nalazi da su pripadnici KFOR-a u kolima optuženog našli 4 falsifikovane novčanice od 500 DM, koji iako je znao to, nije javio kompetentnom organu, gde su tri novčanice od 500 DM bile iste serije sa br.AA2452528S9, dok je četvrta novčanica sa istom vrednošću sa serijskim br. AA070554Y6, i u ovim postupcima optuženog nalazi da se ispunjuju elementi krivičnog dela falsifikovanja novca, predviđeno članom 244. par.1. të KPPK. Zbog toga, iu opisa iznetog u dispozitivu proizilazi da je reč o krivičnom delu iz člana 244. par.3. PZKP, dok je kao što je naglašeno optuženi proglašen krivim za krivično delo iz člana 244. par.1 PZKP.

Dispozitiv osporene presude je u suprotnosti i sa obrazloženjem. U dispozitivu osporene presude se kaže da je optuženi H.H. proglašen krivim zbog krivičnog dela falsifikovanja novca, predviđeno članom 244. par.1. PZKP, dok u obrazloženju presude sud nalazi da se u postupcima optuženog formiraju svi elementi krivičnog dela, falsifikovanje para, predviđeno članom 244. par.3. PZKP, sa obrazloženjem da je optuženi bio upoznat da su pare bile falsifikovane i nije javio kompetentnom organu.

Nedostaci i gore pomenute kontradiktornosti predstavljaju bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 364. par.1. tačka 11. ZKP, i da osporenu presudu čine pravno neodrživu.

Zbog toga, iz gore pomenutih razloga zaključak prvostepenog suda se ne može usvojiti kao ispravan i zakonski, tako da se osporena presuda morala poništiti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovo suđenje član 385. ZKP.

U ponovnom suđenju prvostepeni sud mora da deluje u skladu sa gore pomenutim primedbama i pošto zavede sve dokaze i iste proceni u skladu sa odredbom člana 347. ZKP i zavisno od rezultata dokaza treba da donese ispravne zaključke, zakonite i osnovane na zavedenim dokazima a zatim da se donese odgovarajuća odluka.

Iz razloga navedenih više proizilazi da je žalba Okružnog javnog tužioca Prištine hë për hë bezpredmetna.

Iz gore navedenog , u skladu sa odredbom člana 385. ZKP odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.214/2005, më 20.09.2005

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud- odlučujući o Krivičnom zakonu - član 328. (2) PKZK- neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja- žalba za promenu kazne- krivična odgovornost- svrha kazne]

Okružni tužilac Mitrovice se žalio na odluku Okružnog suda u Mitrovici, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se dosudi oštija kazna.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćeno posedovanje oružja, proglašen je krivim, i kažnjen na uslovnu kaznu na 1 godinu zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da se ugrožavanje društva izvršenim prekršajem ne može smatrati kao otežavajuća okolnost, iako intezitet izvršenog krivičnog prekršaja, u svakom konkretnom slučaju, ima uticaja na vrstu i dužinu kazne. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca osnovana.

Ap.br.228/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Riza Ljoci i Agim Krasnići, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Drite Redžaj, zapisničara, u krivičnom delu protiv E.M., zvanom „Enko" iz Mitrovice, zbog krivičnog dela držanja u vlasništvo, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja, predviđeno u članu 328 par.2 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK), odlučujući o žalbi Okružnog javnog tužioca iz Mitrovice, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Mitrovici P.br.36/2002 od 10.03.2005 god., na sednici veća održanoj 20.09.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Usvajanjem žalbe Okružnog javnog tužioca u Mitrovici, presuda Okružnog suda u Mitrovici, P.br.36/2002 od 10.03.2005 god., menja se samo u vezi sa odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud optuženog E.M., za krivično delo za koje je proglašen krivim, osuđuje na novčanu kaznu u iznosu od 1000 (hiljadu) eura, koju treba da plati u roku od 15 dana pošto presuda postane izvršna. Ako optuženi odbije da plati novčanu kaznu ili nije u stanju da je plati onda se novčana kazna pretvara u kaznu

zatvora računajući za svakih 15 eura jedan dan zatvora.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Mitrovici, presudom P.br.36/2002 od 10.03.2005 god., optuženog E.M., zvanog „Enko“, proglašava krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja, predviđeno u članu 328 par.2 PKZK, i za ovo delo ga osuđuje na uslovnu kaznu, određujući mu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, izvršenje koje se odlaže za 2 (dve) godine i ista se neće izvršiti ako optuženi u pomenutom roku ne izvrši novo krivično delo. Izrečena mu je i sigurnosna mera oduzimanje stvari i to: 1 granatu marke cluster funkcionalne, 150 metaka kal.7,6 mm za AK-47, 2 metka kal.7,62 mm za automatsku pušku, 1 punjenje model AK-47, 5 metaka za automatsku pušku „KALAŠNJKOV“, 1 tromblon i vojni protivpožarni aparat. Optuženog je oslobodio od plaćanja sudskih troškova.

Protiv ove presude žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Mitrovici, zbog odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu promeni, tako što će optuženom za krivično delo za koje je proglašen krivim izreći kaznu zatvora.

Na žalbu odgovor je dao branilac optuženog adv.Adem Vokši iz Mitrovice uz predlog da se podnesena žalba odbije kao neosnovana a da se osporena presuda potvrdi.

O sednici veća je obavešten Javni tužilac Kosova ali on nije prisustvovao sednici, nego je dopisom PPA.br.228/2005 od 20.05.2005 god., predložio da se podneta žalba usvoji, podržavajući žalbene predloge koji su dati u njoj.

Vrhovni sud pošto je razmotrio sve spise ovog krivično-pravnog slučaja, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 376 Zakona o krivičnom postupku (ZKP) i pošto je vrednovao žalbene pretenzije i u odgovoru na žalbu, zaključio:

-žalba je osnovana.

Pošto se prvostepena presuda ne osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona na štetu optuženog, onda Vrhovni sud istu vrednuje u skladu sa odredbom člana 376 ZKP, prema službenoj dužnosti i konstatuje da ona ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede krivičnog zakona na štetu optuženog što bi uslovalo njeno poništenje. Takođe nije osporavana ni u vezi sa žalbenom osnovom pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, tako da u ovom aspektu osporena presuda nije bila objekat ocene ovog Suda.

Vrednujući slučaj u vezi sa odlukom o kazni, Vrhovni sud ocenjuje da stoje žalbene pretenzije. Prema oceni ovog Suda ugroženost društva izvršenim krivičnim delom ne može se tretirati kao otežavajuća okolnost, iako intenzitet ugroženosti društva krivičnim delom, u svakom konkretnom slučaju, ima uticaja na određivanje vrste i visine kazne. Prema tome, imajući u vidu činjenicu da je optuženi posedovao veliku količinu oružja što predstavlja visoku ugroženost društva, tako da pošto je prvostepeni sud konstatovao i ocenio druge okolnosti koje utiču na visinu i vrstu kazne, kako predviđa odredba člana 41 KZJ, onda prema oceni ovog Suda kazna izrečena optuženom, kao u dispozitivu ove presude, je u skladu sa intenzitetom ugroženosti društva izvršenim krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca uzimajući u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, okolnosti u kojima je izvršeno krivično delo i da će se sa ovom kaznom postići cilj kažnjavanja predviđen zakonskim odredbama.

Iz gore navedenog a shodno odredbi člana 387 ZKP odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.228/2005, od 20.09.2005 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Zakonu o krivičnom postupku- član 328. (2) PKZK-- neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružjažalba za promenu kazne- član 403. (1) ((9)) PZKPK - član 415. PZKPK - Uredba UNMIK-a br. 2001/7 Ovlašćenje za posedovanje oružja na Kosovu]

Okružni tužilac u Gnjilanu se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše blaga, predlažući dosuđivanje oštrije kazna.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćeno posedovanje oružja, proglašen je krivim, i kažnjen na uslovnu kaznu na 3 meseca zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da odluka Okružnog suda sadrži bitno kršenje člana 403, paragraf 1, tačka 9. PZKPK pošto je u glavnom saslušanju optuženi bio ispitan pre predstavljanja dokaza. Pored toga lovačka puška koja je pronađena u kući optuženog bi se trebala smatrati krivičnim prekršajem kao što se zahteva članom Uredbe UNMIK-a br. 2001/7 o "Ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu".

Pream tome, Vrhovni sud je odlučio da žalba okružnog tužioca nije imala veze sa predmetom rasprave.

Ap.br.236/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i Riza Ljoci, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog H.H. iz Gnjilana, zbog krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 382 par.2 PKZK (Privremeni krivični zakon Kosova), odlučujući prema žalbi Okružnog javnog tužioca u Gnjilanu koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Gnjilanu P.br.170/2004 od 18.04.2005 god., na sednici održanoj 20.09.2005 god., shodno odredbi člana 410 PZKPK, donosi ovo:

REŠENJE

Povodom žalbe Okružnog javnog tužioca u Gnjilanu, a prema službenoj dužnosti, presuda Okružnog suda u Gnjilanu, P.br.170/2004

od 18.04.2005 god., se poništava i predmet se vraća istom sudu na ponovno suđenje.

Žalba Okružnog javnog tužioca u Gnjilanu za sada je bezpredmetna.

Obrazloženje

Presudom Okružnog suda u Gnjilanu optuženi H.H. proglašen je krivim za krivično delo držanje u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK i izrečena mu je uslovna kazna, u kom slučaju je potvrđena kazna zatvorom u trajanju od 3 (tri) meseca, koja se neće izvršiti u roku od 1 (jedne) godine ako unutar ovog roka ne izvrši drugo krivično delo. Optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka prema računu suda i da na ime sudskog paušala plati sumu od 50 eura. Izrečena mu je i dopunska kazna oduzimanje lovačke puške turske proizvodnje, serijski broj 129026 kal. 12 mm i 12 metaka za istu pušku.

Protiv ove presude u zakonskom roku žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Gnjilanu, zbog odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda promeni i da se optuženi osudi na kaznu efektivnog zatvora.

Vrhovni sud je zakazao sednicu veća shodno odredbi člana 410 PZKPK, o kojoj su uredno obavešteni optuženi i njegov branilac, koji nisu prisustvovali sednici.

Javni tužilac Kosova, koji je uredno obavešten o sednici veća nije bio prisutan, ali je svojom predstavkom PPA.br.236/2005 od 25.05.2005 god., predložio da se žalba Okružnog javnog tužioca u Gnjilanu prihvati kao osnovana.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu, shodno odredbi člana 415 PZKPK i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija zaključio:

Povodom žalbe Okružnog javnog tužioca u Gnjilanu a prema službenoj dužnosti osporena presuda se poništava.

Vrhovni sud, delujući prema službenoj dužnosti shodno odredbi

člana 415 par.1 tačka 1 PZKPK, nalazi da postoji bitna povreda odredbe člana 403 par.1 tačka 9 PZKPK, jer je u suprotnosti sa ovom odredbom na glavnoj sednici održanoj 18.04.2005 god., iako optuženi nije priznao kaznu prema optužnici uzet je na saslušanje pre prezentacije dokaza, postupak koji predstavlja bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, o kojima se ovaj Sud obavezujuće stara.

Takođe ovaj Sud nalazi da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 415 par.1 tačka 4 PZKPK, jer se radi o lovačkom oružju koje je nađeno u kući optuženog i shodno dodatku A Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 O ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu, tačka 21, podtačka a. i prema Administrativnom uputstvu br.2003/1 o Primeni pravilnika UNMIK-a br.2001/7 O ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu, treba proceniti da li držanje lovačke puške u kući predstavlja krivično delo.

Žalba Okružnog javnog tužioca u Gnjilanu za sada je bezpredmetna.

Na osnovu gore navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja a shodno članu 424 PZKPK.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.236/2005, od 20.09.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Zakonu o krivičnom postupku- član 328. (2) PKZK- neovlašćena - svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružjažalba za promenu kazne- član 403. (1) ((9)) PZKPK - član 415. PZKPK - Uredba UNMIK-a br. 2001/7 Ovlašćenje za posedovanje oružja na Kosovu]

Okružni tužilac u Gnjilanu se žalio na odluku Okružnog suda u Gnjilanu, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše blaga, predlažući dosuđivanje oštrije kazna.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćeno posedovanje oružja, proglašen je krivim, i kažnjen na uslovnu kaznu na 3 meseca zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da odluka Okružnog suda sadrži bitno kršenje člana 403, paragraf 1, tačka 9. PZKPK pošto je u glavnom saslušanju optuženi bio ispitan pre predstavljanja dokaza. Pored toga lovačka puška koja je pronađena u kući optuženog bi se trebala smatrati krivičnim prekršajem kao što se zahteva članom Uredbe UNMIK-a br. 2001/7 o "Ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu".

Pream tome, Vrhovni sud je odlučio da žalba okružnog tužioca nije imala veze sa predmetom rasprave.

Ap.240/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Riza Ljoci i Agim Krasnići, članovi, uz učešće profesionalnog saradnika Drite Redžaj, zapisničara, u krivičnom slučaju protiv optuženog E.K. iz sela Ladovc opština Podujevo, za krivično delo iz člana 8.2 kažnjivom po članu 8.6 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu, odlučujući o žalbi optuženog koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Prištini P.br.103/2004 od 24.03.2005 god., na sednici veća održanoj 20.09.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Odbija se kao neosnovana žalba optuženog E.K., dok se presuda Okružnog suda u Prištini, P.br.103/2004 od 24.03.2005 god., potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Prištini, presudom P.br.103/2004 od 24.03.2005 god., optuženog E.K. proglašava krivim za krivično delo iz člana 8.2 kažnjivo po članu 8.6 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu i za ovo delo ga osuđuje na novčanu kaznu u iznosu od 300 (trista) eura, koju treba da plati u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude, ali ako optuženi ovu kaznu ne plati ili se ne može obaviti prinudno izvršenje, onda će se ista zameniti kaznom zatvora računajući 15 eura za svaki dan zatvora. Obavezan je da plati troškove krivičnog postupka prema računu suda i 30 eura na ime sudskog paušala. Optuženom je izrečena i sigurnosna mera oduzimanja oružja i municije kao sredstava kojima je izvršeno krivično delo.

Protiv ove presude žalbu je uložio optuženi, zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, predlažući da Vrhovni sud osporenu presudu poništi i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovnu raspravu.

O sednici veća uredno je obavestjen Javni tužilac Kosova, ali on nije prisustvovao sednici nego je, dopisom PPA.br.240/2005 od 14.06.2005 god., predložio da se žalba odbije kao neosnovana, a da se prema službenoj dužnosti izmeni u vezi sa pravnom kvalifikacijom, tako da Vrhovni sud nađe da su u delima optuženog ispunjene karakteristike krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 Privremenog krivičnog zakona Kosova (PKZK).

Vrhovni sud, pošto je razmotrio sve spise ovog krivično-pravnog slučaja, proučio osporenu presudu shodno odredbi člana 376 Zakona o krivičnom postupku (ZKP) i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija, zaključio:

-žalba nije osnovana.

Iako se prvostepena presuda ne osporava zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, Vrhovni sud iste po službenoj dužnosti razmatra i u ovom aspektu, shodno odredbi člana 376 ZKP, konstatuje da ona ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka koje bi uslovile njeno poništenje.

Takođe, iako se u žalbi ističe da se prvostepena presuda osporava zbog pogrešnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u stvari ničim se ne osporava činjenično stanje koje je utvrdio prvostepeni sud. Praktično cela žalba je orijentisana na žalbenu osnovu-odluka o kazni, tako što se ističe da je izrečena kazna preoštra zbog teškog ekonomskog stanja i da će porodicu dovesti u nezavidnu situaciju.

Prema vrednovanju Vrhovnog suda, prvostepeni sud je u slučaju određivanja vrste i visine kazne sveobuhvatno konstatovao i ispravno ocenio sve okolnosti u skladu sa članom 41 KZJ. Prema tome, imajući u vidu sve okolnosti konkretnog slučaja izrečena kazna optuženom je u skladu sa stepenom krivične odgovornosti optuženog kao izvršioca i sa stepenom ugroženosti i da će se njome postići cilj kažnjavanja iz člana 33 KZJ.

Na osnovu gore navedenog a u skladu sa odredbom člana 384 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.240/2005, od 20.09.2005 god.

Zapisničar,
Drita Redžaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud- odlučujući o članovima 8.2; 8.6 - Uredba UNMIK-a 2001/7 neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje i korišćenje oružja i municije- žalba protiv kazne- činjenično stanje- olakšavajuće okolnosti]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje, ili korišćenje oružja i municiju ,proglašen je krivim, i kažnjen novčanom kaznom kao i merama bezbednosti.

Vrhovni sud je odlučio da se odluka Vrhovnog suda ne može osporiti za pogrešno i nepotpuno određivanje činjeničnog stanja pošto je celokupna žalba bila orjentisana prema osnovi žalbe- protiv presude. Ouda je naglašeno da je doneta presuda oštra.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno procenio sve olakšavajuće okolnosti kada je odlučio o vrsti i dužini kazne i smatra da izrečena kazna odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba branioca neosnovana.

Ap.br.278/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajli, predsednik, Avdi Dinaj i Miftar Jasići, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju protiv optuženog Š.U. iz Mitrovice, za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK, odlučujući u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca Mitrovica, podnetom protiv presude Okružnog suda Mitrovica P.br.223/2004 od 19.05.2005 god., na sednici veća održanoj 27.09.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Prihvatanjem žalbe Okružnog javnog tužioca u Mitrovici, menja se presuda Okružnog suda u Mitrovici, P.br.223/2004 od 19.05.2005 god., samo u vezi sa odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud optuženog Š.U., za krivično delo za koje je proglašen krivim osuđuje novčanom kaznom u iznosu od 500 (petsto) eura. Novčanu kaznu optuženi treba da

plati u roku od 15 (petnaest) dana od dana punosnažnosti presude pod pretnjom da u slučaju ne plaćanja ove kazne u pomenutom roku ona će se izvršiti računajući 15 (petnaest) eura za jedan dan zatvora.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Mitrovici, presudom P.br.223/2004 od 19.05.2005 god., optuženog Š.U. proglašava krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 328 par.2 PKZK i osuđuje ga na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) meseca, izvršenje koje se odlaže ako optuženi unutar roka od 1 (jedne) godine, od dana punosnažnosti ove presude, ne izvrši neko novo krivično delo.

Optuženi je obavezan da plati sudu na ime troškova krivičnog postupka onoliko koliki će oni biti prema računu suda, kao i na ime sudskog paušala sumu od 100 eura sve ovo u roku od 15 dana nakon što presuda postane punosnažna. Optuženom je izrečena i sigurnosna mera-oduzimanje revolvera marke CZ-TT i 9 metaka, kao sredstvo izvršenja krivičnog dela.

Protiv ove presude žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Mitrovici, zbog odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu izmeni u vezi sa odlukom o kazni, tako što će optuženom izreći kaznu efektivnog zatvora.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.278/2005 od 13.07.2005 god., predlaže da se žalba Okružnog javnog tužioca u Mitrovici prihvati kao osnovana. Vrhovni sud Kosova je, nakon što je razmotrio sve spise ovog krivično-pravnog slučaja, proučio osporenu presudu i vrednovao pretenzije navedene u žalbi, konstatovao:

Žalba je osnovana.

Pošto osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka a ni povrede krivičnog zakona, o kojima se Vrhovni sud shodno odredbi člana 415 par.1 PZKPK stara po službenoj dužnosti, a takođe imajući u vidu da je i činjenično stanje ispravno i u potpunosti utvrđeno, ovaj Sud se ograničio samo na ocenu žalbenih

pretenzija u vezi sa odlukom o kazni.

U žalbi Okružni javni tužilac ističe da je kazna koju je izrekao prvostepeni sud preblaga i da nije u skladu sa stepenom krivične odgovornosti, da je prvostepeni sud precenio olakšavajuće okolnosti u slučaju određivanja vrste i visine kazne shodno članu 64 PKZK. Kao olakšavajuću okolnost za optuženog, Sud je ocenio njegovo porodično i materijalno stanje, da ranije nije kažnjavan dok posebno otežavajuće okolnosti po optuženog nije našao.

Vrhovni sud, vrednujući žalbene pretenzije i spise predmeta, nalazi da je prvostepeni sud u slučaju izricanja kazne optuženom Š.U., ne nalazeći posebno olakšavajuće okolnosti, uslovio kaznu kao u dispozitivu prvostepene presude. Priznate olakšavajuće okolnosti optuženom u osporenoj presudi prihvata i ovaj Sud. Ali, prisustvo ovih olakšavajućih okolnosti na strani optuženog sa jedne strane i nedostatak otežavajućih okolnosti sa druge strane ne opravdavaju jednu uslovnu kaznu, zasnivajući se na visokom intenzitetu ugroženosti društva izvršenim delom kao i činjenicom da su posle rata na Kosovu ova krivična dela u stalnom porastu. Iz ovih razloga Vrhovni sud menja osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni i optuženom za izvršeno krivično delo izriče novčanu kaznu u iznosu od 500 (petsto) eura, uz ubeđenje da je jedna takva kazna u skladu sa ugorženošću društva krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženog i da će se njome u potpunosti postići cilj kazne.

Na osnovu gore navedenog i u skladu sa odredbom člana 426 PZKPK, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.278/2005, od 27.09.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Zait Džemajlji

[Vrhovni sud- odlučujući o članovima 8.5- Uredbe UNMIK-a 2001/7 ovlašćenje za posedovanje oružja na Kosovu - žalba za promenu kazne-činjenično stanje- kršenje krivičnog postupka- -364, (1), ((11)) ZKP član 32. PZKPK- odmeravanje krivičnog čina]

Branilac se žalio na odluku Okružnog suda u Peći, argumentujući da je sud pogrešno i nepotpuno odredio činjenično stanje i da je prekršio odredbe Zakona o krivičnom postupku.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje, ili korišćenje oružja i municije, proglašen je krivim, i kažnjen na 3 meseca zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da odluka Okružnog suda sadrži bitno kršenje odredaba Krivičnog postupka zbog toga što dispozitiv osporene presude postaje nejasan zato što ne sadrži tačan datum krivičnog prekršaja koji je obavljen od strane optuženog, kao što se zahteva članom 364,paragraf 1, tačka 11 ZKP.

Vrhovni sud je odlučio da je odmeravanje krivičnog čina bitan elemenat u toku vrednovanja krivičnih prekršaja i krivične odgovornosti optuženog, kao što se traži članom 32. PZKPK. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba osnovana.

Ap.br.310/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, dr.sc.Hamdi Podvorica i Riza Ljoci, članovi, uz profesionalnu saradnicu Mejrema Memaj, zapisničara, u krivičnom slučaju optuženog Č.Đ., za krivično delo iz člana 8.5 u vezi sa članom 8.3 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu, u vezi sa žalbom optuženog Č.Đ. i njegovog branioca, adv.Teki Bokši, koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Peći, P.br.201/3 od 27.04.2005 god., na sednici veća održanoj 13.09.2005 god., u smislu odluke člana 371 ZKP, donosi ovo:

R E Š E N J E

U slučaju žalbi optuženog Č.Đ. i njegovog branioca prema službenoj dužnosti poništava se presuda Okružnog suda u Peći P.br.201/03 od 27.04.2005 god., i predmet se vraća istom sudu na

ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Peći, P.br.201/03 od 27.04.2005 god., optuženi Č.Đ. je proglašen krivim za krivično delo iz člana 8.5 u vezi sa članom 8.3 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca. Optuženom je oduzet revolver tipa „Mod" serijski broj 22336 kal.7,65 mm i 4 metka istog kalibra. Obavezan je da na ime sudskog paušala plati 20 eura i 50 eura na ime troškova krivičnog postupka.

Protiv ove presude u zakonskom roku podneli su žalbe:

-optuženi Č.Đ., zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka; pogrešnog ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja; zbog odluke o krivičnoj sankciji, odluke o troškovima krivičnog postupka i sudskog paušala, ali iz sadržaja žalbe proizilazi da se gore pomenuta presuda osporava samo za žalbenu osnovu odluke o krivičnoj sankciji, uz predlog da se osporena presuda izmeni u vezi sa odlukom o kazni i da se optuženom izrekne znatno mekša kazna-uslovna ili novčana. Zahtevao je da zajedno sa braniocem prisustvuje sednici veća.

-branilac optuženog Č.Đ., adv.Teki Bokši, zbog odluke o krivičnoj sankciji, uz predlog da se osporena presuda promeni u vezi sa krivičnom sankcijom tako što će se optuženom izreći znatno mekša kazna-uslovna ili novčana.

Predstavkom PPA.br.310/2005 od 27.07.2005 god., Javni tužilac Kosova je predložio da se žalbe, optuženog Č.Đ. i njegovog branioca adv.Teki Bokšija, odbiju kao neosnovane.

Na osnovu člana 371 ZKP, sednici veća Vrhovnog suda Kosova, održanoj 13.09.2005 god., prisustvovao je i branilac optuženog adv.Teki Bokši, koji je nakon objašnjenja navoda u žalbi ostao u potpunosti pri žalbenim pretenzijama. Sednici nisu prisustvovali optuženi i Javni tužilac Kosova, iako su o njoj uredno obavesteni.

U smislu člana 376 ZKP, Vrhovni sud je razmotrio spise

predmeta zajedno sa osporenom presudom i nakon vrednovanja žalbenih pretenzija konstatovao:

Žalba optuženog je osnovana.

Osporena presuda sadrži bitne povrede krivičnog postupka predviđeno u članu 364 al.1 tačka 11 ZKP. Dispozitiv osporene presude je besmislen jer ne sadrži tačan datum izvršenja krivičnog dela od strane optuženog. Vreme izvršenja krivičnog dela je bitan elemenat za vrednovanje krivičnog dela. Na osnovu vremena izvršenja krivičnog dela određuje se i zakon koji će se primeniti u konkretnom slučaju ili koji je bio na snazi u vreme kad je izvršeno krivično delo. Na osnovu odredbe člana 32 PKZK konstatuje se da „krivično delo je izvršeno kada je izvršilac delovao ili je bio obavezan da deluje bez obzira na vreme kada je izazvana posledica". Krivična odgovornost optuženog utvrđuje se takođe u vreme izvršenja krivičnog dela. Na osnovu odredbe člana 91 PKZK „rok opisa krivičnog gonjenja počinje od dana kada je izvršeno krivično delo". Prema tome, iz ovih razloga neutvrđivanje vremena izvršenja krivičnog dela u dispozitivu čini da presuda bude neodrživom.

Takođe, dispozitiv osporene presude je u suprotnosti sa samim sobom i sa obrazloženjem presude. Ovu suprotnost čini jasnom činjenica da u dispozitivu uopšte ne figurira ime oštećene osobe. Samo iz obrazloženja presude (prvi pasus treće strane) proizilazi da je oštećena F.Đ., supruga optuženog. Nisu podneti razlozi o odlučujućim činjenicama da je optuženi mahao revolverom sa ciljem zastrašivanja, pretnje ili iz nekog drugog razloga. Vredi isteći da upotreba ili mahanje na način da nekog zaplaši ili da mu preti su zakonski elementi krivičnog dela opisanog u članu 8.3 u vezi sa članom 8.5 Pravilnika UNMIK-a br.2001/7 o ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu. Iz ovoga proizilazi da za sada i primena krivičnog zakona nije mogla biti ispravna, pa je stoga trebalo osporenu presudu poništiti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Na ponovnom suđenju, prvostepeni sud nakon ponovnog administriranja svih dokaza, njihovog pojedinačnog vrednovanja i u vezi jednog sa drugim, otklanjanja povreda postupka o kojima je ranije bilo reči kao i vrednovanja ostalih žalbenih pretenzija, da donese ispravnu odluku u ovom krivičnom slučaju.

Žalba branioca optuženog Ć.Đ., adv. Teki Bokšija, za sada je bezpredmetna.

Na osnovu ranije navedenog a shodno članu 385 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rešenja.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.310/2005, od 13.09.2005 god.

Zapisničar,
Mejreme Memaj

Predsednik veća,
Đuran Dema

[Vrhovni sud - odlučujući o Krivičnom zakonu- član 328. (1) PZKPK- neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje ili korišćenje oružja žalba za promenu kazne- olakšavajuće okolnosti- krivična odgovornost]

Okružni tužilac u Prizrenu se žalio na odluku Okružnog suda u Prizrenu, argumentujući da je odluka Okružnog suda bila previše blaga, predlažući da se dosudi oštija kazna.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje, i korišćenje oružja, proglašen je krivim, i kažnjen na uslovnu kaznu.

Vrhovni sud je odlučio da je Okružni sud ispravno procenio sve olakšavajuće okolnosti kada je odlučio o vrsti i visini kazne smatrajući da izrečena kazna odgovara stepenu krivične odgovornosti optuženog. Prema tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca neosnovana.

Ap.br.315/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Đuran Dema, predsednik, Agim Krasnići i Riza Ljoci, članovi, sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju optuženog F.K. iz sela Astrazub opština Mališevo, zbog krivičnog dela držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružja iz člana 382 par.1 PKZK (Privremeni krivični zakon Kosova), odlučujući prema žalbi Okružnog javnog tužioca u Prizrenu koja je podneta protiv presude Okružnog suda u Prizrenu P.br.19/2004 od 06.06.2005 god., na sednici održanoj 27.09.2005 god., donosi ovo:

P R E S U D A

Odbija se žalba Okružnog javnog tužioca u Prizrenu, dok se presuda Okružnog suda u Prizrenu, P.br.19/2004 od 06.06.2005 god., Potvrđuje.

O b r a z l o Ź e n j e

Presudom Okružnog suda u Prizrenu, P.br.19/2004 od 06.06.2006 god., optuženi F.K., je proglašen krivim za krivično delo držanja u vlasništvu, pod kontrolom, posedovanje ili neovlašćeno korišćenje oružija iz člana 328 par.1 PKZK i osuđen je na uslovnu kaznu, u kom slučaju mu je određena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine koja se neće izvršiti u roku od 2 (dve) godine, ako optuženi unutar ovog roka ne izvrši novo krivično delo. Izrečena mu je i sigurnosna mera oduzimanje automatske puške „AK 47" kal.7,62 mm sa sedam metaka istog kalibra. Optuženi je obavezan da na ime sudskog paušala plati sumu od 100 eura, u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudne naplate.

Protiv ove presude, u zakonskom roku, žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Prizrenu, zbog odluke o kazni, predlažući da se osporena presuda promeni i da se optuženi, za krivično delo za koje je proglašen krivim, kazni oštrijom kaznom.

Javni tužilac Kosova, koji je uredno obavešten o sednici veća ali joj nije prisustvovao, predstavkom PPA.br.315/2005 od 11.08.2005 god., predlaže da se osporena presuda poništi prema službenoj dužnosti i da se predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, proučio osporenu presudu i shodno odredbi člana 376 ZKP, nakon vrednovanja žalbenih pretenzija, zaključio:

Žalba je neosnovana.

Osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede krivičnog zakona, o kojima se ovaj Sud obavezuje stara, shodno odredbi člana 376 ZKP.

Vrednujući osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni, olakšavajuće okolnosti su konstatovane i pravilno vrednovane u osporenoj presudi što prihvata i ovaj Sud, posebno imajući u vidu olakšavajuću okolnost duboko kajanje optuženog za učinjena dela kao i obećanje da neće izvršiti neko drugo krivično delo, dok nije našao otežavajuće okolnosti koje bi mogle imati uticaja na odluku o kazni, a navedene okolnosti u žalbi da se oružije automatska puška ne dozvoljava građanima da je imaju u posedu, ne može se uzeti kao otežavajuća okolnost pošto je element krivičnog dela zbog koga je

optužen, tako da uslovna kazna koja je izrečena optuženom, u kom slučaju mu je određena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, koja se neće izvršiti u roku od 2 (dve) godine ako optuženi ne izvrši unutar ovog roka novo krivično delo, u skladu je i sa stepenom krivične odgovornosti optuženog i sa ovom uslovnom kaznom može se postići cilj kazne predviđen odredbom člana 51 KZJ, koji je primenjiv prema Pravilniku UNMIK a o primenjivom zakonu. Prema tome, u ovom pravcu žalba je neosnovana.

Na osnovu gore navedenog a shodno odredbi člana 384 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br315/2005, od 27.09.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća
Đuran Dema

[Vrhovni sud- odlučujući o članovima 8.3; 8.5 - Uredba UNMIK-a 2001/7 neovlašćena svojina, kontrola, posedovanje i korišćenje oružja i municije- žalba za promenu kazne- olakšavajuće okolnosti]

Okružni tužilac Prištine se žalio na odluku Okružnog suda u Prištini, argumentujući da je odluka Okružnog suda previše blaga, predlažući da se dosudi oštrija kazna.

Optuženi je bio kažnjen za neovlašćenu svojinu, kontrolu, posedovanje, ili korišćenje oružja i municije, proglašen je krivim, i kažnjen na uslovnu kaznu od pet meseci zatvora.

Vrhovni sud je odlučio da prisustvovanje olakšavajućih okolnosti optuženog sa jedne strane i nedostatak otežavajućih okolnosti sa druge ne opravdavaju uslovnu kaznu, bazirajući se na visok stepen ugroženosti društva ovim prekršajem. Pream tome, Vrhovni sud je odlučio da je žalba okružnog tužioca osnovana.

Ap.br.323/2005

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće sastavljeno od sudija: Zait Džemajlji, predsednik, Avdi Dinaj i Miftar Jasići, članovi sa profesionalnim saradnikom Minire Džambazi, zapisničarem, u krivičnom slučaju protiv optuženog T.K. iz sela Stara Kojlovica Priština, zbog krivičnog dela iz člana 8.3 u vezi sa 8.5 Pravilnika UNMIK a 2001/7 O Ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu, odlučujući u vezi sa žalbom Okružnog javnog tužioca Priština, koja je podneta protiv presude Okružnog suda Priština, P.br.579/2003 od 05.05.2005 god., na sednici veća održanoj 27.09.2005 god., donosi ovu:

P R E S U D A

Prihvatanjem žalbe Okružnog javnog tužioca u Prištini, menja se presuda Okružnog suda Priština, P.br.579/2003 od 05.05.2005 god., samo u vezi sa odlukom o kazni, tako što Vrhovni sud optuženog T.K., za krivično delo za koje je proglašen krivim, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) meseci.

O b r a z l o ž e n j e

Okružni sud u Prištini, presudom P.br.579/2003 od 05.05.2005 god., optuženog T.K. proglašava krivim za krivično delo iz člana 8.3 u vezi sa 8.5 Pravilnika UNMIK a 2001/7 O Ovlašćenju za posedovanje oružja na Kosovu i osuđuje ga na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) meseci, izvršenje koje se odlaže ako optuženi unutar roka od 2 (dve) godine od dana pravosnažnosti ove presude ne izvrši neko novo krivično delo. Optuženog je obavezao da plati sudu na ime troškova krivičnog postupka onoliko koliki će oni biti po računu suda, kao i da na ime sudskog paušala plati 50 eura, sve to u roku od 15 dana nakon pravosnažnosti presude. Optuženom je izrečena i sigurnosna mera oduzimanje revolvera marke Zastava, kao sredstva kojim je izvršeno krivično delo.

Protiv ove presude žalbu je podneo Okružni javni tužilac u Prištini, zbog odluke o kazni, uz predlog da Vrhovni sud osporenu presudu izmeni u vezi sa odlukom o kazni, tako što će optuženom izreći kaznu efektivnog zatvora.

Javni tužilac Kosova, predstavkom PPA.br.323/2005 od 11.08.2005 god., predlaže da se žalba Okružnog javnog tužioca u Prištini prihvati kao osnovana.

Vrhovni sud Kosova, nakon što je razmotrio sve spise ovog krivično pravnog slučaja, proučio osporenu presudu i nakon vrednovanja navedenih pretenzija u žalbi, zaključio:

Žalba je osnovana.

Pošto osporena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka a ni povrede krivičnog zakona, o kojima se Vrhovni sud u skladu sa odredbom člana 376 par.1 PZKPK stara prema službenoj dužnosti, a takođe imajući u vidu da je i činjenično stanje ispravno i u potpunosti utvrđeno, ovaj se Sud ograničio samo na procenu žalbenih pretenzija u vezi sa odlukom o kazni.

U žalbi Okružni javni tužilac ističe da je izrečena kazna od strane prvostepenog suda preblaga i da ne odgovara stepenu krivične odgovornosti, da je prvostepeni sud precenio olakšavajuće okolnosti u

slučaju određivanja vrste i visine kazne, u skladu sa članom 41 KZJ. Kao olakšavajući okolnost za optuženog, sud je vrednovao to što je otac troje dece, da ranije nije bio osuđivan, da je od vremena izvršenja krivičnog dela proteklo dosta vremena, dok posebno otežavajuće okolnosti po optuženog nije našao.

Vrhovni sud, vrednujući žalbene pretenzije, nalazi da je prvostepeni sud u slučaju izricanja kazne optuženom T.K. našao posebno olakšavajuće okolnosti pa je uslovio kaznu kao u dispozitivu prvostepene presude. Olakšavajuće okolnosti priznate optuženom u osporenoj presudi prihvata i ovaj Sud, ali prisustvo ovih olakšavajućih okolnosti na strani optuženog sa jedne strane i nepostojanje otežavajućih okolnosti sa druge strane ne opravdavaju jednu uslovnu kaznu, jer visoki intenzitet ugroženosti društvo krivičnim delom kao i činjenica da su posle rata na Kosovu ova krivična dela u stalnom porastu. Iz ovih razloga Vrhovni sud menja osporenu presudu u vezi sa odlukom o kazni i optuženom za izvršeno krivično delo izriče kaznu zatvora u trajanju od 5 meseci, uz ubeđenje da je jedna ovakva kazna u skladu sa ugroženošću društva krivičnim delom i stepenom krivične odgovornosti optuženog i da će se njome u potpunosti postići cilj kazne.

Na osnovu gore navedenog i u skladu sa odredbom člana 378 ZKP, odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA, PRIŠTINA
Ap.br.323/2005, od 27.09.2005 god.

Zapisničar,
Minire Džambazi

Predsednik veća,
Zait Džemajli